

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் 2-வது நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053
மலர் - 15 இதழ் - 09 - டிசம்பர் 2023

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
முனைவர் ந.முத்துமோகன்
முனைவர் மு.இராமசுவாமி
முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபதி
ப.குராஜன்
முனைவர் இரா.அறவேந்தன்
முனைவர் இரா.காமராசு
முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) விட.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

2-வது...

1	சைலன்ஸ் ஆசிரியர் குழு.....	04
2	தந்தை பெரியாரும் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளையும் பாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	07
3	உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம் அகநானூறு மா.பரமசிவம்.....	13
4	சி.வை.தாமேதரம் பிள்ளையின் மகன் சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா.....	19
5	செவ்வழிப் பண்ணை மீட்ட சிலம்புத் தமிழ் இசை பேராசிரியர் சு.நாகரத்தினம்.....	23
6	தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் கிறித்தவம் த.ஜான்சிபால்ராஜ்.....	27
7	சமகாலத் தமிழ் நாவல்களில் மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்த சித்தரிப்புகள் மா.கருப்பசாமி.....	31
8	செவ்விலக்கியங்களில் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் முனைவர் மு.யுஜின் ரோசிட்டா.....	41
9	கொல்லிமலை மலையாளி பழங்குடிகளின் இனவரையியல் முனைவர் தீ.ஹேமமாலினி.....	44
10	மறு ஆக்க வளர்ச்சியின் கருத்துக்கூட்டல்களும் சேர்மங்களும்..... முனைவர் சூ.ஜா.இதயராஜா.....	48
11	தாய்ப்பாலில் கிருமிகள் இருக்குமா? மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்.....	55
12	சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம்: மலையரசி சீனிவாசன் படைப்புகளை முன்வைத்து... இரா.காமராசு.....	58
13	வார்லிக்களின் போராட்ட வரலாறு நிகழ் அய்க்கண்.....	63
14	மக்களாட்சி பயிலும் பயிலரங்கம் க.பழனித்துரை.....	67
15	The Portrayal of Human Relationships in Mulak Raj Anand's Coolie Dr. Kaliyaperumal R.....	71

சைலன்ஸ்

கிரிக்கெட் உலகக் கோப்பைப் போட்டி நடந்துகொண்டிருக்கிறது... இல்லை சப்தமில்லாமல் முடிந்துவிட்டது.

ஆஸ்திரேலிய ஊடகங்கள் அவர்களது அணியின் வெற்றியைக் கொண்டாடின. அதில் வியப்பேதும் இல்லை. பெரும்பாலான ஊடகங்கள், விளையாட்டுகள் குறித்து எழுதும், பேசும் ஊடகத்தினர் அனைவருமே அந்த 'சப்தம்' மற்றும் 'சைலன்ஸ்' குறித்து குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

ஆஸ்திரேலிய பிரதமர் இறுதிப் போட்டிக்கு வரவும் இல்லை. வெற்றியைப் பெரிதாகக் கொண்டாடி மார் தட்டியதாகவும் செய்தி இல்லை. இந்தியாவில் அமெரிக்கா முன்னகர்த்தும் 'சீன எதிர்ப்பு' நால்வர் கூட்டணியின் - அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா, இந்தியா - ராணுவ விவகாரங்கள் குறித்த பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்திருந்த ஆஸ்திரேலிய பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சரும் உதவிப் பிரதமருமான ரிச்சர்ட் மார்லெஸ் (Richard Marles) இறுதிப் போட்டியைக் கண்டு களித்தார். அடுத்த நாள் அது குறித்துக் கேட்டபோதும் கூட பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. சப்தம், சைலன்ஸ் குறித்து அவரும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. 'எங்கள் நாடு அமெரிக்காவுடன் மிக நெருக்கமான உறவு கொண்டதுதான்; ஆனால் நியூயார்க்கில் வாஷிங்டனில் ஒரு வாடகைக் கார் ஓட்டுநரோடு நான் கிரிக்கெட் பற்றிப் பேச முடியாது; ஆனால் டெல்லியில் ஒரு ஓட்டுநர் என்னோடு ஆக்ரோஷமாகக் கிரிக்கெட் குறித்து விவாதிக்க முடியும்.' என கிரிக்கெட் விளையாட்டு எப்படி இரு நாட்டு மக்களையும் பொது ஆர்வம் கொண்டவர்களாக இணைக்க முடிகின்றது என பாராட்டப்பட வேண்டிய விதத்தில் குறிப்பிடவும் செய்தார். ஆனால் அத்தோடு நிறுத்தாமல் இப்படியெல்லாம் பொதுவான விசயங்கள் உள்ள இந்தியாவும் ஆஸ்திரேலியாவும் ராணுவரீதியாகவும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமாக்கும்... என ஆரியக் கூத்தாடனாலும் தாண்டவக்கோனே, காசு காரியத்தில் கண்வையடா தாண்டவக்கோனே எனத் தனது சிற்றுரையை முடித்துக் கொண்டார்.

அடுத்த நாள் கிரிக்கெட் பற்றி ஆஸ்திரேலிய ஊடகங்களில் பெரிதாக செய்தி ஏதுமில்லை. அதிலும் வியப்பேதுமில்லை. இது அவர்களுக்கு ஆறாவது கோப்பை; உலகின் மற்ற எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்தே இதுவரை ஏழு முறைதான் உலகக் கோப்பையை வென்றுள்ளனர். இரண்டரை கோடி பேரே வாழும் ஆஸ்திரேலியா, வேறு பல துறைகளிலும் போல விளையாட்டுத் துறையிலும் முக்கியமான ஆளுமை. கிரிக்கெட் மட்டுமல்லாமல் ஹாக்கி, ரக்பி, கால்பந்து, டென்னிஸ் எனப் பல விளையாட்டுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளைப் பெற்று முன்னணியில் உள்ள நாடு.

அவர்களுக்குப் பதிலாக இந்திய அணி வென்றிருந்தால் இன்றைக்கு நாடு முடிவற்ற மார்த்தட்டலிலும் வெற்றிக் கூச்சலிலும் அமிழ்ந்திருக்கும். 'ஃபாசில ஹிட்லரின் கூலிப் படைகளை பனிமலை மீதினில் வென்றவர்கள்' அன்றைய சோவியத்தில் கொண்டாடியதைக் காட்டிலும் அதிகம் கொண்டாடியிருப்பர். பேட்ஸ்மேன் காஸ்ட்யூமில் ஒருவரும் விக்கெட்கீப்பர் காஸ்ட்யூமில் ஒருவருமாய் வாக்குக் கேட்கும் சுவரொட்டிகள் வந்திருக்கும்.

இறுதிப் போட்டி அது நடந்திருக்க வேண்டிய மும்பை வான்கடே அரங்கிலிருந்து அகமதாபாத்திற்கு மாற்றப்பட்டது, இதுவரை இந்தியாவிற்கு வெற்றிக் கோப்பையைப் பெற்று வந்த அணித் தலைவர்களான கபில்தேவ், தோனி ஆகியோர் இறுதிப் போட்டி நிகழ்ச்சிக்கு அழைக்கப்படாதது எல்லாம் கணக்குகளோடுதான் நடந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. மற்றவர்கள் வந்ததையும் இருப்பதையும் 'சைலன்ஸ்' மூலம் எதிர்கொண்ட கிரிக்கெட் ரசிகர்கள், கபில்தேவும் தோனியும் நுழையும்போது அரங்கம் முழுவதும் எழுந்து நின்று 'சப்தம்' எழுப்பினால் என்ன ஆவது? என்ற கவலை இருந்திருக்கும்.

கலைகளும் உடல் திறன் விளையாட்டுகளும் மானுடரிடையே உறவுகளையும் நட்பையும் பலப்படுத்த வேண்டும். பலப்படுத்த இயலும். ஆனால் அதற்கு நேரெதிராகப் பயன்படுத்தப்படுவதும் காலங்காலமாக நடந்து வந்துள்ளது. 1936 பெர்லின் ஒலிம்பிக் பந்தயங்களை தனது ஆரிய மேட்டிமைக் கோட்பாடுகளின் வெளிப்பாடாகக் காட்ட ஹிட்லர் முயற்சித்தார். ஆனால் ஆஃப்ரோ அமெரிக்க கருப்பின வீரரான ஜெஸ்ஸி ஓவன்ஸ் 4 முக்கியமான தங்கப் பதக்கங்களை வென்றார். ஹிட்லரும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது. நிறவெறி கொண்ட ஆப்பார்த்தியேட் தென்னாப்பிரிக்கா விளையாட்டுப் போட்டிகளை தனது ஆதிக்க அரசியலுக்கான அங்கீகாரமாக ஆக்க முயன்றபோது உலக நாடுகள் அதனோடு போட்டிகளில் ஈடுபடாது புறக்கணித்தன. இந்தியா 1974-ஆம் ஆண்டு டேவிஸ் கோப்பை டென்னிஸ் போட்டியில் இறுதிப் போட்டிக்கு முன்னேறியது. அமிர்தராஜ் சகோதரர்கள் தமது

உச்சத்தில் இருந்தனர். இறுதிப் போட்டியில் நிறவெறி தென்னாப்பிரிக்காவை எதிர்கொள்ள வேண்டும் எனும் நிலை வந்தது. விளையாடினால் அன்றைக்கு வெற்றி நிச்சயம். ஆனாலும் அன்றைய இந்திராகாந்தி அரசு இறுதிப் போட்டியை புறக்கணித்தது.

சில ஆண்டுகள் முன்பு ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக சென்னையில் இலங்கை வீரர்கள் பங்குபெறும் போட்டிகளை நிறுத்துவது என்று சில இயக்கங்கள், குழுக்கள் முயற்சித்தனர். அது அரசியல் ரீதியாக சரியா தவறா என்பது வேறு விசயம். இன்று சென்னை சூப்பர் கிங்ஸ் அணியில் பத்ரானா, தீக்ஷனா ஆகிய இலங்கை வீரர்கள் விளையாடுகின்றனர் என்பதோடு தமிழக கிரிக்கெட் ரசிகர்களின் 'செல்லப் பிள்ளை'களாகவும் ஆகியுள்ளனர். 'விளையாட்டை விளையாட்டாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமாக்கும்; தமிழர்கள் அதீதமாக உணர்ச்சி வசப்படுபவர்களாக நாசுக்கு நாசுகரிக்க அற்றவர்களாக

இருக்கிறார்களாக்கும்' என்றெல்லாம் வட இந்திய 'தேசிய' ஊடகங்கள் பிதற்றின. இதுவரையிலான 16 ஐபிஎல் போட்டிகளில் 15 போட்டிகளில் பாகிஸ்தான் வீரர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் இந்த ஊடகங்கள் அது ஒரு செய்தியே இல்லை என்று பம்மாத்து செய்கின்றன. இந்திய-பாகிஸ்தான் போட்டிகளில் 'ஜெய் ஸ்ரீராம்' கோஷங்கள் ஒலித்தன. இறுதிப் போட்டியில் கபில்தேவ், தோனி போல ஸ்ரீராமனுக்கும் இடமளிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது.

வெற்றி பெற்ற ஆஸ்திரேலிய அணிக்கு நமது வாழ்த்துகள். இறுதிப் போட்டியில் வெற்றிபெறவில்லை என்றாலும் தொடர்ந்து 10 போட்டிகளில் அபாரமான ஆட்டத்தின் மூலம் வெற்றி பெற்ற இந்திய அணியினருக்கும் நமது பாராட்டுகள். விளையாட்டு ரசிகர்களும் ஏனைய இந்திய மக்களும் விளையாட்டுகள் குறுகிய வெறிப் பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அபாயம் குறித்து எச்சரிக்கை கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுவது நமது கடமை.

- ஆசிரியர் குழு

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC)
அங்கீகாரம் பெற்ற

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நாவகம்

மாத இதழ்

முழுப் பக்கம் கருப்பு வெள்ளை	₹ 5000/-
முழுப் பக்கம் கலர்	₹ 10000/-
இருபக்கம் சேர்த்து கலர்	₹ 15000/-
முன்னட்டை உள்பக்கம்	₹ 15000/-
பின்னட்டை உள்பக்கம்	₹ 15000/-
பின்னட்டை	₹ 25000/-

தொடர்ந்து விளம்பரம் தருபவர்களுக்கு 25% தள்ளுபடி உண்டு

New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி.சி.கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256867, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

கட்டுரை

தந்தை பெரியாரும் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளையும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

சுமார்த்தப் பிராமணர் பஞ்சாங்கத்திற்குப் பதிலாகத் தயாரித்த சைவ பஞ்சாங்கத்தின் மூலமாகத் தமிழகம் முழுவதும் சைவ பெருங்குடி மக்களிடையே அறிமுகமாகிய பெரும் புலவர் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஆரம்பகால துண்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றி இருக்கின்றார் என்றால் பலர் இதனை நம்ப மறுக்கின்றனர். காதில் கடுக்கனுடன் அவரது தோற்றமும், சைவத்திருமேனியும் பகுத்தறிவு பாசறைக்குப் பெரிதும் முரண்பட்ட ஒன்றாகத் தென்படுகிறது.

சுமார்த்த பிராமணர்கள் சிவாகமங்களின் செல்வாக்கை ஒழித்து சைவ சமயத்தை அடிமைப்படுத்தி வருகிறார்கள் என்ற வெறுப்பு இவரிடம் வேரூன்றியிருந்தது. இதிலென்ன அதிசயமென்றால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் நுழைவதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை 'ஆசாரிய அபிஷேகம்' பெற்று சிவாச்சாரியாகச் சிவபூசை செய்தவர். 1924

கார்த்திகை மாதம் கடைசிச் சோம வாரத்தன்று எடுத்த சிவ பூசையை வாழ்நாள் இறுதிவரைக் கடைப்பிடித்தார்.

தந்தை பெரியார் சந்திப்பு

இராமாயண, பாரத ஆபாசங்களை உலகறிய எடுத்தியம்பி, பண்மையை நிலைநாட்டக் கங்கணங்கட்டி, அது பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமற்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இலங்கை இந்தியர் சங்கத்தாரால் நடத்தப்பெற்று வந்த 'இந்தியன்' என்ற மாத வெளியீட்டில் 'இராமன் வரலாறு' என்னும் கட்டுரை எழுதி, 1923 ஜூலை 10 ஆம் நாள் வெளியிட்டார். இக்கட்டுரையைப் படித்த தந்தை பெரியார் அக்கட்டுரை ஆசிரியரைச் சந்திக்க விரும்பினார்.

1921இல் கோவிற்பட்டி பத்திவிளை ஆண்டு விழாத் தலைவராக வந்த பெரியாருக்கு இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பெற்றார். அப்போது பெரியார் தம் வார

இதழில் 'குடியரசில்' இராமாயணத்தை ஆய்ந்து தொடர் கட்டுரை எழுதும்படி வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

சந்திர சேகரப் பாவலர்

இது பற்றி பெரியார் அவர்கள் இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை தம் கைப்பட எழுதிய கடிதம் ஒன்றும் உண்டு. 25-12-1927 முதல் வாரந்தோறும் 'இதிகாசங்கள்' என்ற தலைப்பில் தொடர் கட்டுரை வெளிவரத் தொடங்கியது.

பாலகாண்டம் பதினைந்து கட்டுரைகளோடு 22-7-28இல் முற்றுப்பெற்றது. அயோத்தியா காண்டம் 26-8-28இல் தொடங்கிப் பதினாறு கட்டுரைகளுடன் 21-4-29திலும், ஆரணிய காண்டம் 5-5-1929இல் தொடங்கி பத்துக் கட்டுரைகளுடன் 27-10-29இலும், சுந்தரகாண்டம் 3-11-59இல் தொடங்கிப் பதினைந்து கட்டுரைகளுடன் 2-3-1930இலும், யுத்த காண்டம் 9-3-1930இல் தொடங்கிப் பத்தொன்பது கட்டுரைகளுடன் 20-7-1930இலும், உத்தர காண்டம் 3-8-1930இல் தொடங்கிப் பன்னிரண்டுக் கட்டுரைகளுடன் 9-11-1930இல் முற்றுப்பெற்றன.

இக்கட்டுரைகள் சுயமரியாதை இயக்கக் கருத்துக்களைக் காட்டுத் தீ போல நாடெங்கிலும் பரவச் செய்தன. இவையனைத்தையும் இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை தன் தாய் வைத்த பெயரான சந்திரசேகரன் என்ற பெயரை 'சந்திரசேகரப் பாவலர்' என்ற புனைபெயராக மாற்றி எழுதி வெளியிட்டார்.

எதிர்ப்பு மயம்

இராமாயண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வால்மீகியையும் கம்பனையும் ஒப்பிட்டுத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு முரண்பாடானவற்றை என்று எடுத்துக் காட்டும் வகையில் அமைந்தன.

ஆனாலும் கடுமையாக இராமாயணத்தைத் தாக்கும் வகையில் இருந்தன. தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்பக் கம்பன் செய்த மாற்றங்களைப் 'புரூகு' என்று கண்டித்தன. 'வால்மீகி வாய்மையும் கம்பன் புரூகும்' என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தன. வால்மீகி கூற்று வாய்மையெனக் கொண்டு அது ஆபாசம் நிறைந்தது என்கின்றார் ஆசிரியர் இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை.

இக்கட்டுரைகளுக்கு எங்கும் எதிர்ப்பு வலுத்தது என்றாலும் இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளையின் பெயர் தமிழ்நாடு எங்கும் பரவியது.

குடியரசு வெயியீடுகள்

காகிதப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடிய அந்தக் காலகட்டத்தில், பெரியார் பெரும் இடையூறுகளுக்கிடையே இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை, 'சந்திரசேகரப் பாவலர்' என்ற புனை பெயரில் எழுதிய தொடர் கட்டுரைகளை நூல் வடிவில் வெளியிட்டார். 'இராமாயணத்தின் ஆபாசம்' என்ற

தலைப்பில் பாலகாண்டம் 12-12-29இல் புத்தக வடிவில் வெளிவந்தது. பின் 'இராமாயண ஆராய்ச்சி' என்ற தலைப்பில் பாலகாண்டம் 1930இலும், அயோத்தியா காண்டம் 1931இலும், ஆரணிய காண்டம் 1935இலும், கிட்கிந்தா காண்டம் 1936இலும் வெளிவந்தன. காகித விலை ஒன்றுக்குப் பத்தாக இருந்து காகிதமே கிடைப்பது அருமையாக இருந்த நிலையில் 1940இல் எஞ்சியுள்ள சுந்தரகாண்டம், யுத்த காண்டம், உத்தரகாண்டம் ஆகிய மூன்றும் வெளிவந்தன.

வெயியாரைப் பற்றி இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை

1927இல் கோவிற்பட்டியில் உயர்நிலைப் பள்ளியின்தலைமைத் தமிழாசிரியராக வேலைபார்க்கும் பொழுது தந்தை பெரியாரைச் சந்தித்ததையும், அவர் தம் இல்லத்திற்கு வந்திருந்தமையையும் நினைவு கூர்ந்து, தம் குறிப்புகளில் இ.மு.சு பெரியாரின் குணநலன்களைச் சிறப்பித்து எழுதியுள்ள வெண்பா வருமாறு,

'அஞ்சாத நெஞ்சுடையான் அன்புகனி சொல்லுடையான்

வஞ்சகனை யாவும் வகுத்தறிவான்-மிஞ்சிவிடா வீரன் விளங்கும் இராமசா மிப் பெரியார்

தீரன் திகழ்வான் சிறந்து'

என்று பெரியாரின் அரும்பெரும் இயல்புகளை இவ்வெண்பா அருமையாகச் சுருங்கச் சொல்லுகிறது.

30-12-47இல் பெரியார் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு:

ஈ.வெ.ரா

சென்னை

நாள் 30.12.1947

அன்புள்ள தோழர் சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கு, தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. ஈ.வெ.ரா வணக்கம் 'விடுதலை' ஜனவரி 1 தேதியிலிருந்து வெளிவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. விடுதலைக்குச் சனிக்கிழமை அல்லது ஞாயிற்றுக்கிழமை பிரசுரிக்கும்படியாக வாரந்தோறும் ஒரு கட்டுரை எழுதி வந்தால் நன்றியறிதலோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்காக விடுதலை ஆபிசிலிருந்து ஆண்டுக்கு 100 ரூ வீதம் அனுப்பி வருவார்கள். இராமாயண ஆராய்ச்சி திருந்திய பதிப்பு பிரசுரித்து வெளியிட நேர்ந்தால் அதற்காகவும் தங்கட்கு ஏதாவது மொத்தமாக அனுப்பச் செய்கிறேன். என்னுடைய பிரசுரம் எல்லாம் மிக மிகக் குறைந்த விலையாக இருக்கும். விற்பனையில் ஒழுங்கு இருக்காது. பெரும்பாலும் இலவசமாகவும் போய்விடும். ஆகையால் ஒரு வியாபார முறைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். 'குடிஅரசு என் வசம் இல்லை' அதை 3 வருட வாய்தா, ஒரு குத்தகத்துகையின் மீது கொடுத்துவிட்டேன். ஆனாலும் அனுப்பலாம்.

புதுக்கட்டுரை இருந்தால் அருள்கூர்ந்து அனுப்புங்கள். வணக்கம். பதில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தங்கள் அன்புள்ள
ஈ.வே.ரா

பாரதிதாசனின் பாராட்டுப் பா

இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை, சைவ சித்தாந்தியாக இருந்துகொண்டு தன்மான இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர் என்பதனைப் பாரதிதாசன் நன்கு புரிந்துகொண்டு,

‘நேர்மை நீதி அஞ்சாமை
நிறைந்த பன்னூல் தேர் புலமை
சீர்மை கணிய நூலறிவு
சித்தாந்தத்தில் பேரறிவுக்
கூர்மை, ஆர்யக் கூட்டத்தைக்
குப்பை கூளப் புராணத்தைத்
தீர்ப்புரைக்கும் திறனாய்வால்
தெளியச் செய்தான் இ.மு.சு
என்று படைத்துள்ளார்.
இராமாயணம் மகாபாரத எதிர்ப்பு

இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய இதிகாசங்கள் பெரிய தத்துவப் புதையல்கள் அல்ல-தமிழர்களைத் தாழ்த்தும் முயற்சிகள் என்று உண்மை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியவர் இ.மு.சு என்பதனை மேலும் இரு விருத்தப்பாக்களில் பாவேந்தர் சுட்டியுள்ளதை,

‘இராமாயணத்தின் இழிவெல்லாம்
எத்துப் புலவர் கூற்றெல்லாம்
பராவி வணங்கும் வால்மீகி
பல்லைப் பிடித்துக் காட்டியவன்
வராத தீமை வந்ததெலாம்
வழிபட் டேற்ற கம்பனவன்
திராவிடத்தில் செய்யும்தீமை
தெரியச் செய்தான் இ.மு.சு
பாரதத்தில் பார்ப்பனரின்
பழக்க வழக்க ஒழுக்கமின்றி
வீரம் நீதி ஒண்ணுமில்லை
வெட்கம் கெட்ட குடும்பத்தின்
சோரம் போன கதையென்று
தோலுரித்துக் காட்டியதார்?
சாரம் மிகுந்து எங்களுயர்
சந்திர சேகரப் பாவலனே’

என்று இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளையைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

சென்னை மாகாண தமிழ்ச் சங்க அமைச்சர் இ.மு.சுவம் தந்தை பெரியாரும்

1932இல் பாடநூல்களுக்கான அரசு கலைச்சொற்கள் சமஸ்கிருதமாக இருந்ததால் இதற்கு எதிர்ப்புக்கூறி 1936இல் இ.மு.சுப்பிரமணியத்தின் தலைமையில் கூடி சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்து சமஸ்கிருதச் சொற்களைத் தவிர்த்து 10,000 தமிழ்க்

கலைச்சொற்களை உருவாக்கித் தந்தனர். இதன்பிறகு 1940இல் சீனிவாச சாஸ்திரி குழுவை அரசு நியமித்து, புதிய கலைச்சொற்களை உருவாக்க தென்னிந்திய மொழி இணைச் சொற்களின் உருவாக்கத்தின் போது திராவிட மொழிகளுக்குச் சமஸ்கிருத மொழியை அடிப்படையாகவும், உருது மொழிக்குப் பாரசீக, அராபிய மொழிகளை அடிப்படையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றது. இதன் காரணமாகச் சாஸ்திரி குழுவை இ.மு.சு எதிர்த்தார். இந்நிகழ்ச்சி சுயமரியாதை இயக்கத்தில் இராமாயண, மகாபாரதத் தொடர்களின் புனை பெயரில் எழுதியதற்கு ஆகும். பிறகு

அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் சென்னை, தஞ்சை, திருச்சி என பல இடங்களில் சீனிவாச சாஸ்திரி குழுவின் கலைச்சொற்களுக்கு எதிராகக் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன.

இந்நிலையில் இ.மு.சு தந்தை பெரியாரைச் சந்தித்து அரசின் நோக்கம் தமிழ்மொழியை உருக்குலையச் செய்வதே என்றார். இதனைத் தொடர்ந்து கோகலே மண்டபத்தில் தமிழ் அறிஞர் கழகத்தாரால் நடைபெற்ற கண்டனக் கூட்டத்தில் (31.8.1941) சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் சர் முகமது உஸ்மான் தலைமை தாங்கினார். இக்கூட்டத்தில் பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமி, டி.எஸ் நடராச பிள்ளை, ரெவரண்ட் அருள் தங்கையா தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரம், சி.என். அண்ணாதுரை, மு.இராசாகண்ணு, கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியம், டி.சண்முகம் பிள்ளை ஆகியோர் பேசுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் கலைச்சொல்லாக்கக் குழுவில் தமிழறிஞர் யாரும் இடம்பெறாதது கண்டிக்கத்தக்கது என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இதன் விளைவாகச் சீனிவாச சாஸ்திரி குழுவில் இரா.சேதுப்பிள்ளை, இ.மு. சுப்பிரமணியம் அ.முத்தையா போன்ற தமிழன்பர்கள் பின்னர் புதிதாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். பொதுவாக மொழிப் பிரச்சனையில் தீவிர தூயவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத பெரியாரே அரசாங்க முயற்சி ஆபத்தானது என உணர்ந்து விடுதலை ஏட்டில் “குதிரைக்கு முன் வண்டி” என்ற தலையங்கத்தையும் (6.7.1946) “கலைச்சொற்கள் பெயரால் தமிழ்க் கொலையா” என்ற தலையங்கத்தை (11.10.1946)யும் இவ்விதழில் எழுதினார்.

இ.மு.சு கலைச்சொற்களை உருவாக்கிய முறையும் ஈடுபாட்டையும் இ.மு.சு.வின் மகன் பேராசிரியர் இ.சு. முத்துசாமி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

தன்மான இயக்கத்தில் தொடர்ந்து சந்திரசேகரப் பாவலர் என்ற புனை பெயரில் எழுதி நாடு முழுவதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியபின் இ.மு.சு. அவர்கள் கலைச்சொல்லாக்கப் பணியில் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினார். இப்பணி அவர் கலையநல்லூர் போட்டு உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றிய பொழுது நடைபெற்றது.

அந்நாளில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலமே பயிற்று மொழியாக இருந்தது. தமிழ் வகுப்பு ஒன்றில்தான் தமிழ் பேசப்படும். ஏனைய வகுப்புகளிலெல்லாம் ஆங்கிலமே ஒலிக்கும். ஆங்கிலம் தெரிந்த தமிழாசிரியர் காண்பது அரிது. அத்தகையவர் (English knowing Tamil pandit) என்றுதான் இ.மு.சு அவர்களுக்கு அதிக மரியாதை காட்டப்பட்டது.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நல்ல புலமையுடையவர். பிழையற இருமொழிகளையும் எழுதுவதில் வல்லவர். இந்த இருமொழிப் புலமையைக் கலைச் சொல்லாக்கப்பணியில் ஈடுபடுத்தினார். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக மாற்றுவதற்குக் கருவி நூலாகிய கலைச் சொல்லகராதியை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

செய்முறை (Modus Operandi)

ஒரு மரப்பேழையில் ஆங்கில எழுத்துக்களைத் தட்டுக்களில் ஒட்டியிருப்பார். அவ்வப்போது தேர்ந்தெடுக்கும் சொற்களை அவ்விடங்களில் கோத்து வைப்பார். அநேகமாக ஆங்கில அகராதிகள் அனைத்தும் வாங்கி வைத்திருப்பார்கள். ஆங்கில நுட்பச் சொல்லகராதிகளை வாங்கிப் பக்கங்களை வெட்டி ஒட்டிவிடுவார். பின்னர் ஆங்கிலத் தமிழகராதிகளையும் அருகில் வைத்து நேரான தமிழ்ச் சொற்களைக் காண்பதில் ஈடுபடுவார். வையாபுரிப் பிள்ளை தலைமையில் தொகுக்கப்பெற்ற பேரகராதியையும் (Tamil Lexicon) அடிக்கடி பார்ப்பார்.

சொற்களின் தன்மை

வடமொழிச் சொற்களை இயன்றவரை தவிர்ப்பதில் தீவிரமாக இருப்பார். இதில் தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களைப் போன்ற நோக்கம் படைத்தவர். ஆனால், பாவாணரிடமிருந்து இவர் வேறுபடுவது எளிய தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் படைப்பதில்தான். அருஞ்சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார். பார்த்த மாத்திரத்தில் மக்களுக்குக் கூடியவரை புரியக்கூடிய சொற்களையே தேர்ந்தெடுப்பார்.

அடிப்படைப் பணி

சம்பந்தப்பட்ட கலைச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது (Compilation of technical terms) அவற்றிற்கு நேரான தமிழ்ச் சொற்களைக் காண்பது இத்தகைய அடிப்படை வேலை (Spade work) அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. காலை 5 மணி முதல் இரவு 11 மணிவரை இடையீடின்றி உழைப்பார். வேதியியல்-இயற்பியல்-அந்நாளில் இராசாயனம், பௌதீகம் என்று சொல்லப்பட்ட போன்ற எல்லாத் துறை கலைச்சொல்லகராதிகளையும் அவர் முதலில் தயாரித்து வைத்துக்கொள்வார். அதன் பிறகு ஆராய்ந்து திருத்துவதற்கு நிபுணர் குழுக்களையும், அகராதியை ஒட்டுமொத்தமாக ஏற்பதற்கு ஒரு மாநாட்டையும் கூட்டுவார்.

நியூ செஞ்சூரியின்

2-ங்கள் நாவதம்

கலைச்சொல்லாக்க மாநாடு

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் பயிற்று மொழியாக ஆவதற்கு ஏதுவாக, உரிய கலைச் சொல்லகராதியைப் பல பாடங்களுக்குத் தனித் தனியாகத் தொகுத்த பின்னர், அவற்றை ஆராய்வதற்கு ஒரு மாநாட்டினைச் சென்னையில் 20-9-1936 இலிருந்து 1-10-1936 வரை நடத்தினார்.

உடல்நலக் கேடு

மாநாட்டுத் தேதி 20-9-1936 என்று குறித்து அழைப்பிதழ்கள் அனுப்பிய பிறகு, இ.மு.சு. அவர்களுக்குக் கொடிய காய்ச்சல் கண்டது. கடையநல்லூரிலிருந்து சென்னைக்குப் புறப்பட வேண்டிய நான்கு நாட்களுக்கு முன் படுத்த படுக்கையாக இருந்தார். அவருக்கு மருத்துவம் புரிந்து வந்த மருத்துவர் மூன்று நாட்களுக்கு மேல் தாங்காது என்று கெடு வைத்துவிட்டார்.

இன்றியமையாத பணி தம்முள் நிற்கும்போது பயணத்தை திட்டமிட்ட வண்ணம் தொடங்க முடியாமல் போனதே என்று பெரிதும் மனம் வருந்தினார். எப்படியாவது கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தீவிரமாக விரும்பினார். மனத் திட்பத்தின் ஆற்றலினால் (will power) குறித்த நாட்களுக்கு முன்பாக விரைவாகக் குறைந்துகொண்டே வந்தது சுரம். ஒரு நாளுக்கு முன் தன்னிலைக்குத் (Normal) திரும்பிவிட்டார்.

மருத்துவர் தம் ஆலோசனையையும் மீறிச் சென்னைக்குப் பயணமானார். திட்டமிட்டபடி கலைச் சொல்லாக்க மாநாட்டை நடத்தினார்.

முன்னேற்பாடுகள்

மாநாட்டிற்கு வேண்டிய முன் ஏற்பாடுகளைத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுவார், சென்னையிலுள்ள அறிஞர்களுடன் தொடர்புகொள்வதுடன், தமிழகத்தின் பல பாகங்களில் வாழும் கல்வியாளர்களுடன் தொடர்புகொண்டு மாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடத்துவார். இவ்வாறு பலதிறப்பட்ட அறிஞர்களுடன் எப்போதும் அஞ்சல் வழியும் நேரிலும் கருத்தைப் பரிமாற்றம் செய்துகொண்டே இருப்பார் என்று கூறுவது பெரும்புலவர் இ.மு.சு. தமிழ் மீது கொண்டிருந்த அளவற்ற பற்றைக் காட்டுகிறது.

கலைச்சொல்லாக்க மாநாடு

இ.மு.சு. கலைச்சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு 1932 லிருந்து 1947 வரை பாடுபட்ட பெரும் புலவர், இவரால் 10,000க்கும் மேற்பட்ட சொற்கள் பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழாக்கப்பட்டன என்பது இவருக்கான தனிச் சிறப்பு ஆகும்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், சென்னை டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழக சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்.

அஞ்சலி

"எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பரந்த மானுட குலத்திற்காக உழைக்கக்கூடிய நிலையை நாம் வாழ்க்கையில் தேர்ந்தெடுத்திருந்தால், எந்தச் சூமைகளும் நம்மைப் பணிய வைக்க இயலாது; ஏனென்றால் அவை பரந்த மானுடத்தின் நலனுக்காக நாம் ஏற்கும் தியாகங்கள்; எனவே நாம் அற்பமான, சிறிய, சுயநல மகிழ்ச்சியை நாடி ஏற்க மாட்டோம், ஆனால் நமது மகிழ்ச்சி கோடிக்கணக்கானவர்களுக்கு சொந்தமானது, நமது செயல்பாடுகள் ஆரவாரமின்றி நிரந்தரமாக தமது தாக்கங்களை உருவாக்கியவாறு இருக்கும்; மேலும் நமது சாம்பலின் மேல் உன்னதமான மக்களின் சூடான கண்ணீர் சிந்தப்படும்."

1835இல் மார்க்ஸ்

"ஒரு இளைஞனின் மனச் சித்திரங்கள்"
கட்டுரையில்...

மாமேதை மார்க்ஸ் 17 வயதே ஆன இளைஞனாக எழுதிய வைர வரிகளுக்கு வாழும் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தவர், தகைசால் தமிழர், தோழர்.என்.சங்கரய்யா (15-07-1921 - 15-11-2023). வசதியான மேல் நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பத்தில் பிறந்த அவரது தந்தையார் நரசிம்மலு, 1920களிலேயே பொறியாளராகப் பணியாற்றியவர். பாட்டனார் சங்கரய்யா செல்வாக்கான கிராம முன்ஷீப். இருவருமே பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்க ஆதரவாளர்கள்.

சுயமரியாதை இயக்க ஆதரவாளராக இருந்த சங்கரையா 17 வயதில் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் படிக்கத் தொடங்கிய ஆண்டுகளில் அதன் வரம்புகளைத் தாண்டிப் பணியாற்றுவது அவசியம் எனக் கருதினார். 1938ஆம் ஆண்டு அன்று சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொடங்கி பின் தமிழகம் முழுவதற்குமாக அமைக்கப்பட்ட மதராஸ் ஸ்டூடண்ட்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் அமைப்பின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரானார். அமைப்பின் மதுரை தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபெறத் தொடங்கினார். இப்படி தன் 17ஆவது வயதில் பொதுவாழ்க்கை அவருக்கு முதன்மையாகியுள்ளது.

1941ஆம் ஆண்டு அன்றைய அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சுப்பிரமணிய ஷர்மா, கே.பாலதண்டாயுதம் உள்ளிட்ட மாணவர் தலைவர்கள் சுதந்திரப் போராட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து மதுரை மாணவர்களின் போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். அதன் காரணமாக 1941இல் முதன் முறையாக 18 மாதம்

சிறை ஏகினார். அது பி.ஏ இறுதித் தேர்வின் சில வாரங்களுக்கு முன்பு நிகழ்ந்தது. எனவே அவரது கல்லூரி வளாகக் கல்வி அத்தோடு நிறைவுற்றது.

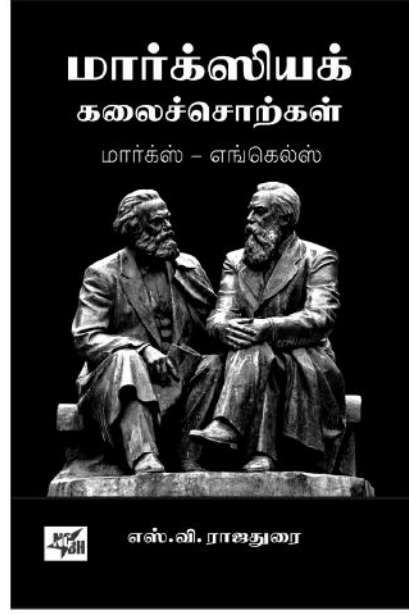
ஆனால் வாசிப்பை இறுதிவரை நிறுத்தவில்லை. மரணத்திற்கு ஒரு மாதம் முன்பு என்.சி.பி.எச் வெளியிட்ட சங்க இலக்கிய உரை வேறுபாடுக் களஞ்சியத் தொகுப்பு அறிவிப்பை அவரது புதல்வர் தோழர். நரசிம்மன் மூலம் அறிந்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருந்தார். 102 ஆண்டுகால வாழ்வில் 8 ஆண்டுகளை சிறையிலும் சுமார் 6 ஆண்டு காலத்தை அதனினும் சிரமமான தலைமறைவு வாழ்விலும் கழித்த தியாகச் செம்மல். முன்னர் ஜனசக்தி இதழுக்கும் பின்னர் தீக்கதிர் இதழுக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். கட்சிக் கல்வி, நூல் பதிப்பு ஆகியவை குறித்து எப்போதும் அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டவராக விளங்கினார். பொதுவுடைமைக் கட்சிகளின் ஒற்றுமையை மிகவும் வலியுறுத்துபவராக கடைசிவரை இருந்தார். தமிழகத்தின் பொதுவுடைமை இயக்கத்தின் சில பகுதிகளில் சற்றே மங்கிப் போயிருந்த தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்டான சிங்காரவேலர், பேராசான் ஜீவா ஆகியோரது நினைவை மீண்டும் புதுப்பித்ததில் அவருக்கு மிக முக்கியமான பங்கு உண்டு. பல தலைமுறைத் தோழர்களுக்கு கட்சி வரம்புகள் தாண்டி ஆதர்சமாகவும் என்.சி.பி.எச் நிறுவனத்தின் நலம் விரும்பிய ஒரு தலைவராகவும் இருந்த தோழர். என்.சங்கரய்யாவிற்கு என்.சி.பி.எச் நிர்வாகிகளும் உங்கள் நூலகம் ஆசிரியர் குழுவும் தங்கள் சிரம் தாழ்ந்த செவ்வஞ்சலியை உரித்தாக்குகின்றனர்.

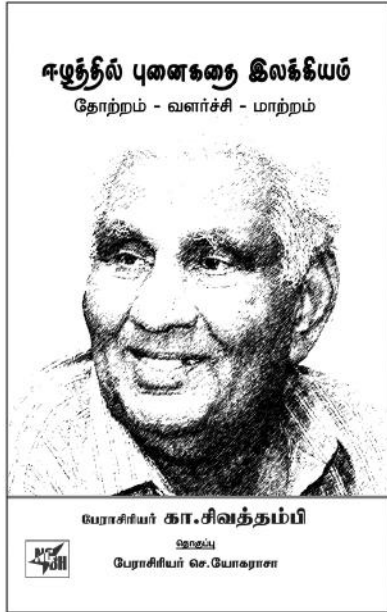
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 1000/-

₹ 1000/-

₹ 120/-

₹ 145/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

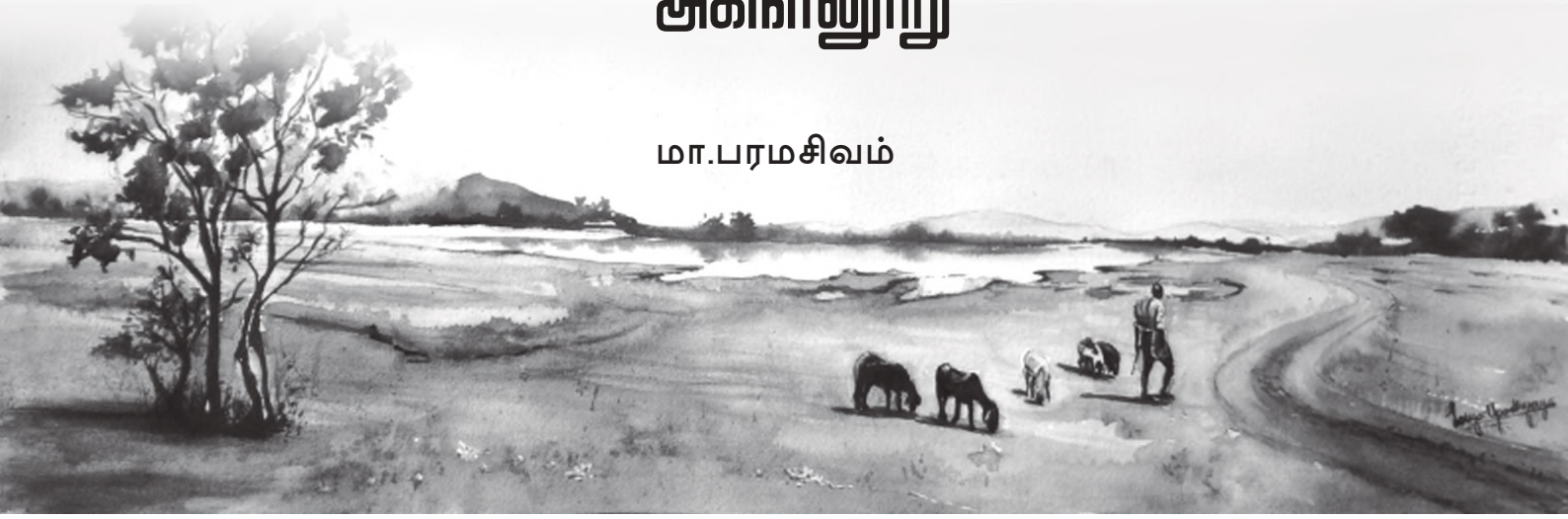
41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம் அகநானூறு

மா.பரமசிவம்

86. மருதம்

உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை
பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகாற்
றண்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் ஞெமிரி
மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்

5 கனையிரு ளகன்ற கவின்பெறு காலைக்
கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண் டிங்கட்
கேடில் விழுப்புக்ழ் நாடலை வந்தென
வுச்சிக் குடத்தர் புத்தகன் மண்டையர்
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்

10 முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை தரத்தரப்
புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று
வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்
கற்பினின் வழாஅ நற்பல வுதவிப்
பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென

15 நீரொடு சொரிந்த வீரித ழுலரி
பல்லிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக்
கல்லென் சும்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து
பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர

20 வோற்றிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குற்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்
தொடுங்கினள் கிடந்த வோர்புறந் தழீஇ
முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப
வஞ்சின ஞயிர்த்த காலை யாழநின்

25 னெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென
வின்னகை யிருக்கைப் பின்பான் வினவலிற்
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர
வகமலி யுவகைய ளாகி முகனிசுத்
தொய்யென விறைஞ்சி யோளே மாவின்

30 மடங்கொள் மதைஇய நோக்கி
னொடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது: வாயின்மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன்
சொல்லியது. தலைமகளைக்கூடி யின்புற்றிருந்த
தலைமகன் பண்டு நிகழ்ந்தது சொற்று
இன்புற்றிருந்ததூஉமாம். - நல்லாவுர்கிழார்.

மூலத்தில் பாடவேறுபாடு: 1:1 உழுந்துதலைப்
(பிற.), உழுந்து தலைப் (மயி.), 10:2 பின்னவு
(பிற.), பின்னவும் (மர்ரே.), 11:1 புதல்வற் (பிற.),
புதல்வற் (மு.காசி.), 15:3,4 வீரித முலரி (பிற.), ஈரித
முலரிப் (மயி.), 19:3,4 யாகெனத் தமர்தர (பிற.),
யாகெனத்தமர்தர (மயி.).

அடிக்குறிப்புப் பாடவேறுபாடு: 1:4 விதவை (மயி.),
3:3 திருமணன் (மயி.), 9:3 முதுசெய் (மயி.), 10:4
தரீஇய (ராஜ.), தரீஇ (மயி.), 11:2 பயந்த (ராஜ.,
மயி.), 18:4 புகுதந்து (மயி.), 19:4 நுமர்தர (ராஜ.), 26:2
யிருக்கைய (மயி.), 30:1 மடங்கொண் (மயி.).

கூற்றுக்குறிப்பு வேறுபாடு: ...தலைமகன் சொல்லியது
(பிற.), ...தலைமகன் சொல்லியது (மயி.).

அடிக்குறிப்பில் புலவர் பெயர் வேறுபாடு: நல்லார்
பூரன்கிழார் (ராஜ.).

உரைவேறுபாடு

இப்பாடலில் வரும் உழுந்துதலைப் பெய்த
கொழுங்களி மிதவை (1), நாடலை வந்தென (7),
பொதுசெய் கம்பலை முதுசெய் பெண்டிர் (9),
புதல்வற் பயந்த (11), கற்பினின் வழாஅ நற்பல
உதவி (13), பல்லிருங் கதுப்பின் (16), ஒடுங்கினள்
கிடந்த ஓர்புறந் தழீஇ (22), நெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்
சா துரையென, இன்னகை இருக்கைப் பின்பான்
வினவலின் (25-26), மாஅ யோளே (31) என்ற
பாடங்களுக்கான உரைக்கருத்துகளில் வேறுபாடுகள்
காணப்பெறுகின்றன.

உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை

இவ்வடிக்குப் பழைய., மயி.பதி.இ-ள் உரைகள்
குழைதலையுடைய கும்மாயம் என்றும் ந.மு.வே.

& க.க., சி.க., பு.கே., இரா.செ., நா.மீ. & தெ.மு.,
வ.த.இரா., ச.வே.ச. உரைகள் உழுந்தம் பருப்புடன்
கூட்டிச் சமைத்த செவ்விய குழைதலையுடைய
பொங்கலொடு என்றும் பொ.வே.சோ. உரை உழுந்தம்
பருப்புப் பெய்து சமைத்த கொழுவிற்று, களியாகிய
மிதவையோடு என்றும் பொருள் குறிக்கின்றன.

இக்கருத்துகளில் மூன்றாவது உரைக்கருத்து
மூலச்சொல்லையே அளிப்பதாக அமைகிறது.
முதல்கருத்து காலை உணவுடன் தொடர்புடைய
உளுந்து கலந்து செய்கின்ற, களிபோன்ற உணவாகும்.
இதிலிருந்து வேறுபட்டது உளுந்தங்களி.
உளுந்தங்களியைக் காலைச் சிற்றுண்டியாகக்
கொள்வது வழக்கம் அன்று. ஆனால், கும்மாயத்தைக்
காலைச் சிற்றுண்டியோடு சேர்த்துக் கொள்வர்.
பொங்கலில் உளுந்து கலக்கும் வழக்கம் இல்லை.
திருமண நிகழ்வின் காலைச் சிற்றுண்டி தொடர்பான
பதிவு இப்பாடலில் வந்துள்ளதால் பொங்கல்
என்று உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் பொருள்
குறித்துள்ளனர். இது பொருந்துமாரில்லை.
கும்மாயத்தைக் காலை உணவோடு சேர்க்கும் பழக்கம்
இன்றும் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் காணப்பெறுகிறது.
ஆனால், சங்கப்பாடல் இந்தக் கும்மாயத்தைத்தான்
கூறுகிறது என்று கருத இயலாது. எனவே, உளுந்தை
மிகுதியாகப் பெய்து செய்த கும்மாயம் போன்ற
குழைதலையுடைய உணவுப் பண்டத்தோடு என்று
பொருள் குறிக்கலாம்.

நாடலை வந்தென

இப்பாடல்திற்குப் பழைய. உரை சகடம்
திங்களையுடைய நாள், கல்யாண நாள் வந்தவளவிலே
என்றும் ந.மு.வே. & க.க., சி.க., பொ.வே.சோ.,
பு.கே., அ.மா., இரா.செ., நா.மீ. & தெ.மு.,
வ.த.இரா., ச.வே.ச., ப.ஆ. உரைகள் உரோகணி
எனும் நாள் அடைந்ததாக என்றும் மயி.பதி.இ-ள்
உரைகள் கல்யாண நாள் வந்தவளவிலே என்றும்
பொருள் தருகின்றன. இம்மூன்று கருத்துகளில்
கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே எனும் கருத்துத்தவிர்த்த
பிற இரண்டும் நம்பிக்கை சார்ந்து எழுதப்பெற்ற
கருத்துகளாக அமைகின்றன.

சகடம் திங்களை உடைய நாள் என்பதற்கு
அடிக்குறிப்பிட்டு விளக்கம் அளிக்கும்
ராஜகோபாலார்யன், “சகடமென்றது உரோகணியை
என்பர். திங்கள், சகடம் வேண்டிய துகடர் கூட்டத்து
என்னுமிடத்து” (அகம்.136) என்று எழுதுகிறார்.
அகம்.136ஆம் பாடலில், “... திங்கட் சகடம்
வேண்டிய துகடர் கூட்டத்து” (அகம்.136:4,5) எனும்
அடிகளில் வந்திருக்கின்ற சகடம் என்பதற்குக்
குறிப்புரைகாரர், “இப்பாட்டிற் சகடமென்றது

உரோகணியை” என்று உரை எழுதுகிறார். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே சகடம் திங்களையுடைய நாள் என்பதும் உரோகணி எனும் நாள் அடைந்ததாக என்பதுமான உரைக்கருத்துகள் தோன்றியுள்ளன. ஆனால், சகடம் என்பது தொடர்பாகவோ உரோகணி என்பது தொடர்பாகவோ இப்பாடலில் எவ்விதக் குறிப்பும் காணப்பெறவில்லை.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில் திருமணம் வளர்பிறையில் செய்வது வழக்கம். அதைத்தான் ‘கொடுவெண் திங்கள்’ (வளைந்த வெண்மையான பிறை) என்ற பாடம் உணர்த்துகிறது. இந்த வளர்பிறையில் எந்த நட்சத்திர நாளாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்குரிய நேரத்தின்படித் திருமணம் நிகழ்த்துவர். அதைத்தான் இப்பாடல் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து உரோகணி நாளில் மட்டும் திருமணம் நடந்ததாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, சிறந்த கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே என்ற உரைக்கருத்தையே பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில் திருமணம் வளர்பிறையில் செய்வது வழக்கம். அதைத்தான் ‘கொடுவெண் திங்கள்’ (வளைந்த வெண்மையான பிறை) என்ற பாடம் உணர்த்துகிறது. இந்த வளர்பிறையில் எந்த நட்சத்திர நாளாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்குரிய நேரத்தின்படித் திருமணம் நிகழ்த்துவர். அதைத்தான் இப்பாடல் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து உரோகணி நாளில் மட்டும் திருமணம் நடந்ததாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, சிறந்த கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே என்ற உரைக்கருத்தையே பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில் திருமணம் வளர்பிறையில் செய்வது வழக்கம். அதைத்தான் ‘கொடுவெண் திங்கள்’ (வளைந்த வெண்மையான பிறை) என்ற பாடம் உணர்த்துகிறது. இந்த வளர்பிறையில் எந்த நட்சத்திர நாளாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்குரிய நேரத்தின்படித் திருமணம் நிகழ்த்துவர். அதைத்தான் இப்பாடல் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து உரோகணி நாளில் மட்டும் திருமணம் நடந்ததாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, சிறந்த கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே என்ற உரைக்கருத்தையே பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தில் திருமணம் வளர்பிறையில் செய்வது வழக்கம். அதைத்தான் ‘கொடுவெண் திங்கள்’ (வளைந்த வெண்மையான பிறை) என்ற பாடம் உணர்த்துகிறது. இந்த வளர்பிறையில் எந்த நட்சத்திர நாளாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்குரிய நேரத்தின்படித் திருமணம் நிகழ்த்துவர். அதைத்தான் இப்பாடல் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து உரோகணி நாளில் மட்டும் திருமணம் நடந்ததாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, சிறந்த கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே என்ற உரைக்கருத்தையே பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம்.

‘பொதுவாகத் தமிழகத்தில் திருமணம் வளர்பிறையில் செய்வது வழக்கம். அதைத்தான் ‘கொடுவெண் திங்கள்’ (வளைந்த வெண்மையான பிறை) என்ற பாடம் உணர்த்துகிறது. இந்த வளர்பிறையில் எந்த நட்சத்திர நாளாக இருந்தாலும் அவரவர்களுக்குரிய நேரத்தின்படித் திருமணம் நிகழ்த்துவர். அதைத்தான் இப்பாடல் இவ்வாறு பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து உரோகணி நாளில் மட்டும் திருமணம் நடந்ததாக விளக்கமளிப்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. எனவே, சிறந்த கல்யாணநாள் வந்தவளவிலே என்ற உரைக்கருத்தையே பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம்.

விளங்கும் மங்கலமகளிராக இருப்பது இன்றும் வழக்கில் இருக்கிறது. இம் மங்கலமகளிர்தாம் அக்காலத்தில் திருமணத்தை நிகழ்த்தி வைத்துள்ளனர் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. திருமண வாழ்த்துப் பாடல் பாடும்போதும் சில செய்முறைகள் செய்யும்போதும் ஆரவாரம் தோன்றுவது இயல்பு. இக்கருத்துகள் அனைத்தையும் உள்வாங்கிப் பொதுவான, மணம் செய்துவைக்கின்ற ஆரவாரம் உடைய வயதுமுதிர்ந்த சிறந்த மங்கலமகளிர் என்று பொருள் குறிப்பது பொருத்தமானதாக அமையும்.

புதல்வற் பயந்த

இப்பாடல்திற்குப் பழைய, மயி.பதி.இ-ள் உரைகள் பிள்ளைபெற்ற என்றும் ந.மு.வே. & க.க., சி.க., பு.கே., அ.மா., இரா.செ., நா.மீ. & தெ.மு., வ.த.இரா., சி.க. உரைகள் மகனைப் / புதல்வனைப் பெற்ற என்றும் பொருள் குறிக்கின்றன. பொ.வே.சோ. உரை மக்களைப்பெற்ற என்று உரை எழுதுகிறது. இவ்வேறுபாடுகளுள் பிள்ளை, மக்கள் எனும் இரு சொற்களும் ஆண், பெண் குழந்தைகளாகிய இருவருக்கும் பொருந்தக் கூடியனவாகும். ஆண்மகனை மையப்படுத்திய ஆண் தலைமைச் சமூகமான தமிழ்ச்சமூகத்தில் மகனைப் பெற்றெடுத்தலே சிறப்பு எனும் வலிமையான கருத்துருவாக்கம் நிலைபெற்றிருக்கும் நிலையில் சங்கப் பாடல்களும் மகனையே மையப்படுத்துகின்றன. இப்பாடலின் மூலத்திலும் புதல்வற் என்றே வந்துள்ளது. எனவே மகனை / புதல்வனை என்ற உரைக்கருத்தையே பாட்டின் கருத்தியலோடு பொருந்தக்கூடியதாகக் குறிக்கலாம்.

கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவி

இவ்வடிக்கு ந.மு.வே. & க.க. உரை கற்பினின்னும் வழுவாது நன்றாய பல பேறுகளையும் தந்து என்றும் சி.க. உரை கற்பினின்னும் தவறாது நல்ல பல உணவுகளைக் கொடுத்து என்றும் பொருள் குறிக்கின்றன. பொ.வே.சோ., பு.கே., அ.மா., இரா. செ. உரைகள் கற்பொழுக்கத்தினின்னும் சிறிதும் வழுவாமல் நல்ல பலவாகிய உதவிகளையும் செய்து பலவற்றிற்கும் உதவியாக இருந்து என்று பொருள் குறிக்க வ.த.இரா. உரை கற்பினின்னும் வழுவாது நினை மனைவியாகப்பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக்காக்க என்ற பொருளைத் தருகிறது.

இவ்வடிக்கு முன்னர் வந்திருக்கும் அடிகள் புதல்வரைப் பயந்த மகளிர் மணமக்களை வாழ்த்துவதைப் பதிவு செய்கிறது. குழந்தைப்பேறுடையவர்களை வாழ்த்தச் செய்வதன் முக்கிய நோக்கமே இவர்களுக்கும் குழந்தைப்பேறு கிட்டவேண்டும் என்பதுதான். எனவே, ‘நற்பல

உதவி' என்பது குழந்தைப்பேறு முதலான பல உதவிகளையே குறிக்கிறது எனலாம். இந்நிலையில், இவ்வடிக்கு இக்கருத்துகள் அனைத்தையும் உள்வாங்கிக் கற்புத்திறத்தினின்றும் மாறுபடாமல் சிறந்த குழந்தைப்பேறு முதலான பல உதவிகளைச் செய்து என்று உரை குறிக்கலாம்.

பல்லிருங் கதுப்பின்

இப்பாடத்திற்கு ந.மு.வே. & க.க., பு.கே. உரைகள் மிக்க கரிய கூந்தலில் என்றும் சி.க. உரை பலவாக முடித்த கரிய கூந்தலின்கண் என்றும் பொருள் குறிக்கின்றன. பொ.வே.சோ. உரை பலவாகிய கரிய கூந்தலின்மேல் எனும் பொருளைக் குறிக்க அ.மா. உரை கரிய கூந்தலின்மீது எனும் பொருளையும் இரா.செ. உரை பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடைய தலையின்மேல் என்ற பொருளையும் தருகின்றன. திருமணம் தொடர்பான பதிவுகளினிடையில் இப்பதிவு வந்திருப்பதால் இவ்வளைத்திலும் பலவாக முடித்த கரிய கூந்தலின்கண் என்ற உரைக்கருத்தை மிகப் பொருத்தமுடையதாகக் குறிக்கலாம். திருமணப் பெண்ணுக்கான கூந்தல் ஒப்பளையைக் குறிப்பதற்காகவே இப்பாடத்தைப் புலவர் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும் எனலாம்.

ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர் புறம் தழீஇ

இவ்வடிக்குப் பழைய., மயி.பதி.இ-ள் உரைகள் ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற் கோடினபுறம் என்றும் ந.மு.வே. & க.க., பொ.வே.சோ., பு.கே., அ.மா. உரைகள் ஒடுங்கிக்கிடந்த இடத்தினைச் சார்ந்து என்றும் பொருள் தருகின்றன. சி.க., இரா.செ. உரைகள் ஒடுங்கிக் கிடந்த அம்முதுகைத் தழுவி என்ற பொருளைத் தருகின்றன. இக்கருத்துகளுள் இரண்டாம் கருத்துப் 'புறம்' என்பதற்கு இடம் என்று பொருள் கொண்டு அவள் ஒடுங்கிக்கிடந்த இடத்தினைச் சார்ந்து என்று பதிவு செய்கிறது. புதுமணத் தம்பதியினரின் முதலிரவுக் காட்சியையும் அதனால் தலைவி வெட்கப்படும் நிலையையும் பதிவு செய்யும் இப்பாடலில் புறம் என்பதற்குப் பின்புறம் (முதுகுப்புறம்) என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாக அமையும். கோடினபுறம் எனும் பழைய உரைக்கருத்தும் வளைந்த முதுகுப்புறம் என்பதையே வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது.

தலைவி நாணத்தால் கோடிப்புடவைக்குள் தம்மை மறைத்து முதுகுப்புறத்தை வளைத்து ஒடுங்கிக் கிடக்கிறாள் எனும் சூழலை இவ்வடிக்கு முந்தைய அடிகள் விளக்குகின்றன. இந்நிலையில், புறம் என்பதற்குப் பின்புறம் (முதுகுப்புறம்) என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாக அமையும். கோடினபுறம் எனும் பழைய உரைக்கருத்தும் வளைந்த முதுகுப்புறம் என்பதையே வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது.

நெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென
இன்னகை இருக்கைப் பின்யான் வினவலின்

இவ்வடிகளுக்குப் பழைய உரை இன்னகை இருக்கைப் பின் எஞ்சாது உரையென வினவலின் எனக் கூட்டுக என்று பொருள் குறிக்கிறது. ந.மு.வே. & க.க., சி.க., பு.கே., அ.மா., இரா.செ. உரைகள் நின் உள்ளம் நினைந்ததனை மறையாது உரை என்று யான் பின்பு வினவுதலின் இனிய மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையின்கண் என்றும் பொ.வே.சோ. உரை இனிய மகிழ்ச்சியோடு யாங்கள் இருந்த இருக்கையின் மேல் இருந்ததன் பின்னர் யான் அன்புடையாய்! நின் நெஞ்சம் நினைந்தவற்றை மறையாமல் எனக்குச் சொல்க என்று வினவாநிற்ப என்றும் பொருள் குறிக்கின்றன. மயி.பதி.இ-ள் உரை இனிய நகையோடு கூடிய இருக்கையிடத்து, கல்யாணங் கழிந்த பின்.... இன்னகையிருக்கைப்பின் எஞ்சாதுரையென வினவலின் எனக் கூட்டுக.... வினவலின் இறைஞ்சியோள் எனக்கூட்டுக எனும் பொருளைத் தருகிறது.

இவ்வுரைக் கருத்துகள் பின்யான் வினவலின் என்பதற்கான உரைகுறித்தலில் வேறுபடுகின்றன. இக்கருத்துகளிலும் மயிலம் வே.சுப்பிரமணியன் பதிப்பின் இ-ள் எனும் உரை பின் என்பதற்கு, கல்யாணங்கழிந்தபின், இன்னகையிருக்கைப்பின் என்றும் வினவலின் என்பதைப் பிற அடியோடு பொருத்தியும் ஒரு தெளிவற்ற உரையைப் பதிவு செய்கிறது. எனவே, இவ்வுரைக் கருத்தையும் விடுத்துப் பிற மூன்று கருத்துகளுக்கு இடையிலான உரைக்கருத்தையே நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முதல் கருத்து, இனிய மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையில் தலைவிக்குப் பின்புறமாக இருந்து உன் மனதில் உரைப்பதை அஞ்சாது உரை என்று வினவியதாகப் பதிவு செய்கிறது. பிற இரண்டு கருத்துகளும் இதிலிருந்து மாறுபட்டுப் பதிவு செய்கின்றன. இரண்டாம் கருத்து, பின்பு வினவுதலின் என்றும் மூன்றாம் கருத்து இருக்கையில் இருந்ததன் பின்னர் வினவாநிற்ப என்றும் பதிவு செய்கின்றன. இவற்றுள் இரண்டாம் கருத்து எதன்பின்பு என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. இந்நிலையில், இக்கருத்தில் வரும் பின்பு என்பதற்கான பொருள் குழப்பத்திற்கானதாக அமைகிறது. மூன்றாம் கருத்து, இருக்கையில் இருந்த பின்னர் வினவியதாகப் பதிவு செய்வதும் முரண்பாடாகவே தோன்றுகிறது. தலைவி புடவைக்குள் ஒடுங்கிக் கிடக்கும்போதே தலைவன் இருக்கையில் அமர்ந்து அவள் முதுகினைத் தழுவியதற்கான குறிப்பு உள்ளது. இந்நிலையில் இருந்தவுடன் வினவினான் என்பதும் குழப்பத்தை மிகுவிப்பதாகவே அமைகிறது.

தலைவியின் ஒடுங்கிக் கிடந்த முதுகினைத் தழுவிய தலைவன் கொஞ்சலாக அவள் முதுகுப்பின் அமர்ந்து உன் மனதில் இருப்பதை மறைக்காது

கூறு என்று வினவியிருக்க வாய்ப்புண்டு. இதையே, இவ்வடிகள் உணர்த்துகின்றன எனலாம். எனவே, பழைய உரைக்கருத்தே பொருத்தமுடையது என்று குறித்து அதனை, நின் மனதில் இருப்பதை எதையும் மிச்சம் வைக்காது உரை என்று இனிய மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையில், அவள் பின்னிருந்து யான் வினவுதலின் என்று தெளிவாகப் பதிவு செய்யலாம்.

மாஅ யோனே

இப்பாடத்திற்கு நா.மீ. & தெ.மு., ச.வே.சு., ப.ஆ. உரைகள் எந்தப் பொருளையும் குறிக்காதிருக்கப் பிற உரைகள் அனைத்தும் மாமை நிறத்தினையுடையாள் என்று பொருள் குறிக்கின்றன. இப்பொருளே இப்பாடத்திற்குப் பொருத்தமுடையதாகும். பொருள் குறிக்காமல் விட்டுச் செல்லுதல் என்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை.

பாடல் கருத்து

(1-7) உளுந்தை மிகுதியாகப் பெய்து செய்த கும்மாயம் போன்ற குழைதலையுடைய உணவுப் பண்டத்தோடு பெரிய சோற்றை உண்ணுகின்ற உறவினர்களின் பேரொலி நிலைத்திருக்க வரிசையாக நடப்பெற்ற கால்களையுடைய குளிர்ந்த பெரிய பந்தலில், புதிதாகக் கொண்டுவந்த மணலைப் பரப்பி மனையில் விளக்கை ஏற்றிவைத்து மாலைகளை வரிசையாகத் தொங்கவிட்டு மிகுந்த இருள் நீங்கிய அழகுமிகுந்த விடியற் காலையில் தீயகோள்களின் தொடர்பு நீங்கப்பெற்றதான வளைந்த வெண்மையான வளர்பிறைத் திங்களோடு குற்றமற்ற சிறந்த கல்யாண நாள் வந்ததாக -

(8-17) உச்சந்தலையில் குடத்தை உடையவர்களும் புதியதான அகன்ற 'மண்டை' எனும் கலத்தினை உடையவரும் ஆகிய பொதுவான மணம் செய்து வைக்கும் ஆரவாரம் உடைய வயதுமுதிர்ந்த சிறந்த மங்கல மகளிர் முன்னே தருவனவற்றையும் பின்னே தருவனவற்றையும் முறைப்படித் தரவும் அதே முறைப்படிப் பெறவும் புதல்வனைப் பெற்றெடுத்த தேமலையுடைய அழகிய வயிற்றினையுடைய தூய்மையான அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் நான்குபேர் கூடிநின்று 'கற்புத்திறத்தினின்றும் மாறுபடாமல் சிறந்த குழந்தைப்பேறு முதலான பல உதவிகளைச் செய்து பெற்ற கணவனை விரும்பிப் பேணும் துணையான பெண்ணாக ஆகுக!' என வாழ்த்தி நீருடன் கலந்து சொரிந்த ஈரமான இதழ்களையுடைய பூக்கள் பலவாக முடித்த கரிய கூந்தலில் நெற்களுடன் விளங்கத் திருமணச் சடங்குடனான நல்ல மணநிகழ்வு முடிந்த பின்னர் -

(18-31) சுற்றத்தார் கல்லென்ற ஓசையுடன் விரைவாக வந்து '(குழந்தைகளைப் பெற்றுப்) பெரிய மனைக்கிழுத்தி ஆகுக' என்று கூறித்தர ஓர் அறையில்

உடன்புணர்ந்து கூடிய புணர்ச்சிக்குரிய இரவில், முதுகினை வளைத்துக் கோடிப்புடவைக்குள் ஒடுங்கிக் கிடந்தனர். அவ்வாறு கிடந்த அவளின் வளைந்த முதுகுப்புறத்தைத் தழுவிச் சேரும் விருப்பத்துடன் முகத்தை மறைத்திருந்த ஆடையைத் திறக்க அவள் அஞ்சினாள். அவ்வாறு அஞ்சி நெடுமூச்செறிந்தபொழுது 'நின் மனதில் இருப்பதை எதையும் மிச்சம் வைக்காது உரை' என்று, இனிய மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய இருக்கையில் பின்னிருந்து யான் வினவியதால், மானின் மடப்பம் பொருந்திய செருக்கினையுடைய பார்வையினையும் ஒடுங்கிய குளிர்ந்த கூந்தலினையும் உடைய மாமை நிறமுடையவளான தலைவி சிவந்த மணிகள் பதித்த ஒளிபொருந்திய குழை வளமையான காதில் அசைந்துவர உள்ளம் நிறைந்த மகிழ்ச்சியினை உடையவளாகி (நாணத்தால்) முகத்தினைக் கவிழ்த்து விரைவாகத் தலைகவிழ்ந்தாள் (என்று தலைவன் கூறினான்).

குறிப்பு

இரண்டாம் குறிப்பை இப்பாடலுடன் பொருத்தும்போது வரைவும் அதனைச் சார்ந்த நிகழ்வுகளும் நிறைவுபெற்ற ஒருசில நாட்களில் தலைவியின் நிலைபற்றித் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குள் சொல்லி இன்புற்றான் என்றும் தலைவியிடமே முன்பு நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி இன்புற்றான் என்றும் கூறலாம்.

அருஞ்சொற்வாருள்

களி மி த வை - கும்மாயம் போன்ற குலைதலையுடைய உணவுப்பொருள்; அமலை, கம்பலை - பேரொலி; நிரை - வரிசை; தண் - குளிர்ச்சி; தருமணல் - புதிதாகக் கொண்டுவரப்பெற்ற மணல்; ஞெமிரி - பரப்பி; தொடரி - வரிசையாகத் தொங்கவிட்டு; கனையிருள் - மிகுதியான இருள்; கவின் - அழகு; கோள்கால் - தீயகோள்களின் தொடர்பு; கொடுவெண் திங்கள் - வளைந்த வெண்மையான வளர்பிறைத் திங்கள்; கேடில் - குற்றமற்ற; ஓர்புறம் - வளைந்த முதுகுப்புறம்; மண்டை - ஒருவகைப் பாத்திரம் (வட்டில்); முறைமுறை தருதல் - முன்னிருந்து பின்தருதலும் பின்னிருந்து முன்தருதலும்; திதலை - தேமல்; வால் - ஒளி; இழை - அணிகலன்; பெற்றோன் - கணவன்; பெட்கும் - விரும்பிப் பேணும்; பிணை - துணை; அலரி - பூ; கதுப்பு - கூந்தல்; வதுவை - திருமணச் சடங்கு; கல், சுமமை - ஒலிக்குறிப்பு; ஞெரேரென - விரைவாக; தமர் - சுற்றத்தார்; கங்குல் - இரவு; வளைஇ - வளைத்த; கோடிக்கலிங்கம் - புதுப்புடவை; முயங்கல் விருப்பம் - புணரும் விருப்பம்; குழை - தோடு; உவகை - மகிழ்ச்சி; ஓதி - கூந்தல்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக
நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்

14.11.2023 அன்று தமிழ்நாடு அரசு பொது நூலகத்துறை, கிளை நூலகம், பணகுடி, தளிர் வாசகர் வட்டம் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நாகர்கோவில் கிளை இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை நெல்லை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருமிகு.சா.ஞானதிரவியம் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் பணகுடி பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர் திருமதி. தனலெட்சுமி தமிழ்வாணன், திருநெல்வேலி மற்றும் தென்காசி மாவட்ட நூலக அலுவலர் திரு.லெ.மீனாட்சி சுந்தரம், திருநெல்வேலி மாவட்ட நூலக கண்காணிப்பாளர் திரு.வி.சங்கரன், பணகுடி கிளை நூலகர் திரு.ஆரோக்கிய ராஜேஸ் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

19.11.2023 அன்று உலக மீனவர் தினத்தை முன்னிட்டு குளச்சல் கோடிமுனை புனித மிக்கேல்பள்ளியில் மறைக்கல்வி மன்றம் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நாகர்கோவில் இணைந்து நடத்திய புத்தக கண்காட்சியை கோடிமுனை பங்குத்தந்தை அருள் சீலன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் கோடிமுனை பங்குப்பேரவை துணைத்தலைவர் சார்லஸ், எழுத்தாளர் குறும்பனை சி.பெர்லின் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

28.11.2023 அன்று குளச்சல் நகரில் குளச்சல் அரசு நடுநிலைப்பள்ளி, குமரி மாவட்ட திருவருட்பேரவை, மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நடத்திய 38 ஆவது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னாள் தமிழக சட்டசபை செயலாளர் A.M.P ஜமாலுதீன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் எழுத்தாளர் குறும்பனை சி.பெர்லின், ஊடகவியலாளர் ஜவகர், பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் HS ஜாஸ்மின், குளச்சல் தபால் நிலைய தலைமை அலுவலர் ஜஸ்டின் ஜோஸ், டாக்டர் கோ.ராஜேஸ் கோபால் மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர் .

02.12.2023 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் 38 ஆவது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை பணகுடி அரசு கிளை நூலகத்தின் நூலகர் திரு. ஆரோக்கிய ராஜேஸ் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் தோழர் ராஜா, தோழர் S.K.கங்கா, தோழர் சி.சொக்கலிங்கம், வரலாற்றறிஞர் அ.கா.பெருமாள், தொல்லியல் அறிஞர் செந்தீ நடராசன், பேரா.சுந்தரம், தோழர் இசக்கிமுத்து, மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் மகன்

சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா

இது ஆணாதிக்கத்தை வலுப்படுத்தும் தலைப்பு. ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இது உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் சாதனமாகத்தான் இங்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வளவுதான். சரி. யார் இந்த மகன்? தொலைந்த, சிதைந்த பழங்காலத் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களை சாமிநாத ஜயருடன் இணைந்து மீட்டெடுத்த சிறந்த ஈழத் தமிழறிஞர் தாமோதரம் பிள்ளையின் இரண்டாவது மனைவியான நாமுத்தமாளின் கடைசி மகன். இவரின் இயற் பெயர் அழகசுந்தரம் (1873-1941). கிறிஸ்தவத்துக்கு மதம் மாறிய பின்னர் தனது தந்தைவழி தாத்தாவின் பெயரை எடுத்துக்கொண்டார். பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி ஆனார்

இவர் கிறிஸ்தவரானது தற்செயலாக நடந்தது.

1892ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் மாலைப்பொழுதில் ஒரு அமெரிக்க மதப் பரப்பாளர் மதரஸ் பட்டணத்தில் கிறிஸ்தவ எழுச்சி கூட்டங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அந்த சூடான கூடாரத்தில், மனிதர்களின் பாவ இயல்புகளையும், இயேசு கிறிஸ்து வழங்கிய இரட்சிப்பையும் வலியுறுத்திய அமெரிக்கப் பிரசங்கியின் பரபரப்பான செய்தியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இந்த சைவம் தீட்சை பெற்ற காலையும் மாலையும் அனுஷ்டான செய்த, பட்டை பட்டையாக திருநீறணிந்து திருவாசகத்தில் உருகிப் போன யாழ்ப்பாணத்தான் இயேசுவின் மலைப் பிரசங்கத்தில் மருகிப்போனார். கிறிஸ்துவே இந்து மதத்தின் நிறைவு என்று நம்பிக்கையுடையவரானார். இயேசுவின் மீட்பின் சக்தி அவருக்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருந்தது. இந்த மறுமலர்ச்சிக் கூட்டங்களில் வழக்கப்படி பிரசங்கத்துக்குப் பின் இயேசுவுக்கு தங்களை ஒப்புக் கொடுக்க விரும்புகிறவர்கள் பலிபீடத்துக்கு அழைக்கப்பட்டார்கள். இப்படி அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர் தான் கிங்ஸ்பரி.

கிங்ஸ்பரி, தான் இயேசுவைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்த நாள் இந்துக்கள் மகா சிவராத்திரியைக் கொண்டாடிய தினம் என்று பிற்பாடு நினைவு கூர்ந்தார். இந்துக் கடவுளான சிவன், பார்வதியை மணந்தது மட்டுமல்லாமல், விஷம் அருந்தி உலகைக் காப்பாற்றிய நாள் அது. கிங்ஸ்பரியின் மதமாற்றத்தில் பதிந்துள்ள உட செய்தி ஒரு மீட்பர் இன்னொரு மீட்பருக்காக மாற்றப்பட்டார் என்பதுதான். சைவத் துறவிகள் பற்றிய (Hymns of the Tamil Saivite saints) அவரது மொழியாக்கப் படைப்பில் அவர் எழுதிய முன்னுரையில், கிங்ஸ்பரி சிவன் விஷத்தை அருந்தியது தாழ்மையுள்ள மனிதர்களுக்காக துன்பப்பட்டதுக்கும் கிறிஸ்தவ கடவுளின் செயலுடன் இங்கே ஓர் இறுக்கமான இறையில் இணைப்பு உள்ளது என்று கிங்ஸ்பரி எழுதியிருந்தார். இந்து மதம் குறித்த கிங்ஸ்பரியின் அணுகுமுறை யூத மதத்திற்கு பரிசுத்த பவுல் கொண்டிருந்தது போன்றது. மூதாதையரின் சமயத்தை வெறுக்கவில்லை. 20ஆம் நூற்றாண்டின் பவுல் என்று தன்னை எண்ணிக் கொண்டு, கிங்ஸ்பரி கலாத்தியர் நிருபத்தில் புகழ்பெற்ற பவுலின் வார்த்தைகளைத் திருத்தி எழுதி தனக்கும் அவர் விட்டு வந்த அவரின் முன்னோர்களின் மததிக்குமான இணையத்தக்க உறவை வெளிப்படுத்தினார்: "என் நாட்டு மக்களிடையே நான் என் முன்னோர்களின் மதத்தில் முன்னேறினேன், என் தந்தையின் பாரம்பரியத்தில் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தேன்."

இவருடைய தகப்பானார் தாமோதரம் இந்த மத மாற்றத்தை ஏற்கவில்லை. மகனைத் திரும்பவும்

சைவத்துக்குக் கொண்டு வர, அவருடைய சைவ மகாத்மீயம் நூலைப் படிக்கச் சொன்னார். இது ராஜபக்சா சகோதரர்களை மாவீரர் தின உரைகளை வாசிக்கச் சொல்வது போன்றது. அவரது தந்தையின் விரோதமும் எதிர்ப்பும் மதம் மட்டுமல்ல, சமூக அடிப்படையையும் சார்ந்தது. "மற்ற மதங்களின் இரட்சிப்புத்தன்மையை அங்கீகரித்த" எனது தந்தை, மதமாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட சமூக இழிவு காரணமாக "ஒரு கிறிஸ்தவர் தனது வீட்டில் இருக்க" தடை விதித்தார் என்று தன் வரலாற்று நினைவு கூர்வில் கிங்ஸ்பரி எழுதியிருந்தார் (How I Became a Christian, 1907)

தாமோதரம் பிள்ளையின் எதிர்ப்புக்கு காரணமிருந்தது. யாழ்ப்பாண சாதி கட்டுப்பாடுகள்படி இவர் பேராண்மைச் சாதியைச் சேர்ந்தவராயிருந்தாலும் இவர் பரம்பரை கிறிஸ்தவராக இருந்ததினால் தாமோதரம் பிள்ளை இந்தியாவிருந்த நாட்களில் இவர் ஈடுபட்டிருந்த பழைய ஏடுகளைச் சேகரிக்கும் வேலைக்குத் தடங்கலாகியிருந்தது. அந்தக் கால கட்டத்தில் பூணூல் காட்டியே பிராமணர்கள் உணவகங்களுக்குப் போக முடிந்தது. பழைய ஏடுகளைச் சேகரிப்பதில் இவருக்குக் கஷ்டமிருந்தது. ஆதினங்களும் மடங்களும் பிராமணர் அல்லாதவர்களின் கை பட்டால் இவற்றின் புனிதம் கேட்டுவிடும் என்று தயங்கினார்கள். அத்துடன் பிராமண பண்டிதர்கள் மட்டுமே பண்டைய நூல்களைக் கையாளும் திறன் கொண்டவர்கள், மற்றச் சாதியினரிடையே போதுமான அறிவாற்றல் இல்லை என்று அவர்களைப் பற்றி தாழ்வான மனப்பான்மை இருந்தது. அந்த நாட்களில் யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவர்கள் தென் இந்தியாவுக்குப் போன போது அவர்களின் ஜாதி உயர்வைத் தெரியப்படுத்த செய்த முதலாவது காரியங்களில் ஒன்று அவர்களிடம் காணப்பட்ட கிறிஸ்தவ அடையாளங்களை முக்கிய துப்பரவாக்கியதுதான். தாமோதரம் பிள்ளை இதற்கு உயர்வான உதாரணம் என்று என்னுடைய மாணவர் ஜெபநேசன் எழுதியிருக்கிறார்.

விவிலிய நூல்கள் வரலாற்று விமர்சன முறைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட போது, அவை வெளிப்படுத்திய தகவல்கள் முக்கியமாக அவைகளின் நம்ப முடியாததன்மையால் கிங்ஸ்பரிக்கு இயேசு மீதான அவரது ஆரம்பகால உற்சாகம் குறைந்து போனது. இயேசுவைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் இரண்டு புத்தகங்களும் (Jesus of Nazareth: His Life and Teaching, 1924; The Life of Jesus 1932), தமிழில் ஏசு வரலாறு (1939) என்ற ஒரு நூலும் எழுதினார். இந்த நூலில் அத்தியாயங்கள் ராமாயணத்தில் உள்ளதைப் போல, படலங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. ராமரின் வீரக்

கதை போல் இயேசு பெரிய இந்துக் கடவுள்களின் வரிசையில் வந்தவர் என்பதை அவரது வாசகர்களுக்கு அது மறைமுகமாக அறிவித்தது.

நான்கு நற்செய்திகளின் உண்மைத்தன்மை மற்றும் அவற்றின் மெய்மையான சான்றுகளில் முழுத் திருப்தி எனக்கு உண்டு என்று அவர் மதம் மாறியபோது எழுதியவர் பின்பு அவற்றில் நம்பிக்கை இழந்தார். இயேசுவை நேரில் அறிந்திராதவர்களினால் எழுதப்பட்டவை என்றார். இவரிகளின் நோக்கம் இயேசுவின் சரித்திரம் எழுதுவதல்ல. அவரின் வாழ்வில் நடந்த சிலவற்றையும் அவர் உபதேசித்த சிலவற்றையும், அவர்கள் கேள்விப்பட்டதையும் நற்செய்தி நூல் ஆசிரியர்களின் திருச்சபை நோக்கத்துக்கும், இறையியல் தேவைக்கேற்ப எழுதியவையே. வரலாற்றுக் கால வரிசைப்படி எழுதப்படவில்லை. இயேசுவின் வாழ்வில் நடந்தவை முழுக்கவும் ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. எழுதப்பட்டவையும் முறைபிறழ்ந்து கிடக்கின்றன. அவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்றன. இயேசுவுக்கு நடவாத விஷயங்களும் பிரசங்கிக்காத உபதேசங்களும் புதிய ஏற்பாட்டில் நுழைந்துள்ளன என்று கிங்ஸ்பரி உறுதியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

கிங்ஸ்பரி இயேசுவைப் பற்றிய முக்கிய நிகழ்வுகளைத் தவிர்த்துவிடுவதில் இரக்கமற்றவராக இருந்தார், இயேசுவின் கன்னிப் பிறப்பு, அது பற்றி தேவதூதர்களின் அறிவிப்பு, அவரின் தாவீது வம்சாவளியை வலியுறுத்தும் குறிப்புகள் யாவும் பிற்காலச் சேர்க்கை மற்றும் வரலாற்று மதிப்பு இல்லாதவை என்று அவர் நம்பினார்.

கிங்ஸ்பரியின் கிறிஸ்து பற்றிய நூல்களில் இயேசு எந்த அமானுஷ்ய குணங்களும் அற்றவராக எந்தவித சிறப்புமில்லாத வழக்கமான ஒரு மனிதனாக வருகிறார். இயேசு கடலில் நடப்பது, புயலைக் கடிந்துகொள்வது, ஜந்து அப்பங்களைப் பெருக செய்து பசித்தவர்களுக்கு உணவளித்தல் போன்ற தெய்வீகச் செயல்களை செய்வதில்லை. அவரது மரணம் தியாகமானது அல்ல. இயேசுவை அவர் வெறும் ஒழுக்கம் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக கிங்ஸ்பரி சித்தரித்திருந்தார். நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் உத்தாளனம், திரிபுண்டரம் அனிந்த அறம் பற்றி பாடம் எடுக்கும் ஒரு வாத்தியாராக கிங்ஸ்பரி இயேசு தெரிகிறார்.

தகப்பனார் தமோதரம் பிள்ளை அவருடைய விவிலிய விரோதத்தில் செய்ததைத்தான் மகனும் செய்து காட்டினார். பழைய ஏற்பாட்டுக் கதைகள், வரலாற்றின் நம்பகத்தன்மையை

கேள்விக்குள்ளாக்கினார். கிங்ஸ்பரி இயேசுவின் வரலாற்று செய்திகள், போதனை வசனங்களை ஜயத்திக்குரியவை என்றார்.

கிங்ஸ்பரியின் எழுத்துக்கள் இரண்டு விதத்தில் தனித்துவம் பெறுகின்றன. ஒன்று, கிறிஸ்துவின் போதனைகளை விளக்க சைவ புராணங்கள் மற்றும் சிவ பக்தர்களின் நூல்களிருந்து அவர் வழங்கிய அவரது ஒப்பீட்டுப் பணி. உதாரணத்திற்கு ஒன்று: சிலுவையில் தொங்கிய இயேசு கடவுள் தன்னைக் கைவிட்டு விட்டாரா என்ற சந்தேகத்தை விளக்க மாணிக்கவாசகர் கடவுள் மீது ஜயமும் வரிகளை உதாரணம் காட்டினார்: 'ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன் ஆண்டநீ அருளிலை யானால்.'

மற்றையது கிறிஸ்தவ திருமறை நூல்களுக்கு யாழ்ப்பாண குழம்புக்கு கறிவேப்பிலையை அள்ளிப் போடுவது போல் சமஸ்கிருத சொற்களைத் தாராளமாக அறிமுகப்படுத்தினார். உதாரணத்திற்குச் சில : பூர்வசுருதி (பழைய ஏற்பாடு); உத்தரசுருத (புதிய ஏற்பாடு) சுசமாசாரம் நற்செய்தி நூல்கள். யாழ்ப்பாண கிறித்தவ எழுத்துக்கள் சமஸ்கிருத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவது ஒரு நாகரீகமான செயலாக இருந்தது போல் தெரிகிறது. புதிய ஏற்பாட்டை தனி ஆளாக மொழிபெயர்த்த நல்லூரைச் சேர்ந்த ஞானப்பிரகாசர் சமஸ்கிருதம் மற்றும் லத்தீன் மொழியாக்கப்பட்ட தமிழ் வார்த்தைகளை பெரிதும் சார்ந்திருந்தார். 'யாகம்', 'யாகபுண்ணியபலன்', 'சுயமேதயாகம்', 'துர் தேவதைகள்', 'தேவ ஜீவனம்', 'தேவ இலட்சணங்கள்' போன்ற வார்த்தைகளை இவரின் திருப்புதலில் காணலாம். சமஸ்கிருத பிடியிலிருந்து, தமிழ் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளும் நாட்களில் இந்த யாழ்ப்பாணத்தவர்களின் சமஸ்கிருதம் கசிந்து வரும் வார்த்தைகள் மோடி பணமதிப்பு நீக்கம் செய்யப்பட்ட ரூபாய்கள் போல் செல்லுபடியாகாது.

கிங்ஸ்பரி அனைத்து வேத, புனித, புராண வேத நூல்களில் தலையிடுவதில் ஒரு தொடர் குறுக்கீட்டாளர். எப்படி இயற்கைக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் எதிரான கிறிஸ்தவ திருமறை போதனைகளையும் சம்பவங்களையும் அவர் துப்பரவுப் படுத்தினரோ அதே வேலையை இந்து புராணங்களுக்கும் சரி சமனாகச் செய்தார். அவர் இயேசுவை மனிதனாக்கியதைப் போலவே, இந்து புராண பாத்திரங்களை மனிதப்படுத்தினார்.

கம்பர் இராமனை விஷ்ணுவின் அவதார புருஷராகவும் இலட்சுமியை சீதையாகவும் தேவர்கள் வானர வீரர்களாகச் சித்தரித்ததைவிட இவருக்கு வால்மீகியின் பெரும் வீரனாக வர்ணிக்கப்பட்ட இராமன்தான் பிடித்திருந்தது. இயற்கைக்கு மிஞ்சியவையும் இயற்கைக்கு மாறானவை அனைத்தையும் நீக்கினார். புராணக் கணக்குப்படி தசரதன்

ஆண்டது அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள். இவரைப் பொறுத்தமட்டில் அறுபது வருடங்கள். இவருடைய இராவணனுக்குப் பத்து தலைகளும் இல்லை, இருபது கைகளும் இல்லை. ஒரு தலையும் இரண்டு கைகள் மட்டுமே. இராமாயணத்தில் தோன்றும் இராட்சதர்கள், குரங்குகள், கரடிகள், கழுகுகளை மனிதராகவே பார்த்தார். இவற்றைவிட இந்து தேசியவாதிகளுக்கும் முக்கியமாக மோடிக்கும் எரிச்சல் தரும் விஷயங்களையும் செய்திருக்கிறார். ஆகாயத்தில் செல்லும் விமானம் 20 ஆம் நூற்றாண்டு சமாச்சாரம். இராமானிடம் புஷ்பக விமானம் இருந்ததில்லை என்றார். கௌரவர்கள் குருத்தணு (Stem Cell) ஸ்டெம் செல் மற்றும் சோதனைக் குழாய் தொழில்நுட்பங்களால் பிறந்தவர்கள், மேலும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வழிகாட்டப்பட்ட ஏவுகணைகள் பற்றிய அறிவை இந்தியாவும் பெற்றிருந்தது என்பவை என்பது அறிவியலுக்கும், மற்றும் பகுத்தறிவுக்கும் மாறானவை என்று இவர் எற்றுக்கொள்ளவில்லை. இன்று கிங்ஸ்பரி இருந்திருந்தால் அவருடைய வீட்டுக்கு இந்துவாதிகள் அமுலாக்கத்துறை அதிகாரிகளை அனுப்பியிருப்பார்கள். இதே இந்துத்துவ வாதிகள் பட்டாசு வெடித்து லட்டு பரிமாற வைக்கும் வசனம் ஒன்றும் இவரின் நூலில் உள்ளது: 'இந்து தேசத்துக்குப் பெயர் பரத கண்டம். அதன் பொருள் பரதன் ஆண்ட பெரு நாடு.' இந்த வரிகள் ஹிந்துத்துவாவின் ஆணாதிக்க சிந்தனையுடன் ஒத்துப்போக்கூடியது.

இவருடைய இராமாயணத்திலும் பாண்டவர் கதையிலும் காணப்படும் ஸ்திரி புருஷ சம்பாஷனை முதல் நூலிலும் வழி நூலிலும் இல்லை. சமயத்துக்கேற்றபடி கோர்த்தவை என்றார். அதாவது அவருடைய சொந்தக் கற்பனை என்றார். கல்கி, பொன்னியின் செல்வன் ஜெயமோகனை நினைவு படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

அவர் நூல்களின் மனிதநேய மற்றும் அறிவார்ந்த விளக்கங்களில் அவர் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். விஞ்ஞான யதார்த்தத்துக்கு எதிரானவையை வெட்டித்தள்ளினார். இவர் துண்டித்துவிட்ட பாடல்களில் ஒன்று ஆஞ்சநேயரைக் குறிக்கும் துதிப் பாடல். இந்த வரிகளை முற்றும் தள்ளினேன் என்றார். அவர் நிராகரித்த வரிகள்:

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்; அஞ்சிலே
ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றாக ஆரியர்க்காக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கு கண்டு
அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றை வைத்தான்; அவன் எம்மை
அளித்துக் காப்பான் '

கிங்ஸ்பரிக்கு உயர்ந்த இறையியல், இலக்கிய இலட்சியங்கள் இருந்தன. அவர் காலத்தில் மிக பிரபலமாக இருந்த வரலாற்றுத் திறனாய்வு கிறிஸ்தவ திருமறைக்கு ஏற்படுத்திய விளைவுகளை பொது மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முயன்றார். கதைகளில் உள்ள அசம்பாவிதங்களை நீக்கி மெய்க் கதை போல் காட்டுவதுதான் என் நோக்கு என்றார். இது மெய்கதைதான் என்று நிரூபிப்பது அவருடைய அறிவுக்கு மேற்பட்டது என்றார். இவரைப் பொறுத்தமட்டும் நற்செய்தி நூல்கள், பாண்டவர், ராம கதைகள் எல்லாம் வரலாற்று சான்றுகளால் ஆதரிக்கப்படவில்லை மற்றும் ஊக அல்லது கற்பனைக் கதைகளின் வகை சார்ந்தவை.

கடைசியாகத் தமிழ் கிறித்தவர்கள் தமிழை நவீனப்படுத்துவதுக்கும் அதன் பாரம்பரிய தொடர்ச்சிக்கும் உதவும் சாதனங்களாக துணைநின்றுள்ளார்கள்... இவர்கள் தமிழ் பாரம்பரிய இலக்கியத்தை நன்கு அறிந்திருந்தனர். சிவபுராணத்தின் பாணியில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள ஏவார்ட்ஸ் கனகசபைப் பிள்ளையின் திருவாக்குப் புராணம், தமிழ் ராமாயணத்தைப் போன்ற ஒரு காவிய வடிவில் படைக்கப்பட்ட கிருஷ்ணபிள்ளையின் இரட்சணிய யாத்திரீகம் ஏகாந்தமான எடுத்துக்காட்டுகள். இவற்றுடன் தேம்பாவணியையும் சேர்ந்துக் கொள்ளலாம். இது தமிழ் செய்யுள் வடிவில் எழுதப்பட்ட புனித யோசேப்பின் வரலாறாகும். இவர்கள் தாங்கள் விட்டுவந்த மத நூல்களை நன்கு அறிந்திருந்தார்கள். எனவே அவர்களால் கிறித்தவச் செய்தியை இந்துக் கருத்துகளைப் பயன்படுத்தி விளக்க முடிந்தது. இன்றைய சீர்திருத்த சபை கிறிஸ்தவர்களிடையே இந்தத் தகுதி பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. வைஷ்ணவரான கிருஷ்ணபிள்ளை, மனித குலத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக நரபலி கொடுப்பதை ஏற்கவில்லை. மாறாக, அவர் இயேசுவின் மரணத்தை சங்க கால வழக்கங்களில் ஒன்றான மடலேறுதல் என்று குறியீடாக விளக்கினார். மடலேறுதலில் பொதிந்திருக்கும் இலக்கிய, இறையியல் தாற்பரியங்கள் இன்று எத்தனை தமிழ் கிறிஸ்தவர்களுக்கு, ஏன் எத்தனை தமிழர்களுக்குத் தெரியும்.

நன்றி: 'காலம்'

கூட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், இலங்கைத் தமிழரான இவர் இங்கிலாந்தின் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்று அங்கேயே பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவரது நூல்கள் ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிட்ஜ், ஹார்டுவேர்ட் பல்கலைக் கழகங்களின் வெளியீடுகளாக வந்துள்ளன. தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், ஸ்பானிஷ், இத்தாலியன், கொரியன், மலேயன், சீன மொழிகளிலும் இவரது நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

செவ்வழிப் பண்ணை மீட்ட சிலம்புத் தமிழ் இசை

பேராசிரியர் சு. நாகரத்தினம்

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் சிலம்பு இசை அலைபேசிச் செயலி உருவாக்கத் திட்டத்தில், தமிழகத்திலிருந்து மறைந்துவிட்ட பண்ணான (இராகம்) செவ்வழிப் பண்ணை முதன்முறையாக மீட்டு அதன் அடிப்படையில் சிலப்பதிகாரப் பாடலுக்கு இசை அமைக்கும் பணியின் செயல் முறை அனுபவங்களை இக்கட்டுரை பகிக்கிறது.

தமிழர்கள் தாங்கள் வாழும் நிலங்களைக் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய ஐவகைகளாகப் பிரித்து, அந்த ஐந்து நிலங்களுக்கும் முப்பொருட்களை வகுத்தனர். அதில் கருப்பொருளில் பண் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த நிலத்தையும் குறிக்கிறது. இங்கு சிறு பொழுதாக

சூரியன் மறையும் பிற்பகல் அந்திப் பொழுது குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வருணன், கடற்காகம், சுறா, மீன், உப்பு, உவநீர் மலர், நன்னீர் மலர், தாழை, உவநீர்க்கேணி மற்றும் கடல் ஆடுதல் என்று நெய்தல் நிலக் கருப்பொருட்கள் விளங்கின.

நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் ஆண் (தலைவன்) கடலுக்குச் செல்வது வழக்கம். பிரிதல் எல்லா நிலத்திலும் நிகழ்ந்தாலும், நெய்தல் நிலத்தில் மட்டும், அபாயகரமான பணிக்குச் சென்ற ஆணின் வருகையை எண்ணி வருந்துவது பெண்ணின் (தலைவி) நிலையாக இருக்கிறது. கடலுக்குச் சென்ற பலர் வராமலே இருந்திருக்கிறார்கள். ஆக, இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் இயல்பான உரிப்பொருட்களாக நெய்தல் நிலத்துக்குச் சொந்தமாக விளங்கியது.

துன்ப நிலையில் பாடுதல் வழக்கமாதலால், இரங்கல் மிகுந்த, செவ்வழிப்பண் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய பண்ணாக விளங்கிவிட்டது. இந்நிலத்துக்கு உரிய இன்னொரு பண்ணாக விளரிப் பண் (இன்றைய தோடி) விளங்கியது. விளரியாழ், மீன்கோட்பறை மற்றும் நாவாய்ப் பம்பை ஆகியன இசைக்கருவிகளாக இருந்தன.

கடற்கரைப் பகுதியில் பனை மரங்களில் வாழும் அன்றில் பறவை, துணை அன்றில் (இல்லாமல்) உயிர் வாழாது என்று பெயர் பெற்றது.

மனை சேர் பெண்ணை மடி வாய் அன்றில்
துணை ஒன்று பிரியினும் துஞ்சாகாண்
(அகம்: 50 - 11-12)

அன்றில் பறவை, தனது துணை ஒன்றைப் பிரிந்தால், இரவு முழுவதும் கண்துஞ்சாது. அந்நிலையில் நான் என்ன செய்வனோ என்று தலைவி வருந்துவதாகக் கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் அகநானூற்றில் பதிவு செய்துள்ளார்.

குடமுத விடமுறை யாக்குர றுத்தம்
கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
(சிலப். 3: 17-13)

இதற்கு விளக்கம் அளித்த அடியார்க்கு நல்லார், குரல்குரலாயது செம்பாலைப்பண் துத்தம்குரலாயது படுமலைப்பாலைப்பண், கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப்பாலைப்பண் என்று செவ்வழிப்பண் பிறப்பு பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். ஆபிரகாம் பண்டிதர் தனது கருணாமிர்த சாகரம் எனும் முதல் நூலில் அளித்த விளக்கத்தில், சட்சமமே சட்சமமாக (குரல் குரலாக) ஆரம்பிக்கிற காலத்தில் குறிஞ்சியாழ் என்றும், பஞ்சமம் சட்சமமாக (இளிகுரலாக) ஆரம்பிக்கும்பொழுது நெய்தல் யாழ் (செவ்வழிப் பண்) கிடைக்கும். எனினும் செவ்வழிப்பாலையைத் தோடியாகக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சிலப்பதிகாரத்தில், கடற்கரையிலுள்ள கானல் அருகே கானல் வரியை

காந்தன் மெல்விற்ற கைக்கிளை சேர்குரல்
தீந்தொடைச் செவ்வழிப் பாலை யிசையெழீஇப்
(சிலப். 1: 7-47)

என அமைக்கிறார் இளங்கோ அடிகள்.

காந்தன் மலர் போன்ற மெல்லிய விரலால் கைக்கிளையைக் குரலாகக் கொண்டு செவ்வழிப்பாலைப் பண்ணை மாதவி இசைத்தாள் என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகிறார். இதைத் தொடர்ந்து வரும்

நுளையர் விளரி நொடி தரும் தீம் பாலை
இளி கிளையில் கொள்ள இறுத்தாயால்மாலை
இளி கிளையில் கொள்ள இறுத்தாய்மன் நீயேல்
கொளை வல்லாய் என் ஆவி கொள் வாழி, மாலை
(சிலப். 1: 7-48)

மாலைப் பொழுதே, நெய்தல் நில மக்களின் 'விளரிபாலை' என்னும் பாலைப் பண்ணை நான் பாடி யாழ் மீட்டும்போது, மயக்கத்தால் இளி நரம்பை வருடுவதற்குப் பதிலாகக் கைக்கிளை என்னும் அதன் பகை நரம்பைத் தடவச் செய்யும் விதமாக நீ என்னிடம் வந்து தங்கினாய். இவ்வாறு செய்யவல்ல நீ, என் உயிரையும் கொள்ளை கொண்டு சென்று வாழ்வாயாக என்று மாலைப் பொழுதைப் பற்றி பாடுகிறாள்.

இச்சிலப்பதிகாரப் பாடல் வரிகள் விளரிப் பண்ணின் இயல்பினை நமக்குக் காட்டுகின்றன.

நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கின் செவ்வழி பண்ணி,
வரவுளமர் மறந்தனர் (புறம்: 149)
எனும் புறப்பாடல், 'நள்ளியே உன் ஆட்சியின்

பயனாக மாலையில் மருதப்பண்ணையும் காலையில் செவ்வழிப் பண்ணையும் இசைக்கும் படி மறக்கச் செய்தவன் நீ' என்று புலவர் வன்பரானார், கண்டிரக் கோப்பெரும் நள்ளியைப் பாடுகிறார். எனவே, இதன்வழியாகச் செவ்வழிப்பண் மாலை நேரப் பண் என்பதும் தெரியவருகிறது.

தென்னவன் சிறுமலை திகழ்ந்து தோன்றும்
அம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமின்
அவ்வழிப் படரீ ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறை வண் டரற்றும்
தடந்தாழ் வயலொடு தண் பூங் காவொடு
(சிலப்.2-11: 85-89)

எனும் அடிகள், ஓங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை

விளங்கித் தோன்றும். அம்மலையை வலப்பக்கத்துக்கு கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற் சென்று மதுரையிற் புகுமினென்றானென்க. அங்ஙனம் வலப்பக்கத்து நெறியைப் போதீராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடைய வண்டுகள் செவ்வழியாழ்ப் பண்ணினைப் பாடும் தாழ்ந்த வயலோடும் குளிர்ந்த பூங்காவோடும் என்று பூம்புகாரிலிருந்து நடந்து கண்ணகி வரும் போது எழும் வண்டுகளின் ரீங்காரத்தை இளங்கோ அடிகள் செவ்வழிப் பண்ணோடு ஒப்பிடுவதை அடியார்க்கு நல்லார் உரையில் வர்ணிக்கிறார்.

செவ்வழிப் பண் மிகுந்த சோகத்தை வழங்கக்கூடியது. செவ்வழிப் பண் தந்த இரங்கல், துன்பம் ஆகியனவோ என்னவோ பண்ணாய் அது தமிழர்களால் தொடர இயலாமல் விடுத்துச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. இப்போது செவ்வழிப் பண் வழக்கத்தில் இல்லை. அதற்கான பாடல்கள் கேட்பதற்கு இல்லை. அருகி மறைந்துவிட்டது என்றே கூறலாம். எனினும் இசை இலக்கண அறிஞர்கள் அப்பண்ணைப் பற்றி நூல்களில் நிறையக் கூறியிருக்கின்றனர். திரைப்படப் பாடல்களில் இப்பண்ணுக்கு இணையாக, இசை அறிஞர்கள் குறிப்பிட்ட எதுகுலகாம்போதி இராகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெங்களூரு நாகரத்தினம்மாள் செவ்வழிப்பண்ணுக்கான எதுகுலகாம்போதிப் பண்ணையே பாடினார் என்பது நாம் அறிந்ததே.

நாகசுர வித்துவான் மதுரை பொன்னுச்சாமி பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகள், இசைப் பேராசிரியர் சாம்பமூர்த்தி ஆகியோர் செவ்வழிப்பண்ணைச் சுத்ததோடி இராகத்துக்கு இணையானதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதாக நுண்ணலகுகளும் இராகங்களும் எனும் நூலில் இசைப் பேராசிரியர் து.ஆ. தனபாண்டியன் குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரத்தில் இசை எனும் நூலில் இசை அறிஞர் ராமநாதன் செவ்வழிப் பண்ணைத் தோடி இராகம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்படியானால், செவ்வழிப் பண்ணை எவ்வழியில் மீட்பது. செவ்வழிக்குப் பதிலாக, தோடி, சுத்தத்தோடி அல்லது எதுகுலகாம்போதி இராகங்கள் அடிப்படையில் முடித்துவிட்டால், செவ்வழிப் பண் எப்படி இருந்தது என்றது தெரியலாகுமா? தமிழ் இசை அறிஞர் பாகீரதி, செவ்வழிப் பண் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு, யாழ் நூலில் விபுலானந்த அடிகள் எழுதிய வரிகளை நினைவூட்டினார். யாழ் நூலில், 'செவ்வழிப் பாலை பஞ்சமம் பெறாது, இருமத்திமமும் பெற்றுப் பண்ணாய் நின்றது' என்கிறார். அப்படியானால் விபுலானந்தர் அப்பண்ணுக்கு இணையான பண் தோடியைக் குறிப்பிட்டிருந்ததால், தோடியில் இருமத்திமம் பெற்று பஞ்சமத்தை நீக்குவது என்று பொருள். தமிழிசை வரலாறு எனும் நூலில், விளரிப்பாலை என்று வழங்கும் தோடியில் பஞ்சமத்தை நீக்கிவிட்டு

தமிழகத்தில் மறந்து பலநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் செவ்வழிப்பண்ணை அதன் உண்மையான வடிவத்தில் மீட்டுப் பாடிய திருப்பனந்தாள் முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர் (இடது) திருச்சியில் ஒலிப்பதிவின் போது. உடன் கட்டுரையாசியர்.

பிரதிமத்திமத்தை அமைத்துக் கொண்டால் செவ்வழிப் பண் கிடைக்கும் என்று நா. மம்மது குறிப்பிட்டுள்ளது இந்த கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது. எனவே செவ்வழிப் பண் இவ்வாறு இருக்கும் போது, எதுகுலகாம்போதியையும் தோடியையும் செவ்வழிப் பண்ணுக்கு முழுஇணையானதாக எடுத்துப் பாடல் பதிவு செய்ய இயலாத நிலை ஏற்படுகிறது.

பஞ்சமம் இல்லாவிட்டால் அது தோடி. சுத்தத்தோடியில் பஞ்சமம் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் பிரதிமத்திமமும் இல்லை. அப்படியானால் இசை இலக்கணப்படி அது செவ்வழி அல்ல என்பதை கலந்துரையாடலில் இசை ஆசிரியர் பார்த்தசாரதி தெரிவித்தார். ஆக, தலைசிறந்த இசை அறிஞர்களின் கருத்தின்படி இருமத்திமமும் பெற்ற தோடி, பஞ்சமம் நீங்கப் பெறின் கிடைப்பதே செவ்வழி என்பதே சரியாக இருக்கும். ஆகவேதான் செவ்வழிப் பண்ணை, ஈருழை விளரி என்றோ இருமத்திமத்தோடி என்றோ அழைக்கப்படலாம் என்று வீ.ப.கா. சுந்தரம் தனது தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சித்தில் குறிப்பிடுகிறார். பஞ்சமத்தை நீக்கிவிட்டு, இருமத்திமமும் வருவதானால் அதன் தன்மை இனிமை தவிர்ந்த, துயர் கொண்ட நெய்தல் மக்களின் குரலாக விளங்கியிருக்கிறது. ஆக, செவ்வழியை மீட்க, இருமத்திமத் தோடியில் பஞ்சமத்தை நீக்கிவிட்டுப் பண்செய்யப்பட வேண்டும்.

கண்ணகி தன் கணவன், கள்வன் எனப் பழித்துக் கொல்லப்பட்ட செய்தி அறிந்து, பாண்டியன் அரசைபுக்குச் சென்று நியாயம் கேட்கும், அவல நிலையில், நெய்தல் நிலத்துக்குரிய செவ்வழிப் பண்ணில் 'நற்றிரம் படராக் கொற்கை வேந்தே என் கால் சிலம்பு மணியுடை அரியே' எனும் பாடலைச் செவ்வழியில் பண்ணிசை அமைப்பது என முடிவானது. இப்பாடலுக்கான களம் மதுரையானாலும், நெய்தல் நிலத்திலிருந்து வந்திருந்த கண்ணகி துன்பமான நேரத்தில் அவலச்சுவை உடைய இந்தப் பண்ணில் பாடுவது பொருத்தம் என்று தேர்வு செய்யப்பட்டது. இன்று கேட்பதற்கு ஏதாவது ஒரு பாடல் செவ்வழிப் பண்ணில் இருக்கிறதா என்றால், செவ்வழிப்பண்ணை நேரடியாக யாரும் பயன்படுத்தவில்லை. அதாவது இளி என்ற பஞ்சமத்தை விடுத்து இருமத்திமத்தில் யாரும் பாடவில்லை. யாரும் பாடுவதும் இல்லை. அவ்வாறெனில், நெய்தல் இயல்பில் தலைவியர் பட்ட துன்பத்தின் நிலையை இப்பண் காட்டுகிறது.

இப்பாடலுக்காக, குரலிசைக் கலைஞர்கள் பலரை அணுகியபோது, அவர்கள் செவ்வழிப் பண்ணில் பாட இயலாது என்று கூறிவிட்டனர். சிலர், இந்த செவ்வழிப் பண்ணைப் பாடினால் எங்களது இசை வாழ்வையே இழக்க நேரிடும் என்றும் சொன்னார்கள். இதுவரை செவ்வழிப்

பண்ணுக்கான பாட்டு ஒலிக்குறிப்புகள் இல்லாத நிலையிலும், வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர்கள் பாட ஒப்புக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுவதால், இப்பாடலைப் பதிவு செய்வதில் சணக்கம் ஏற்பட்டது. எனினும், தொடர்ந்து முயற்சி செய்ததில், செவ்வழிப்பண்ணைப் பாடுவதற்கு ஒதுவார் கலைமாமணி திருப்பனந்தாள் முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர் ஒப்புக்கொண்டார். திருச்சியில் அவரது பாடல் ஒலிப்பதிவு நடந்தது. கண்ணகியின் குரலுக்குச் செவ்வழியில் பாட குரலிசைக் கலைஞர் கற்பகமும் ஒப்புக் கொண்டார். அவரது ஒலிப்பதிவு சென்னையில் நடந்தது.

குரலிசைக் கலைஞர்கள் ஒப்புக்கொண்ட நிலையில், குழல் மற்றும் தமிழக வழக்கத்திலிருந்து மறைந்துவிட்ட இடக்கை இசைக்கருவி வழியே செவ்வழிப் பண் மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முடிவானது. கேரள இடக்கை இசைக் கலைஞர் சுஜித் கோட்டால் இப்பாடலுக்கு இடக்கைக் கருவி வாசித்தார். அது கேரளாவின் திருர் ஒலிப்பதிவு அரங்கில் பதிவானது. கலைஞர் மோகன்ராஜ் குழலிசை வழங்கினார். இவர்கள் இசையின் வழியே, செவ்வழிப் பண் மீட்கப்பட்டது. பாடலை நேர்த்தியாக ஒலிக்கோர்வை செய்தார் இசை ஆசிரியர் பார்த்தசாரதி. இந்தப் பாடல், ஒட்டுமொத்தத் தமிழ் உலகத்துக்கும் செவ்வழிப் பண்ணுக்கான உதாரணமான ஒரே பாடலாகத் திகழ்கிறது. வல்உழை மற்றும் மெல் உழை கொண்டு, பஞ்சமத்துக்குச் செல்லாமல் பிரதிமத்திமத்துக்கும் மத்திமத்துக்கும் தன் அனுபவ அறிவால் முத்துக்கந்தசாமி தேசிகர் சிறப்பான வகையில் அப்பண்ணின் இலக்கணத்தை இசையொலியில் காட்டினார். இப்பண் செவ்வழிப் பண் என்பதை உறுதி செய்தார் தமிழ் இசை அறிஞர் பாகீரதி. அதைக் கேட்க விரும்புவோர், அலைபேசிச் செயலியை கீழ்க்கண்ட இணைப்பின் வழியே தரவிறக்கம் செய்து. 'நற்றிரம் படராக் கொற்கை வேந்தே' எனும் பாடல் வழியே மீட்கப்பட்ட செவ்வழிப் பண்ணை ஆன்டிராப்டு செயலி நிறுவிக் கேட்கலாம். <<https://shorturl.at/dyLRU>>

இலக்கணம் வகுத்ததோடு நின்றுபோன செவ்வழிப் பண், வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர்களால் கைவிடப்பட்டது. மறைந்துவிட்ட இத்தமிழ்ப்பண் மீண்டும் உயிர்த்தெழவும், நெய்தல் நிலத்தின் இயல்பான இசையைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பாக இந்தப் பாடலின் பண் அமைந்துள்ளது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு செவ்வழிப் பண் மீட்கப்பட்டது.

கட்டுரையாளர், தலைவர், தொடர்பியல் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் சிலம்பு இசைத்திட்ட முதன்மை ஆய்வாளர்.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் கிறித்தவம்

த.ஜான்சிபால்ராஜ்

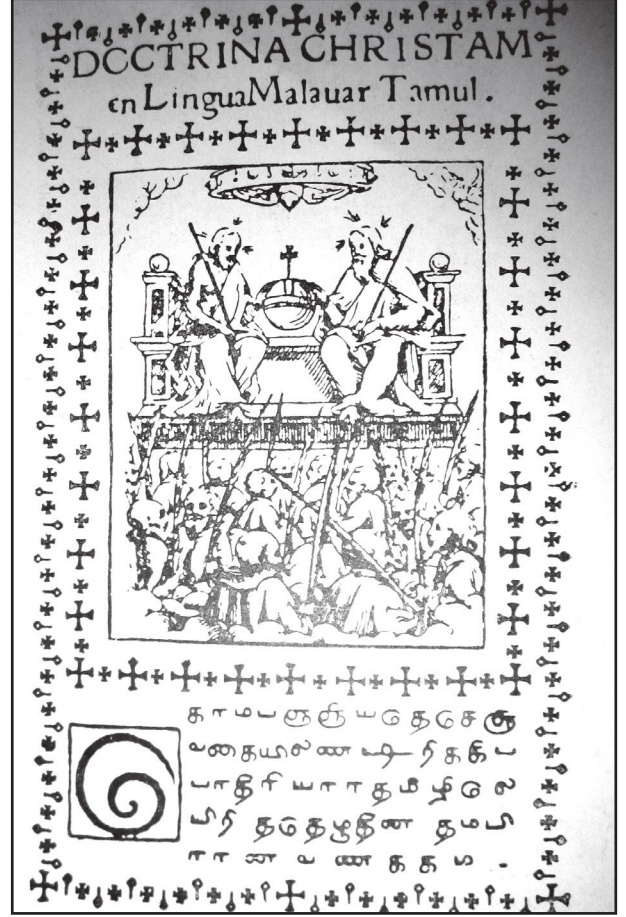
தமிழ் மொழி உலகின் மிகப் பழமையான மொழிகளுள் ஒன்று. உலகில் 'செம்மொழி' என்னும் சிறப்பினைப் பெற்ற தேர்ந்த மொழிகளுள் ஒன்றாக தமிழும் போற்றப்படுகிறது.

உலகின் செம்மொழிகள் என்ற நிலையில் கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், பாரசீகம், அரபு, எபிரேயம், சீனம், தமிழ் ஆகிய எட்டு மொழிகள் மட்டுமே இதுவரை உள்ளன.

ஒரு மொழியின் இலக்கியங்களின் வளமையை அடிப்படையாகக் கொண்டே செம்மொழி என்னும் சிறப்பினை ஒரு மொழி அடைவதாகக் கூறுகின்றனர்.

தமிழ் மொழியின் தோற்ற காலகட்டத்தை மிகச் சரியாக கணித்துக் கூற இயலாத போதும் சில குறிப்புகளினடிப்படையில் சுமார் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய மொழியாக ஏற்கப்படுகிறது.

பல்வேறு இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள், நிகண்டுகள், உரைகள், மருத்துவம், கணிதம், வானவியல், வரலாறுகள், பூக்கோளம் போன்ற கருத்துக்களையுடைய நூல்கள் மிகுந்த மொழி, தமிழ்.

கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இவையனைத்தும் செய்யுள் நடையில் இலக்கண மரபுகளோடு மட்டுமே இருந்துவந்த நிலையில் மொழியறிவில் முழுத் தேர்ச்சிப் பெறாதோரால் எளிதாக அறிந்து கொள்ள இயலாத நிலையிலேயே செய்யுள் வடிவிலான படைப்புகள் குவிந்து கிடந்தன. அச்சகங்கள் வரும்முன்னமே அவற்றுள் பெரும்பாலானவை பனையோலைகளில் எழுதப்பட்டு ஏடுகளாக இருந்தன.

இவ்வாறு வெகு காலமாக இலக்கணத்தின் தளைகளுக்குள் கட்டுண்டு கிடந்த நம் தமிழ் மொழி பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மெல்ல உரைநடை என்னும் தேரினில் வலம்வர தொடங்கியது.

ஆம்... மக்கள் பேசும் மொழிநடைக்கும் செய்யுள் நடைக்கும் இடையே மிகுந்திருந்த வேறுபாடுகளை உரைநடை வடிவம் தகர்த்தது.

உரைநடை வடிவம் என்பது பேச்சு மொழியிலேயே எழுதுவதென்ற நிலையில் இருந்தது. இதனால் உரைநடை வடிவத்தை வெறும் எண்ணும் எழுத்தும் கற்ற பாமரர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசும் மக்களிடையேயும் எண்ணற்ற வட்டாரவழக்குகள் மொழிச் சார்ந்து இருந்ததை கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதிருந்ததால் எழுத்து நடைக்கென்றே உரைநடைவடிவத்தில் பொது நடையொன்று இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

இந்நிலையை தமிழ் மொழி அடைய ஆரம்பகால உரைநடை வளர்ச்சியில் பலதரப்பட்ட குழப்பங்கள் எழுந்தன.

இதற்கிடையே உரைநடை வடிவத்தை ஏற்க விரும்பாத செய்யுள்நடை விரும்பிகளால் எழுத்துலகில் எதிர்ப்புகளாக கண்டனங்களும் அதுசார்ந்த ஏளனப் படைப்புகளும் கூட எழுந்தன. இருப்பினும் அதிகப்பட்ச மக்களின் உரைநடைவடிவ விருப்பம் மற்றும் அதன் எளிமையால் குறுகியகாலத்தில் உரைநடை வடிவமே வெற்றிபெற்றது. இம்முறையை முதலில் தமிழில் அறிமுகம் செய்யத் துணிந்தவர்கள் ஐரோப்பிய கிறித்தவ சமயப் பரப்புனர்கள் (மிஷனரிகள்). அதற்கு முன்பே சில நூல்களுக்கான உரைகள் நமது ஆன்றோர்களால் எழுதப்பட்டிருப்பினும் அந்த உரைகளும் மீண்டும் மீண்டும் பலரால் அவ்வப்போது எளிமையாக்கப்படுமளவில் தான் இருந்து வந்திருக்கின்றன.

இந்நிலையில் சமயக் கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் நோக்கத்தோடு இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த இவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். அவர்களுக்கு அதற்குப் பெருந்தடையாக இருந்தது மொழி. பேச்சு மொழியை கற்கவே கடினமாக உணர்ந்த அவர்களால் செய்யுள் நடையைக் கற்பது சாத்தியமற்றதாக உணர்ந்தனர்.

அதேநேரம் ஐரோப்பிய நாடுகளில் எழுத்து வடிவத்திற்கும் பேச்சுவடிவத்திற்கும் வேறுபாடற்ற உரைநடைவடிவமே நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. உரைநடைவடிவில் தான் அவர்களது கல்விமுறையும் இருந்தது. இதனாலேயே தங்களது நாட்டினர் எளிதில் கற்கவும் உலகச் செய்திகளை எளிதில் அறிந்து அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் முடிந்ததையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

இந்தியாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் மட்டுமே கல்வி கற்று அவர்களது அறிவை மேம்படுத்திக் கொண்டு மற்றவர்களை அறியாமையாக்குள்ளேயே வைத்திருப்பதை கண்டு வியந்தனர். எனவே அந்நிலையைக் களைய, எழுத்து மொழியை அனைவருக்கும் பொதுவாக்கும் தீவிர முயற்சியில் இறங்கினர்.

இந்நிலையில் தான் இயேசுசபை பாதிரிமார்கள் சமயப்பணிகளுக்கென்று 16 ஆம் நூற்றாண்டில் (1550 - அம்பலக்காடு) அச்சு இயந்திரத்தை கொண்டு வந்தனர். அங்கு 1578 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்னும் தமிழ் உரைநடை

நூல் அச்சிடப்பட்டது. இதுவே இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் அச்சு நூல் (மா.சு . சம்பந்தன், அச்சும் பதிப்பும் 53).

இதனைத் தொடர்ந்து 1579-இல் 'கிறித்தியாணி வணக்கம்' என்ற நூலும் 1586 இல் 'அடியார் வரலாறு' என்ற நூலும் வெளியாகின.

இந்நூல்களை அண்ட்ரிக் அடிகளார் என்ற பாதிரியார் வெளியிட்டார்.

அதன்பிறகு ராபர்ட் டி நோபினி, வீரமாமுனிவர் போன்றோர் உரைநடையில் பல நூல்களை எழுதினர். அவற்றுள் வீரமாமுனிவர் எழுதிய சதுரகராதி (தமிழ் - தமிழ்) தமிழில் வெளிவந்த முதல் தமிழ் அகராதியாகும். இது செய்யுள் நடையிலிருந்து சொற்களைப் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொல்லாகப் புரிந்து கொள்ள ஏதுவாக இருந்தது.

ஆனாலும் இந்நூல்கள் அனைத்து மக்களிடமும் சென்று சேர்ந்ததாகக் கூற முடியாது. இவை சமயப்பணியாளர்களுக்கான நூல்களாகவே இருந்தன.

அக்காலச் சூழலில் பெரும்பாலான பொதுமக்கள் கல்வியறிவும் வாசிக்கும் பழக்கமும் அற்றவர்களாக இருந்ததும் அதற்கு ஒரு காரணம்.

18 ஆம் நூற்றாண்டில் சீர்திருத்தக் (Protestant) கிறித்தவ மிஷனரிகளின் வரவால்தான் உரைநடை வடிவம் தமிழில் வளரத் தொடங்கியது. சீகன்பால்க் என்ற ஜெர்மன் நாட்டு மிஷனரி (1706) தஞ்சைக்கு அருகிலுள்ள தரங்கம்பாடியில் அச்சுக் கூடம் அமைத்து பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்கான புத்தகங்களை அச்சிட்டு வாசிப்பை அனைவரும் விரும்ப செய்தார். அதன் பிறகே தமிழ் மெல்ல மெல்ல பனையோலைகளிலிருந்து வெளியேறி அச்சேறி அமர்ந்தது.

ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் தமிழ் உரைநடை வடிவம் மிக வேகமான வளர்ச்சியடைந்து. ஆண்டி முதல் அரசன் வரை தமிழ் எழுத்துக்களை விழிகளால் தீண்டி மனத்தால் முத்தமிட்டனர். கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் தொலைதூரச் செய்திகளும் அறிவியல் கண்ணோட்டங்களும், சமய நெறிமுறைகளும் மக்களின் மனக்கதவுகளை உடைத்துக் கொண்டு அறிவிற்குள் புகுந்தன.!

இதற்கு முதன்மையான காரணம் அனைத்துத்தரப்பு மக்களாலும், கல்வியின் பயன்பாடு உணரப்பட்டு கல்வியைப் பெற விளைந்ததுதான். அதற்கு கிறித்தவ சமயப்பரப்புனர்கள் அதிக அளவில் உந்துதலாக இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் கல்விக் கூடங்களை ஏற்படுத்தி சாதி மத பேதமின்றி அனைவருக்குள்ளும் கல்வியை புகுட்டினர். எனவே அதற்கான அச்சு நூல்கள் அதிகளவில் அச்சிடப்பட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

மிஷனெரிமார்கள் சமயப் பணிகளோடு கல்விப்பணியில் தீவிரமாக இறங்கினர். அதுவும் ஏனோ தானோவென்று வெறுமனே எண்ணையும் எழுத்தையும் மட்டுமே கற்பிக்க விரும்பாமல், தங்களது ஐரோப்பிய முறை கல்வியை அப்படியே வழங்கிட முயன்றனர். இந்தியர்கள் முழுமையான கல்வியறிவைப் பெற்று அறிவில் சிறக்க வேண்டும் என்ற முனைப்போடு செயல்பட்டனர்.

எனவே மொழிப்பாடத்தோடு, கணிதம், மற்றும் பூகோள நூல், நாட்டு வரலாறு, உலக வரலாறு, உடலியல் நூல், விலங்குகள், தாவரங்கள் குறித்த நூல்கள் போன்ற அறிவியல் நூல்களையும் கற்பித்தனர். இதற்கான உரைநடை நூல்களையும் அவர்களே எழுதி அச்சிட்டனர். ஏற்கெனவே தமிழில் இருந்த உண்மைக்குப் புறம்பான கற்பனைக் கதைகளை உடையதாக இருந்தனவற்றை சுட்டிக்காட்டி மெய்யறிவைப் புகுட்ட விளைந்தனர்.

உண்மையான அறிவியல் நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த ஐரோப்பிய மிஷனெரிகளுக்கு இது வியப்பை ஏற்படுத்தினாலும் உண்மையை நம்மவர்களுக்குள் புகுத்த அவர்கள் தயங்கியதில்லை. இந்த அறியாமையகற்றும் பணிகளுக்கு உரைநடையின் துணை அவர்களுக்கு பேருதவியாக இருந்தது.

1818 இல் மிஷனெரி ரேனியஸ் ஏற்படுத்திய 'துண்டுப் பிரசுரம் மற்றும் சமய நூல்கள் சங்கம்' (Madras Tract and Religious Book Society) என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் துண்டுத் தாள்களில் சமயக் கருத்துக்கள் மட்டுமல்லாமல் விழிப்புணர்வு தகவல்களும் அச்சிடப்பட்டு பொதுமக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கச் செய்ததால் அச்செழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்ததோடு வாசிக்கும் ஆர்வத்தையும் கல்வியின் மீது நாட்டத்தையும் பரவலாக ஏற்படுத்தியது.

கல்வி ஐரோப்பியர்களால் பொதுவுடமையாகியிருந்த அதே காலகட்டத்தில் இந்த உரைநடை வடிவிலான துண்டுப் பிரதிகள் மக்கள் மனதில் அதிகளவில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம். இச்சங்கத்தின் மூலம் தான் 1831 ஆம் ஆண்டு 'தமிழ்த்தாள்' (Tamil Magazine) என்னும் உரைநடைவடிவிலான முதல் மாத இதழ் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டதாக மயிலை வேங்கடசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார் (கிறிஸ்தவமும் தமிழும்-44).

ரேனியஸ் மிஷனெரி கல்வியறிவு இல்லாத மக்களுக்கு இந்தத் துண்டுப் பிரதிகளை வாசித்துக் காட்டவும் தான் பயிற்றுவித்த மாணவர்களைக் கிராமங்களுக்குள் அனுப்பி சிறந்த கருத்துக்களை உற்று கவனிக்கும் மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தினார். இதன் மூலம் மக்கள் தாங்களாகவே வாசிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலையடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ் உரைநடை வடிவை செம்மைப் படுத்தியதிலும் கிறித்தவ மிஷனெரிகளின் பங்கே முதன்மையானது. ரேனியஸ் தான் உரைநடை வடிவத் தமிழில் முதன் முதலாக வார்த்தைகளுக்கு இடையில் இடைவெளி விட்டு எழுதும் பழக்கத்தை கொண்டுவந்தவர். (சிட்னி சுதந்திரன், பரிசுத்த வேதாகமம் ஒரு வரலாற்று கண்ணோட்டம்- 39) . மேலும் இவரே முதன் முதலாகத் தமிழில் நிறுத்தற் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியவர் (த.எஸ்தர் நான்சி பியூலா. தமிழில் விவிலிய மொழிப் பெயர்ப்புகள் ஓர் ஒப்பாய்வு-164)

இவருக்குப் பிறகு வந்த மிஷனெரிகளும் தமிழை பொதுமைப் படுத்தும் பணிகளை அதிக அளவில் மேற்கொண்டதனால் தான் இன்று உரைநடை வடிவில் உள்ளத்தில் தோன்றுவதையெல்லாம் முறைப்படுத்தி எழுத்துக்களாக்கி படைப்புக்களை தமிழ்க்கடலில் துளிகளாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பிற மொழிகளின் உயர்ந்த படைப்புகளையும் எளிதில் உரைநடையாக்கம் செய்து கருத்துக்களை உடனுக்குடன் பெற முடிகிறது.

கிறித்தவ புனிதநூலான விவிலியம் இந்திய மொழிகளிலேயே தமிழில் தான் முதன்முதலில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இம்மொழிபெயர்ப்பு பணியினால் தமிழ் உரைநடை வடிவம் அதிக அளவில் மெருகேறியது. தமிழில் கலந்து எழுதப்பட்ட வடமொழிச் சொற்களை நீக்கி அதற்கு இணையான தமிழ் சொற்களை பயன்படுத்தியும் புதிய சமயச் சொற்களை உருவாக்கியும் சந்திப் பிழைகளின்றியும் எழுதக் கற்பித்து தமிழின் செழுமையை மேலும் மேலும் வளமையாக்கினர்.

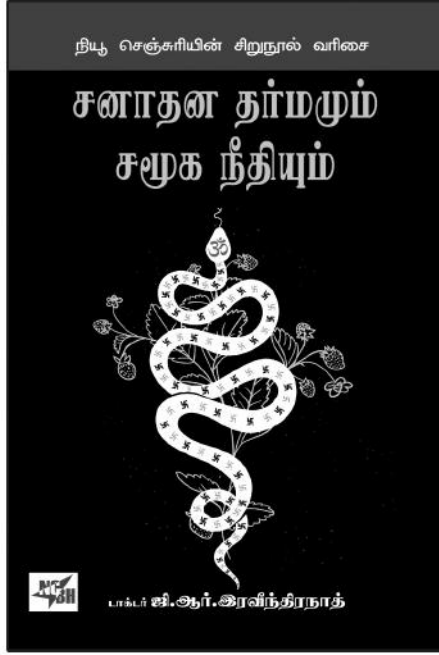
அதிலும் 1838 இல் இந்தியாவிற்கு சமயப் பணிக்கென்று வந்திறங்கிய 'கால்டுவெல்' என்னும் பேராளுமை தமிழ் மொழிக்குக் கிடைத்த மாமெரும் கொடை. இவர் தமிழ் என்பது திராவிடம் என்ற ஒரு மொழிக் குடும்பத்தின் தாய் என்றும், சம்ஸ்கிருதத்தின் வேரிலிருந்து அது முற்றிலும் வேறுபட்டதென்றும், சம்ஸ்கிருதத்தின் உறவின்றியே அது தனித்தியங்கும் திறனைப் பெற்றுள்ளதென்றும் அறிவுலகம் அறிந்து மதித்தது கால்டுவெல்லின் 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' என்ற நூல் 1856-ல் இங்கிலாந்தில் வெளிடப்பட்டபின்னர் தான் தமிழ் மொழி, செம்மொழி என்னும் மாபெரும் தகுதிக்கான தொடக்கப்பாதையைப் பெற்றது.

தமிழ் உரைநடை வடிவத்தைத் தொடங்கியும் வளர்த்தும் மங்காப் புகழடையச் செய்த கிறித்தவச் சமயப்பணியாளர்களின் மொழிப்பற்றை இன்றைய தலைமுறையினரும் தொடர்ந்து செழுமையாக்க வேண்டியது அவசியம்.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

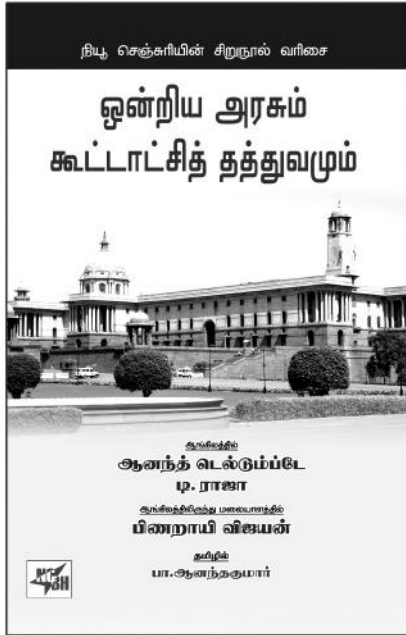
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 25/-

₹ 150/-

₹ 25/-

₹ 25/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

சமகாலத் தமிழ் நாவல்களில் மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்த சித்தரிப்புகள்

மா.கருப்பசாமி

தமிழ் இலக்கிய வகைகளில் நாவல் என்பது மேற்கத்தியர்களின் தாக்கத்தால் கிளர்ந்து எழுந்தவையாகும். ஐரோப்பியர்களின் காலனியச் சூழலால் உரைநடையின் போக்கு இந்திய மரபில் தலையெடுத்துள்ளது. அண்மைக்கால தமிழ்ச் சூழலில் நாவல் இலக்கியம் துரிதமாகவே வளர்ந்து வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. நீர்த்துப்போன அரசகுலம், சமீந்தார்கள், இடம்பெயர்ந்தோர்கள், புலம்பெயர்ந்தோர்கள், இனக்குழு, மதம், மொழி வகுப்புவாதம், மற்றும் வட்டாரவழக்கு, பாலினம், பெண்ணினம் என்ற வகையில் தமிழ் நாவல்கள் அமைந்துள்ளன. மேற்படியான இலக்கியங்களிலிருந்து மாற்றுத்திறனாளிகள் பற்றிய வாழ்வியல்களை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்த படைப்புகள் இருதன்மையில் அமைந்துள்ளன. ஒன்று மாற்றுத்திறனாளியாக இருந்துகொண்டு தன்நிலை பற்றி எழுதுவது, மாற்றுத்திறனாளி அல்லாதோர், மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்துப்

படைப்பது மற்றொன்றாகவும் அமைந்துள்ளன. (நா.கதிரைவேற் பிள்ளை, தமிழ் மொழி அகராதி ஆசியன் கல்வியியல் சேவை நியூடெல்லி மெட்ராசு 1998) மாற்றுத்திறனாளியாக வாழ்ந்து தன்நிலையைப் பற்றி எடுத்துரைப்பும், தன்நிலைப் பாட்டை மாற்றுத்திறனாளி அல்லாதோர் எடுத்துரைக்கும் வாழ்வியலின் வலிகளை விளக்குவதாகவும் இக்கட்டுரை அமைய உள்ளது.

எஸ்.ராவினின் சஞ்சாரம் நாவலில் மாற்றுத்திறனாளிகளின் விழுமியங்கள்

சஞ்சாரம் நாவல் சாகித்திய விருதுபெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சஞ்சாரம் நாவலில் ரத்தினம், பக்கிரி, பழனி, தண்டபாணி, மீனாட்சி முதலானவர்களை தவில், நாதசுவரம், இசையில் தேர்ந்தவர்களாக சுட்டிக்காட்டப் பட்டுள்ளன. மூதூர் பகுதியில் சூலக்கருப்பன சாமியின் திருவிழாவின் போது நாதசுவரக் கலைஞர்களுக்கும் மூதூர் பகுதியினர்க்கும், கைகலப்பு ஏற்பட்டு சாதியின் பேரில் கலவரங்களாக சஞ்சாரம் நாவலில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாவல் படைப்பிலக்கியத்தில் சாதி, மதம், உயர்வு, தாழ்வு என்பதானக் கருத்தியல்களின் படி நாவல்கள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. அத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்புகளை உள்வாங்கிக்கொண்டதாக சஞ்சாரம் நாவல் அமைந்துள்ளது. வேதமரபுகளிலும் தெய்வீக மரபுகளிலும் கீழானவை, மேலானவை என்பதில் கடவுள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. ஆகம விதிக்கு உட்பட்டு பெருந்தெய்வம், சிறுதெய்வம் கோவில் விழாக்களில் இசைக்கப்படும் நாதசுவரம் தவில், பறை, உடுக்கை என்பதான இசைக்கருவிகளை உயர்வுதாழ்வு பேதமின்றி பொதுவுடைமையாகவே இசைத்து வருவதை சஞ்சாரம் நாவலில் காணமுடிகிறது.

சஞ்சாரம் நாவலில் சூலக்கருப்பசாமி, கருப்பனசாமி சவுந்தராசப் பெருமாள், முதலான கோவில்களில் உயர்வான நாதசுவரம், தவில் முதலான இசைக்கலையை நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன. கடவுள் என்ற பேதம் மனிதனை உயர்வு தாழ்வு என்பதான வகையில் விலக்களிக்கப் படவில்லை. கடவுள் உயர்வாக இருக்கலாம், ஆனால் கடவுளுக்கு முன் இசையை இசைக்கும் போது இசைதான் மானுடத்தில் உயர்வாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது.

சஞ்சாரம் புனைகதையில் வரும் ரத்தினம், பழனி, பக்கிரி, மீனாட்சி முதலானவர்கள் சாதியால் கீழானவர்கள். ஆனால், அவர்கள் இசைக்கும் இசை மேலானதாக ஓதியூர், மூதூர் மற்றும் பிற சமூக மக்களும் புகழ்ந்துள்ளனர். கோவில் திருவிழாவின் போது சாதியின் பெயர்சொல்லி ரத்தினம், பழனி, பக்கிரி ஆகியோரை, கட்டிவைத்து உதைத்துள்ளனர், அதனால் கலவரங்களும் நிகழ்ந்ததாக சஞ்சாரம் நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளது. மனிதன், இசை,

கடவுள் என்ற முக்கோண வடிவத்தை மனித குலமே கட்டமைத்துள்ளதாக விளங்குகிறது. நந்தனார் சரித்திரம் நாடகநூல், மற்றும் புதிய நந்தன் கதையில் வரும் இசைமரபு, ஈசனுக்கு முன் சாதியால் புறந்தள்ளப்பட்ட மனிதனின், இசையையே முதன்மைப் படுத்தப்படுகிறது.

பக்கிரியும் பார்வையிழந்த தன்னாசியின் வாழ்வியலும்

சஞ்சாரம் நாவலில் புனைந்துள்ள கதைமாந்தர்களில் பார்வையற்ற தன்னாசி, சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர், போலியோவால் பாதிக்கப்பட்ட அபு ஆறுமுகம் முதலானவர்களை வாசகர்கள் முதன்மைக்கதை மாந்தராக முன்வைப்பதில் தவறவிட்டதாக உணரமுடிகிறது. மேற்படியான மூவரையும் மாற்றுத்திறனாளிகளாக சஞ்சாரம் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

பார்வையற்ற தன்னாசி குழந்தைப் பருவத்திலே பெற்றோரையும் தன்னை வளர்த்துள்ள மூதாட்டியையும் இழந்து மருதப்ப ஆசாரிகுலத்தில் சரசுவதியின் அன்பினால் உலகை அறிந்ததாகவும் காதல் பாலியத்தின் போது மருதப்பனின் மகள் சரசுவதியும் தன்னாசியும், பழகினதில் தன்னாசியின் பிரிவினால் இறந்துவிடுகிறாள். சரசுவதியின் நினைவில் சுகாட்டில் வாழ்கிறான். சில நாட்களுக்குப் பின் நாதசுவர கலைஞர் தென்படியாரின் உதவி பெற்று நாதசுவர கலையில் வித்துவானாகத் தேர்ந்து தென்படியாரிடம் பல பாராட்டுப் பெற்று பொதுவெளியில் செல்வந்தனாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர், பார்வையற்ற தன்னாசி மக்களிடம் புகழையும் ஆதரவையும் பெற்று வாழ்ந்து இறுதியில் கொடுமுடி சௌந்திரம் பெண்ணாள் மணமுடிக்கப் பெற்றுள்ளன என்பது சஞ்சாரத்தின் புனைவுகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

பார்வையற்ற தன்னாசி நாதசுவர வித்துவானாகவே மாய்ந்துவிட்டதாகவும் சௌந்திரம் பெண்ணாள் கொடுமுடியில் பார்வையற்ற தன்னாசிக்குச் சமாதிகட்டி வழிபட்டுள்ளதாக நாவல் வழியாக அறியமுடிகிறது. நாதசுவர இசையில் வித்துவானான, பார்வையற்ற தன்னாசியின் சமாதியினைக் கண்டு, பக்கிரியும், ரத்தினமும் ஆசிபெற்று நாதசுவர இசையில் வித்துவானாக பட்டம் பெறுவதே தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்ததாகச் சஞ்சாரம் நாவல் புனைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயரின் ஆளுமையும் பக்கிரியின் தேடலும்

சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர், விருதுநகர் மாவட்டம் திருச்சுழியில் சமையல் வேலைசெய்து குடும்பத்தை நகர்த்தி வந்தவர். சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர் திருமண வீடுகளில் சமையல் செய்கையில் பலமுறை நாதசுவர இசையினைக்

கேட்டுக்கொண்டதில் இசைஞானம் பெற்றுள்ளார். ஒரு முறை நாதசுவர வித்துவான் ஏ.என்.எஸ் திருமண வீட்டில் உணவு உண்டுவிட்டு நாதசுவரத்தை இசைக்கத் தொடங்கினார். ஏ.என்.எஸ் நாதசுவர இசையை இசைத்து முடித்தபின் நான் இசையால் சிறுவனைக் கூட முதல் வருசையிலே அமரவைத்துவிட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த வேளையில் சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர், தான் மறைத்து வைத்திருந்த கழுதை விட்டையை மேடையேறி ஏ.என்.எஸ் விடம் கொடுத்துவிட்டுக் கிழே இறங்கிவிட்டார். ஏ.என்.எஸ்-க்கு அவமானமும் கோவமும் உண்டாயிற்று. மேடை முன்னிருந்த மக்களுக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டுள்ளது.

பொது வெளியில் சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர்க்கு திருமண வீடுகளில் சமையல் வேலைசெய்வதிலும், இசையில் அறிவு பெற்று நேர்த்தியானவர் என்பதான மதிப்புரையுண்டு. இசையைத் திறம்பட நிகழ்த்தியவர்க்கு கற்கண்டும் தான் வைத்திருந்த பொருளையும் பரிசளிப்பதுண்டு என்பதாக நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேற்படியான விடயங்களைக் கேட்டறிந்த பக்கிரி ஊமை ஐயரான சங்கர சுப்புவிடம் நாதசுவரத்தை இசைத்து பாராட்டு பெற்று, தான் இசையில் தேர்ந்துவிட்டேன் என்ற மகிழ்ச்சியை, அபு ஆறுமுகத்திடம், பக்கிரி சொல்லிவிட்டு நகர்ந்தாக சஞ்சாரம் நாவல் புனைவுகளாவே எடுத்துரைத்துள்ளது.

அபு ஆறுமுகமும் இசைமேதை கண்ணையாவும்

அபு என்பவன் நடுக்கோட்டை கிராமத்தில் போலியோவால் கால் முடமாகி சிறு வயதிலேயே சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து வீட்டுக்குள்ளேயே சுற்றித்திரிந்து உளவியலுக்கு ஆட்பட்டதை உணரமுடிகிறது. சில நாட்களாக அபு தன்வீட்டின் அருகே உள்ள முருகன் கோவிலின் நாதசுவர இசையைக்கேட்டுக் கேட்டு, ஒரு நாள் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறான். அத்தகைய சூழலில் முருகன் கோவிலின் படியருகே சென்று நாதசுவர இசைக்கலைஞரான கண்ணையாவிடம் நீங்கள் இசைத்த இசை எனக்கு மன ஆறுதலைத் தருகிறது. அதனால் எனக்கு நாதசுவர இசையை கற்றுக்கொடுக்க வேண்டினான். கண்ணையாவும் மதவேறுபாடு பாராது இசையைக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளார் என்பதை உணரமுடிகிறது. அபு ஆறுமுகம் சில நாட்களில் திறம்பட இசையைக் கற்குகொண்டு பொருள்வளம் பெற்றுள்ளான். ஒரு நாள் நடுக்கோட்டை முருகன் கோவில் விழாவில் நேர்த்தியாக இசையை நிகழ்த்திவிட்டும் முருகன் கோவில் விபூதியை நெற்றியில் பூசிக்கொண்டு கோவிலின் பட்டுத்துணியை பரிசாகப் பெற்றும், ஊரே பெருமூச்சுவிடும்படி காரில்சென்று நேராக கண்ணையாவின் வீட்டிற்கே சென்று காலில் விழுந்து வணங்கியுள்ளான் என்பது

எதார்த்தமாக அமைந்தாலும், படைப்பாளியின் புனைவுகளின் மரபிற்கே வித்திட்டதாக விளங்குகிறது.

கண்ணையா, உடல் நலமின்றி படுக்கையில் கிடந்தவாறே போலியோவால் கால்கள் பாதித்துள்ள அபு ஆறுமுகத்தைப் பார்த்து ஊரே உன்னைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பதை எடுத்துக்கூறி, வாழ்த்துவதற்கு வைத்திருந்த விபூதியை அபுஆறுமுகத்தின் நெற்றியில் திலகமிட்டு, அந்த முருகன் எப்போதும் உமக்குத் துணையிருப்பான் என்று பெருமூச்சுவிட்டமர்ந்தார். அதற்கு அபுஆறுமுகம் கண்ணீர் விட்டு தான் வைத்திருந்த பணத்தை பாதியளவு கண்ணையாவிற்கு கொடுத்த போது மறுத்து விட்டதாகவும், அதற்குப்பின் அபுஆறுமுகம் உங்கள் மருத்துவச் செலவுக்காவது இப்பணத்தை பெறவேண்டி அழுத்தம் கொடுத்ததாகவும் சஞ்சாரத்தின் கதையமைப்பு நகர்ந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. வயதான கண்ணையா இச்சமூகத்திற்கு தன்னால் முடிந்த ஒரு ஆளுமையை உருவாக்கிவிட்டதாகவும் உணரமுடிகிறது.

மேலும் சஞ்சாரம் நாவலில் வரும் ரத்தினம், பக்கிரி, பழனி முதலானோர், சாதியால் புறந்தள்ளப்பட்டவர்கள். பார்வையற்ற தன்னாசி, சங்கரசுப்புவான ஊமை ஐயர், இசுலாம் மதத்தைச்சார்ந்த அபுஆறுமுகம், முதலான மூவரும் மாற்றுத்திறனாளிகளாக இருந்து தன்னுள் உள்ள ஆளுமையை சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்தி பெரும் புகழ்பெற்றதாக சஞ்சாரம் நாவல் புனைந்துள்ளன. முகமது அபு ஆறுமுகத்திற்கு கிடைத்த வாய்ப்புகள் போல் சமூகத்தில் நலிவடைந்தவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை என்பது நடப்பியலில் முரண்படுவதாகவே விளங்குகிறது.

மேற்படியாக 'கரித்துண்டு' நாவலில் வரும் நிர்மலா, மோகன் என்பவரை மணம் முடித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகையில் எதிர்பாராது ஒரு விபத்தின் காரணமாக மோகன் முடமானார். அதனால் சில காலம் நிர்மலா மோகனை விட்டுப் பிரிந்து ஒரு பேராசிரியரோடு சேர்ந்து மும்பையில் வாழ்கிறாள். மோகன் முடமானதோடு கரித்துண்டுகளால் ஓவியம் வரைந்துள்ளதை மக்கள் மத்தியில் பாராட்டப்பட்டும், பரவலாகப் பேசப்பட்டும் உள்ளனர். சில காலத்திற்கு பின்பு ஒரு நாள் நிர்மலா சென்னை வருகையில் மோகனைக்கண்டு சேர்ந்து வாழ்கிறாள். மேற்படியாக மு.வரதராசனார் முடமானவன் முடங்கிவிடாமல், தன்னுள், தன்னுணர்வை தன்வயமாகக் கொண்டு தன் ஆளுமையை பெரும் மாற்றத்திற்கானதாக உருவாக்கி இருப்பதும், முடமானவர் வாழ்வை எதிர் நோக்கி வாழவேண்டும் என்பதாகவும் இப்படைப்பின் வழியாக அறியமுடிகிறது. (மு.வரதராசன் கரித்துண்டு நாவல் பாரி நிலையம், வெளியீடு.பக்.89)

இசையால் பல சமூகம் சாதிகளாகப் பிளவுண்டு வாழ்வதும், அதே இசையால் பிளவுண்ட சமூகத்தை

ஒன்றுகூடி தேரிழுத்துச் செல்வதையும் சஞ்சாரம் நாவலில் உணரமுடிகிறது. கரித்துண்டு நாவலில் வரும் கால்முடமான மோகன் சமூகத்தினால் புறந்தள்ளப்பட்டதை எதிர்த்து, கரித்துண்டினால் சுவர்களில் ஓவியம் வரைந்து புறந்தள்ளப்பட்ட மக்களே அங்கீகாரம் அளித்துள்ளதாக கரித்துண்டு நாவல் எதார்த்தங்களை முன்வைத்துள்ளதாக உணரமுடிகிறது.

ஆர்.அயிலாசு கால்கள் நாவலில் மாற்றுத்திறனாளியின் எதார்த்தங்கள்

கால்கள் நாவலில் மது என்பவள் குழந்தைப் பருவத்திலே, போலியோவால் பாதிக்கப் பட்டு கால்முடமாகி, பள்ளிப்படிப்பை முடித்து, கல்லூரி வாழ்வியலின் சூழலை, முன்வைப்பதாக கால்கள் நாவல் அமைந்துள்ளது. காலுக்கான காலிப்பரை பயன்படுத்திக் கொண்டு மது கல்லூரி சென்று வருகிறாள். காலிப்பரினால் கால்கள் அழுத்தம் பெற்று வீக்கமாகி வேதனைக்குள் ஆட்பட்டும் அம்மாகாரி விசாலம், தந்தை பிரேமானந்த், வைத்தியர் மற்றும் கல்லூரித் தோழமை கார்த்தி, பாலு, பாலுவின் தந்தை ஆங்கிலத்துறைப் பேராசிரியர் மதுசூதனன் முதலானவர்களோடு கல்லூரி வாழ்வைக் கடந்து வருகிறாள். பிரேமானந்த் வங்கியில் பணிபுரிகிறான். விசாலத்தை சந்தேகக் கண்கொண்டு அடிப்பதும், சண்டையிடுவதும் மதுவிற்கு அவலத்தையும், துன்பத்தையும், சமந்து கல்லூரிக்குச் சென்று வருவதே பெரும் அபத்தங்களுக்கு ஆட்பட்டுள்ளதாக கால்கள் நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளது.

மது கல்லூரியில் ஆங்கில மொழிப்பாடத்தை கற்றுக் கொண்டு சேக்ஸ்பியர் கதையாடல்கள், தமிழின் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள், முதலானவைகளை பேராசிரியர் மதுசூதனிடம் விவாதித்துக் கொண்டும் தன்னை அறிவுசார்தளத்தில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. மதுசூதனன்

மகன் பாலுவிடம் கடவுள் குறித்தப் பொருளினை நடப்பியல் வாழ்க்கையோடு மது விவாதித்ததும் உண்டு.

மதுசூதனன் மகன் பாலுவிற்கு இளம்பருவத்தில் இளம்பிள்ளை வாதநோய் ஏற்பட்டு உடல்நலம் குன்றி மருத்துவமனையிலும், வீட்டிலும் முடங்கி வாழ்வின் அர்த்தங்களை தேடமுற்படுகிறான். மது, கார்த்தி ஆகியோர் பேராசிரியர் மதுசூதனன், ஆலோசனையோடும் கல்லூரியில் இலக்கிய இதழ் ஒன்றை நடத்தி வந்துள்ளனர். இளம்பிள்ளை வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பாலு மதுவிடம் கடவுள் குறித்து பொருள் பற்றி விவாதித்த போது, நம் உடல் குறைபாடுடையதற்குக் காரணமும் உண்டு என்றும், முன் பிறவியில் கர்ம வினையின் காரணமாகவே நமக்கு இப்படி உடலில் குறைபாடு ஏற்பட்டுள்ளதாக விளக்கமளித்துள்ளான். அதற்கு மது என் கால்கள் வற்றிப் போனதற்கு, எனது குற்றமும் இல்லை பெற்றோர்கள் குற்றமும் இல்லை நவீன வாழ்வியல் உணவின் தாக்கமாகக் கூட இருக்கலாமில்லையா? என்று, பாலுவின் மறுமொழிக்கு ஏற்ப மது விவாதித்துள்ளதாக, கால்கள் நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலுவின் இளம்பிள்ளை வாதநோய்க்கு, மதுசூதனன் தன்வீட்டின் அருகேயுள்ள கோவிலுக்கு வழிபாடுசெய்வதும், திருவிழாக் காலங்களில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதும் ஒருவகையில் கடவுளுக்கான பரிகாரமாக உணரமுடிகிறது. அதனால் பாலுவின் சிந்தனைக்கு கடவுள் குறித்த பார்வை ஆலமாக வேர்விட்டதாகவும் அதற்கு எதிர்தருவத்தில் மதுவின் கருத்தியல் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. மதுவுக்கு கடவுள் மீது எந்த நம்பிக்கையும் வைப்பதில்லை, மாறாக மதுவின் பெற்றோர் வைத்தியரின் ஆயுர்வேதத்தின் மீது மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்திருந்தன. மேலும் மதுவின் கால்கள் போலியோவால் பாதிக்கப்பட்டதற்கு ஊட்டச் சத்துக்குறைவின்மையே காரணமென்று பாலுவிடம் வாதம் செய்துள்ளதை கால்கள் நாவல் வழி அறியமுடிகிறது.

"மகிழடித் தீவுப்பகுதியில் சிங்களத்தினால் படுகொலை நிகழ்த்தப் பட்டதால், தெய்வயானை முன்னாள் பெண் போராளியானாள். கைதாகியும் கால்யிழந்தும். முள்ளிவயக்கால் போருக்குப் பின் விடுதலையுமானாள். மேற்படியாக தவக்குல் என்ற இசுலாமியப் பெண்ணின் உதவியால் அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி அதன்படி தெய்வயானைக்கு வருமானம் ஈட்ட உதவியதாகவும் அதனால் தெய்வயானையின் குடும்பத்தினரும், தவக்குவின் குடும்பத்தினருக்கும் உள்ள உறவு மதம் தாண்டி, அன்பும் பாராட்டும் செய்வித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. காலப்போக்கில் இசுலாம் சமயத்தினர் தவக்குவிற்கு பெருந்துன்பத்தினை

விளைவித்துள்ளனர். சமூக உருவாக்கத்தில் சராசரிப் பெண்ணைப் போல் தவக்குல் என்பவருக்கு வாழ்க்கைச்சிக்கல் ஏற்பட்டு, வாழமுடியாத சூழலும், இசுலாம் மதத்தினரால் அச்சுறுத்தப்பட்டும் உள்ளன. மேலும் அச்சமூகத்தினரை ஏதும் எதிர்வினை செய்யாது தன் உணர்வை ஊனமாக்கி தன் தந்தையையும் இழந்து தான் செய்வித்த சமூகத்தொண்டு உருவாக்கத்திலிருந்து விலகாது வாழ்ந்துள்ளதாக ஸர்மிளாவின் உம்மத் நாவல்' எடுத்துரைத்துள்ளது, குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேற்படியாக யோகா, தெய்வயானை மற்றும் தவக்கு, முதலான பெண்கள் எதிர்வினையின்றி இச்சமூகத்தில் எதிர் உள்ப்போராட்டம் நடத்தி வெற்றிகொண்டதாக ஸர்மிளாவின் 'ஊமத்த' நாவல் விளக்குகிறது. ஏதோ ஒரு வகையில் சமூகத்தில் மனித குலமும் ஊனப்பட்டு வாழ்ந்துவருவதை படைப்பாளன் வழியாக உணரமுடிகிறது. (ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் இனவரைவியலும் தமிழ் நாவலும் .ப.132)

'கால்கள்' நாவலில் போலியோவால் கால்கள் பாதித்துள்ள மதுவிற்கு கார்த்தி, உதவியது போல் 'உம்மத்' நாவலில் காலிழந்த தெய்வயானைக்கு உதவியாக தவக்குல் என்ற பெண்ணின் சமூகப் பார்வையும், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு கிடைத்துள்ளன, என்பது அனுதாபமோ! பரிசாரமாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் மானுடச்சிந்தனை என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானவைதான். சராசரி மனிதனுக்கும் முடமான மனிதர்களின் மனித சிந்தனைக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்பது தன்நிலைப் பாட்டையும் தான், சார்ந்த குடும்பத்தினையும் சுமந்து பொதுவெளிச் சமூகத்திற்குள் பயணிக்க வேண்டிய சூழல் மாற்றுத்திறனாளிக் குடும்பம் ஏற்பட்டுள்ளதை கால்கள் நாவல் வழியாக உணரமுடிகிறது.

ஏழாம் உலகம் நாவலும் மாற்றுத்திறனாளிகள் பின்புலமும்:

போத்திவேலுப் பண்டாரம், பெரியப் போத்தி, குமரேசன் முதலானவர்களை ஏழாம் உலகம் நாவல் முதலாளிமார்களாகவே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பெருமானும், இருள்பனும் போத்திவேலுப் பண்டாரத்திற்கு எடுபிடையாக வேலை செய்துவருகின்றனர். போத்திவேலுப் பண்டாரத்தின் தொழில், கை, கால், கண், கூனல் முதலான உறுப்புகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களை வைத்தும், தெருவீதிகளில் தனித்துவிடப் பட்டவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு கோவில்களில், பிச்சையெடுக்க விட்டு அதன் மூலம் வரும் வருமானங்களையும் பண்பலத்தையும் போத்திவேலுப் பண்டாரம் பெற்று வசதிபடைத்துக் கொண்டுள்ளார், என்பதாக ஏழாம் உலகம் நாவல் வழி அறியத்தக்கதாகும்.

ஏழாம் உலகம் நாவலில் முத்தம்மை கை, கால் வளர்ச்சியின்றி வற்றின உடலோடு படுக்கையில்

கிடப்பவள். முத்தமையின் குழந்தையும் அவளைப் போலவே பிறந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எருக்கு முதுகெலும்பு முறிந்தவள். சணப்பி, குருவிக்காரி, உடல் வளர்ச்சியின்றியும், கூனன், குய்யன், முடமானவர்களாகவும் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேற்படியாக பெருமாள் என்பவன் முடமானவர்களை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு கோவில் கோவிலாகவும், மனிதர்களை உருப்படிகளாகப் பாவித்து கோவில் நடைபாதைகளில் இறக்கிவிட்டும், பிச்சையெடுக்க வைத்தும், அதன் மூலம் வரும் வருமானத்தில் ஒரு பங்கினை முடமானவர்களுக்கு துண்டுப்பீடியும், தேநீரும், பலகாரமும், பெருமாள் மூலம் வாங்கிக் கொடுத்து விடுகின்றனர். மேலும் மூன்று பங்கினை போத்திவேலுப் பண்டாரம் வைத்து வசதிக்கொண்டு வாழ்ந்ததாக ஏழாம் உலகம் நாவல் சித்தரித்துள்ளது.

முத்தம்மை கை, கால், வளர்ச்சியின்றி இருப்பதைக்கண்டு, போத்திவேலுப் பண்டாரம், தன் அதிகாரத்தின் கீழ் அதேநிலையில் உள்ள கூனனையும், முத்தம்மையையும், சாக்கடை நாற்றங்களுக்கு இடையே மோதவிட்டு இனவிருத்திக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டதாக, நாவலின் மையக்கருத்தியல் அமைந்துள்ளது.

ஏழாம் உலகம் நாவலில் முடமானவர்களை வைத்து வருமானம் தேடும் போத்திவேலுப் பண்டாரத்தின் அதிகாரமும், பண்பலத்தால் பழனிமுருகன், குருவாயூர், திருவண்ணாமலை முதலான இடங்களில் கோவிலின் கருவறை முடியச்சென்றுள்ளதாக ஏழாம் உலகம், நாவலில் பதிவு செய்திருப்பது எதார்த்தங்களுக்கு உட்பட்டதாக அமைந்துள்ளது.

ஏழாம் உலகம் நாவலில் வரும், அகமது இசுலாமாக பெயர் வைத்துக்கொண்டு கால்முடமாகியும் ஆங்கிலம், மலையாளம் தமிழ், முதலான மொழியில் பேசி

கோவில்களில் பிச்சையெடுப்பதையும், சத்தமாக குரல் எழுப்பி நாலுகாசு சேர்த்துபெறுவான் என்பதையும், ஆளுமையான அகமதுவை தேர்ந்த உருப்படிகளாக எண்ணி ஐந்தாயிரம் ரூபாயிக்கு ஒப்பந்த அடிமையாக ஒருவனிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டுள்ளதையும், போத்திவேலுப் பண்டாரம் பெருமையாக அகமதுவின் உழைப்பில், வாழ்ந்துள்ளார். ஜெயமோகன் ஏழாம் உலகம் நாவலில் அகமதுவின் மொழி ஆளுமையை, சுட்டிக்காட்டி இருந்தாலும் பொதுவெளியில் தன்னை கம்யூனிசுட்டு சிந்தனையாக காவல் துறையிடம் ஆங்கிலத்தில் நாலுவார்த்தை பேசியதில் தன் கூடயிருந்த முடமானவர்களுக்கு ஒருவீத ஊக்கம் இருந்ததாக, நாவல் வழியாக உணரமுடிகிறது.

"உண்ணியம்மை என்ற ஒரு கிழவி. ஒன்றிரண்டு வரிகளில் அங்கங்கே தலை காட்டுவாள். அவள் தலை மயிர் எப்படி இருக்கும்? தெரியாது. என்ன சேலை கட்டியிருப்பாள்? தெரியாது. கூன் விழுந்தவளா? தெரியாது குறைப்பிறவியானவர்களை அடையாளம் காண்பவள். ஆனால் அவளுடைய நறுக்கென்ற சம்பாசனைகள் மூலம் அவளை அறிவோம். உயிர்த்துடிப்பான அவளுடைய சித்திரமும் மனித உணர்வும் மனதையே விட்டு அகலுவதே இல்லை. பண்டாரத்தின் தொழில் யோகிகளையும், குறைப்பிறவிகளையும் வைத்துப் பிழைப்பதும் வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு கோயில் கோயிலாகச் சென்று பிச்சையெடுக்க விட்டு வசூலிப்பதும். அவர்களைப் பிச்சைக்காரர்கள் என்றுகூட அழைப்பதில்லை. நாவலில் மனித உயிர்களாக அல்லாது உருப்படிகள் என்றும், ஒரு உருப்படிக்கு ஐந்து ரூபா! செலவு செய்தால் வரும்படிகள் ஐம்பது ரூபா என்றும், மேலும் அவர்களை விற்கலாம், வாங்கலாம் ஏன்? என்று கேட்க ஒரு நாதியே கிடையாது. என்பதாக நாவல் உணர்த்துகிறது. இரண்டு உருப்படிகளை இணையவிட்டு இன்னும் ஒரு சிறந்த குறைப்பிறவியை உருவாக்கலாம் என்றும் அதையும் பிச்சையெடுக்க விடலாம் அல்லது விற்றுக் காசாக்கலாம் என்பதாக நாவலின் வழிஅறியமுடிகிறது. உடமைக்காரப் பண்டாரம் தீயவராக சித்தரிக்கப் படவில்லை. தன்னுடைய மகள் ஒருவனோடு ஓடிப்போனதை நினைத்து பஸ்சிலே குலுங்கி குலுங்கி அழுகிறார். ஒரு பொழுதில் கோயில் உண்டியலிலே சர்வசாதாரணமாக 1,200-ரூபாயைத் திணிக்கிறார் என்பதனை, ஒரு அதர்மம்மாகவே அ.முத்துலிங்கம் விமர்சித்துள்ளதை உணரமுடிகிறது. ஏழாம் உலகம் நாவலில் முடமானவர்கள் கோயில் படியேறி வருபவர்களிடம் பிச்சையெடுத்துள்ளதும் அவற்றில் நான்கில் ஒரு பங்கினை போத்திவேலுப் பண்டாரம் கடவுளின் உண்டியலில் செலுத்திவிட்ட செயல்களும் கடவுளுக்கே பிச்சையிடுவதாக அ.முத்துலிங்கத்தின் கருத்து கடவுள் மீதான விமர்சனத்தை வலிமையேடு எடுத்துரைத்துள்ளதாக ஏழாம் உலக நாவலின்

வழியாகவும் உணரமுடிகிறது. (அ.முத்துலிங்கம் ஜெயமோகன் ஏழாம் உலகம் நாவலின் நேர்காணல் - மே.07.2007)

நிறங்களின் உலகம் நாவலில் மாற்றுத்திறனாளிகளின் வாழ்வியல்

தேனிசீருடையானின் நிறங்களின் உலகம் நாவல் தன் வரலாற்றுப் பதிவுகளாக உணரமுடிகிறது. பாண்டி என்ற கதைமாந்தர் வழியாக சென்னையில் அமைந்துள்ள பார்வையற்றோர் பள்ளியில் கல்விகற்ற மாணவர்களின் சூழலை தேனிசீருடையான் முன்வைத்துள்ளார். இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் பணிபுரிந்தபோது சென்னைச் சேரித் தமிழ்ப் பெண்ணை மணமுடித்து இறுதியில் தம் மனைவி பெயரில் சொத்துடைமைகளை எழுதிவைத்து விட்டு இங்கிலாந்திற்குச் சென்று விட்டார் என்பதை நிறங்களின் உலகம் நாவல் பார்வையற்றோரின் பள்ளியின் வரலாற்றையும் புனைந்துள்ளது. மேற்படியானவரின் வாரிசாக மெக்மோட்ரி என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட மிஸியம்மாவின் வழியாக இப்பள்ளிக்கூடம் அமையக் காரணமாயிற்று என்பதைச் சேரா டீச்சர் வழியாக, பார்வையிழந்த பாண்டி அறிந்துள்ளான் என்பதை நிறங்களின் உலகம் நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளது.

மிஸியம்மா, சிறுவயதிலே பார்வையிழந்தவள். தாய்மை இறந்துவிட்ட சூழலில் மிஸியம்மா தனிப்பட்ட ஆசிரியர் உதவியுடன் டி.டி.எட் என்ற ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டம் பெற்று, பார்வையற்றோர் பள்ளியில், முதல் பார்வையற்ற ஆசிரியர் பணி வாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளார். பாண்டி மிஸியம்மாவின் உதவியால் தான் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொண்டதாகவும் மிஸியம்மாவின் ஆங்கிலப் பாடவேளை என்றால் நீலமும் மஞ்சளும் இணைந்த வண்ணங்கள் உணர்வில் மெய்சிலிர்த்துக் கொண்டதாக தேனிசீருடையான் நிறங்களின் உலகம் நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

பார்வையிழந்த பாண்டிக்கு பார்வையற்றோர் பள்ளியில் சுகுமாரன், சென்னியப்பன், முனியப்பன், மாரியப்பன், முதலான நண்பர்களின் அன்பு கிடைத்தாலும் கன்னியம்மாவின் அரவணைப்பு போல் அமையவில்லை என்றும், கன்னியம்மாவை நினைத்துக் கவிதை எழுதியதாகவும் பார்வையற்றவனுக்கும் பாலியத்தில் பரிணாமம் உண்டு என்பதையும் நிறங்களின் உலகம் நாவல் முன்வைத்துள்ளது. பார்வையற்றோர்களின் உலகமும், பார்வையுள்ளோரின் உலகமும் உணர்வின் அகப்புற சூழல்களின் உலகப்பார்வையும், வெவ்வேறு தளங்களில் அமைந்தாலும், பார்வையற்றோர் பள்ளியில் கட்டுரைப்போட்டி பேச்சுப்போட்டி நாளிதழ்வாசிப்பு முதலான செயல்களில் ஈடுபட்டு பாராட்டினையும், பரிசுப்பொருளையும் பெற்று

சமூகச் சிந்தனைகளில் சராசரி மனிதனைக்காட்டிலும் மாற்றுத்திறனாளிகள் தான், அதித்தீவிரமாக செயல்பட்டுள்ளன, என்பதாக நிறங்களின் உலகம் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

சேராச் டீச்சரின் நீதிபோதனைகளும், கிருட்டிண வாத்தியாரின் சமூகச் சிந்தனையும், பார்வையற்ற பாண்டியின் அறிவுத்தேடலுக்கு உறுதுணையாக நின்றவர்கள், என்று தேனிசீருடையான் தனிமனித வாழ்வியலை தனித்துவத்தோடு எடுத்துரைத்துள்ளதை நிறங்களின் உலகம் நாவலின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

மதுரை மனோகர் தேவதாசு சாலை விபத்தினால் பார்வையிழந்தவர். மனோகர் தேவதாசு சாலை விபத்துக்கு முன்னும் பின்னும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் அனுபவங்களை தன்னுள்வின் அடிப்படையில் பார்வையிருந்து கண்டுணர்ந்ததை பார்வையற்றபோது ஓவியமாக வரைந்துள்ளார். பார்வையற்றவர் மனக்கற்பனை நேர்த்தியாக ஓவியதை வரைந்து மக்கள் மத்தியில் பாரட்டுக்களை பெற்றுள்ளது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் பார்வற்றவர் ஓவியம் திறம்பட வரைந்திருப்பது சமூக வளர்ச்சியில் முரண்பட்டதாக அமையலாம். வளர்ச்சி என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானதாக உருவாக்குவதே சமகால ஆய்வுபோக்கின் நோக்கமாகும்.

"மனோகரின் ஓவியங்கள் அடுக்கடுக்காய் ஆச்சரியங்களை தன்னகத்தே கொண்டதுள்ளது. வலது கண்ணின் பார்வைத்திறன் முற்றிலும் இல்லாமல் ஆகிவிட்டது என்றும். இடது கண்ணிலோ சிறுநாணயத்தின் அளவில் உள்ள பகுதியால்தான் பார்க்கமுடியும். அதுவும் சாதாரண வெளிச்சத்தில் அல்ல ஓவியம் வரையும் நாற்காலியின் அருகில் ஒளி உமிழும் விளக்கை வைத்து, இருபது மடங்கு பெரிதுபடுத்தும் உருப்பெருக்கி கண்ணாடியின் வழியேதான் இவரால் அச்சுக்கோட்டினை இடமுடிகிறது. ஆனால் குறுகியகால அவகாசத்தில் அக்கோடுகளுக்குள் இருந்து ஒரு உலகம் மேலெழுந்து வருகிறது. தன் கைவண்ண ஓவியத்தினால் புற உலகின் வளர்ச்சியை பார்வையற்ற மனோகரின் ஆளுமை எட்டியதாக சு.வெங்கடேசுசன் தனது ஆய்வுக்கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டி இருப்பது" மாற்றுத்திறனனுடையோர் எதிர்கொண்டுள்ள சிக்கலை நிறங்களின் மொழி நூல் முன்வைத்துள்ளதாக உணரமுடிகிறது. (சு.வெங்கடேசன் அலங்காரப் பிரியர்கள் நூல் விகடன் பிரசுரம் ப.18)

பாண்டியின் குழந்தைப் பருவகாலத்தில் பார்வையற்றும், பார்வையற்றப் பள்ளியில் கல்விகற்று வளர்ந்த சூழலையும், பார்வையற்ற குழந்தைகளுக்கான தமிழ் நாட்டின் முதல் பள்ளியின் வரலாற்றையும் தேனிசீருடையான் நிறங்களின் உலகம், நாவல் முன்வைத்துள்ளதும், இடைக்காலத்தில் பார்வையிழந்தவர் ஓவியம் வரைந்து பொதுவெளியில்

பாராட்டுக்களை பெற்றாலும் தனக்குள் ஏற்பட்ட விபரீதமான துன்ப உணர்வுகளை பிறர் அறியாது என்பதாக பார்வையற்ற மனோகரின் நிறங்களின் மொழி என்ற நூலின் வழியாகவும் உணரமுடிகிறது. மேலும் மு.வ.வின் கரித்துண்டு நாவலில் வரும் மோகனின் ஓவியத்தைவிட, மனோகரின் ஓவியம் உணர்வின் உயிர்ப்பாக, அமைந்துள்ளதை எடுத்துரைக்க முடிகிறது.

சுகோடும் சில சுந்தரிகளும் படைப்பில் மாற்றுத்திறனாளியின் விழுமியங்கள்

மெரினாக் கடற்கரையின் தத்துப்பிள்ளை என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு முடமானவனின் வாழ்வியல் தான் சுகோடும் சில சுந்தரிகளுமான நூல். கடற்கரையில் ஒரு சிறுவன் பொலியோவால் இருகால்கள் பாதித்து தனித்துவிடப்பட்டதை விஜி அறிகிறான். கால்முடமானவனிடம் விஜி இனிமேல் உனக்கு யாருமில்லை என்று நினைக்காதே நான் இருக்கிறேன், என்பதோடு ஒரு டியும், ரொட்டியும் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு இங்கு விஜியின்னு யாரும் தேடிவந்தால் இதைக்கொடுத்து அங்கு அனுப்பிவிடு என்று சொல்லியதும் அச்சிறுவனுக்கு அன்புகிட்டுகிறது என்பதை கதையின் தொடக்கத்தில் உயர்ந்த எண்ணங்களாகக் கூற முனையலாம். ஆனால் பாலியல் தொழில் செய்து காலிழந்த சிறுவனுக்கு காலை உணவும், இரவு ரொட்டியும் கிடைத்திருப்பது சமூகச் சீர்திருத்தமாக அமைந்தாலும் அறம் என்பது எதார்த்தங்களுக்கு முரண்பட்டுள்ளதாக விளங்குகிறது. ஒரு மனிதனை முடமான காரணத்தினாலும், இயலாமை காரணத்தினாலும் ஒருவனை மற்றொரு மனிதன் தன்னுடைய உடைமையாகவே பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளதை, கானா விஜியின் படைப்புகளில் பதிவு செய்திருப்பது சமூக நடப்புகளின் எதார்த்தங்களாகவே உணரமுடிகிறது.

ஒரு நாள் காலிழந்த சிறுவன் மண் தரையில் நகர்ந்துள்ளதைக் கண்டு விஜி கட்டை வண்டி ஒன்றைச் செய்து வாங்கி அச்சிறுவனிடம் கொடுத்துவிட்டு தூங்கிவிட்டான். மறுநாள் காலையில் அச்சிறுவன். விஜியைப் பார்த்து அமுதுகொண்டிருந்தசூழலில் அருகே வந்தவர்கள் அவள், இறந்துவிட்டான் என்று பலர் சொன்னதும் அன்றிலிருந்து விஜி பையன், விஜி பையன் என்பதான பெயரடைக்கு விளக்கம் கொடுத்ததோடு, சுகோடும் சில சுந்தரிகளுமான கதையமைப்பு எதார்த்தச் சமூகங்களுக்குப் பொருந்துவதாகவும் விளங்குகிறது.

பாபு, சேகர், பீடை முதலானவர்கள் விஜி பெண்மணிக்கு அடுத்து விஜி பையனுக்கு நன்பர்களாகிவிட்டனர். மேற்படியான மூவரையும் சமூகத்தால் புறந்தள்ளப் பட்டவர்கள் என்பது எதார்த்தங்களிலிருந்து உணரமுடிகிறது. விஜி பையனுக்கு கால்கள் முடமானதால் பெற்றோர்கள்

மெரினாக்கடற் கரையிலே விட்டுச்சென்றுள்ளனர். பொது வெளியில் தனித்து விடப்பட்ட முதியோரையும் தனித்துவிட்ட குழந்தைகளும் ஒரு வகையில் உணர்வளவில் ஊனப்பட்டதுண்டு என்பதைக் கான விஜியின் படைப்புகளில் இருந்து எடுத்துரைக்கமுடிகிறது.

எஸ்.ராமாகிருஷ்ணனின் நெடுங்குருதி நாவல், இராம நாடு மாவட்டத்தில் உள்ளடங்கியுள்ள வேம்பர் கிராம மக்களின் வாழ்வியலையும், நாட்டார் மரபுகளையும், எடுத்துரைக்கிறது. நெடுங்குருதி நாவலில் வரும் ஆதிலட்சுமிக்கு பிறப்பிலே கால்கள் வற்றியும், குச்சிக்கால் போல் அமைந்துள்ளதால் நடக்க முடியாமல் வீட்டின் திண்ணைப்புறத்தையே வாழ்விடமாகக் கொண்டவள் தான் ஆதிலட்சுமியின் வாழ்வியல் என்று எஸ்.ராமாகிருஷ்ணன் பதிவு செய்துள்ளார். ஆதிலட்சுமியை பராமரிக்க அண்ணனும் தாய்மையும் உண்டு. மேலும் ஆதிலட்சுமிக்கு பொழுதுபோக்கு இடமாக வீட்டின் திண்ணைப்புறமும், தெருவீதிகளும், நாகு என்ற சிறுவனும் உண்டு. ஆதிலட்சுமி திண்ணையில் இருந்துகொண்டு ஊர்புறத்து நடப்புகளை அவள் வயதிற்கு ஏற்றார்போல் அறிந்துகொண்டு தரையில் ஊரும் எறும்பின் வழியாக வறுமை. வறட்சி, நல்லது, கெட்டது என்பதையும், மக்களின் வாழ்வியல் கருத்தியலையும், உள்வாங்கிக்கொண்டு ஆதிலட்சுமி, நாகுவிற்கும் சமூகத்திற்கும் நீதிக்கதையைச் செல்லும் திறனை வளர்த்துக்கொண்டதாக எஸ்.ராமாகிருஷ்ணன் நெடுங்குருதி நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார். மாற்றுத்திறனாளியான ஆதிலட்சுமி இச்சமூகத்திற்கு எதையோ செய்துவிட்டதாகவும் செய்ய நினைத்ததையும் நெடுங்குருதி நாவல் எடுத்துரைத்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. மேற்படியாக விஜி போலியோவால் கால்கள் பாதித்தும், நாதியற்று கடற்கரையில் தவழ்ந்து நகர்ந்தகுழலில் நாதியற்றவர்களே நன்பர்களாக கிடைத்ததும், அதன்படி இச்சமூகத்தில் நிகழும் மரணங்களையும், துன்பங்களையும் கானப்பாடல் மூலம் துடைத்தெரிந்துள்ளதை கானவிஜியின் 'சுகுடாடும் சில சந்தரிகளும் நூல்' எடுத்துரைக்கிறது. (எஸ்.ராமாகிருஷ்ணன் நெடுங்குருதி உயிர்மைப் பதிப்பகம் - 2005)

காதுகள் நாவலில் மாற்றுத்திறனாளியான மகாலிங்கத்தின் பின்புலம் :

மகாலிங்கத்தின் தகப்பனார் பெரிய அளவில் படிக்கவில்லை. சங்கீத ஞானமும் கிடையாது. பாடல் பாடவும் வராது. ஆனாலும் அவருடைய ஞானம் முழுவதும் செவி வழியே சம்பாதித்தது தான் என்பதாகவும் தன்னைப்போல், மகனும் இருந்துவிடக் கூடாது என்று மகாலிங்கத்தை கல்லூரியில் பெரிய அளவில் படிக்க அனுப்பிவைத்துள்ளதும், குறிப்பிடத்தக்கது. மகாலிங்கம் என்பது மாலி என்று

சுருங்கி கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும், உறவுக்காரப் பெண்ணான காமாட்சியைத் திருமணம் முடித்து வைத்துள்ளார். மாலியின் பெற்றோர்கள் போதிய வருமானமின்றி வாழ்ந்துள்ளதை, நாவல்வழியாக உணரமுடிகிறது.

எம்.வி.வெங்கட்ராமன் செளராஷ்டிரா சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். மாலியான மகாலிங்கத்தின் பெற்றோர்கள், நெசவுத் தொழில் செய்து பொருளாதாரத்தை ஈட்டியதாகவும், பிற்காலத்தில் தொழில் நட்டத்தினால் குடும்பம் நலிவடைந்துள்ளதை காதுகள் நாவல், சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

எம்.வி.வெங்கட்ராமன் என்ற மகாலிங்கத்தின் குடும்ப வாழ்வையும், கல்லூரி வாழ்க்கையையும், செவித்திறன் பாதித்துள்ளதையும், மகாலிங்கத்தின் மனைவி வருத்தத்தோடு பயணித்துள்ளதையும் காதுகள் நாவல், தன் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும், இடைச்செருகல்களாக புராணப் படிநிலைகளையும், காதுகள் புனைகதையில் அறியமுடிகிறது. வெண்ணெய் உண்ணும் கண்ணன், பட்டாபிசேக ராமன், முருகன், திருப்பதியான பெருமாள், முதலானவர்களை வழிபடக்கூடிய வர்களாக மகாலிங்கத்தின் குடும்பம் வாழ்ந்துள்ளதாக எம்.வி வெங்கட்ராம் தனது படைப்பில் பதிவு செய்திருப்பதும், சமய வழிபாட்டிற்கும், சமூகப் புரிதலுக்கும் சமூக வளர்ச்சியில் முரண்பட்ட கருத்தியலுக்கும், காதுகள் நாவலில் புனைவுகளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

காதுகள் நாவலில் வறுமையும், வெறுமையுமாக மாகலிங்கம் வாழ்ந்துள்ளார். மகாலிங்கத்திற்கு நரம்புத் தளர்ச்சியின் காரணமாகவே பள்ளிப்பருவத்திலே செவித்திறன் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளதாகவும், அதோடு கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துள்ளதாகவும், நாவலின் தொடக்கத்தில் அறியமுடிகிறது. (காதுகள் நாவல் பக்.12)

சிறிது காலத்திற்குப்பின் காதுகள் புரட்சி செய்ததுண்டு. மகாலிங்கத்தின் இடது காது, விசில் அடிப்பது போல், ஓய்ங்கு! ஓய்ங்கு! என்று சத்தம் எழுப்பியதாகவும் சில காலம், வலது காதும் புரட்சி செய்தன என்றும், ஓய்வு இல்லாத நேரங்களாக காதுகள் உருமாறிக் கொண்டிருந்தாகவும், தெரு வீதிகளிலும், கடை ஓரங்களிலும் மிகுந்த அபத்தங்களுக்கு மாலியான மாகலிங்கம், சந்தடிச் சத்தங்களுக்குள் அகப்பட்டு உள்ளதையும், காதுகள் நாவலில் ஆசிரியர் நுட்பமாக எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும் பலருடைய காதுகளுக்கு, காதுகள் நாவல் எதார்த்தமான, புனைவுகளாகவே அமைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

"காதுகள் புனைகதையில் வரும் மகாலிங்கத்தின் மனோ நிலை தீர்க்கமுடியாத சிக்கல்களாகவும் ஒரு புதிராகவும் வீதிகளில் உலாவும் பொய்க்கால்

குதிரையாட்டமாக மகாலிங்கம் நடமாடுவதும் அவ்வீதிகளில் தனிமனிதனாக வலம் வருவதாகவும் அந்நகரத்தை முற்றிலும் தாங்கி மாளமல் மாண்டு, ஒரு புதுயுக மனிதனாக தனித்த ஆளுமைக்கும், உயர்வுக்கும் வரும் சூழல்தான் மகாலிங்கத்தின் எழுத்தியக்கம் என்றும், அதன்படியே மாலியான, மகாலிங்கம் உலகநிந்தாகவும் காதுகள் நாவல் வெற்றி அடைந்துள்ளதையும், பிற்காலத்தில் மாலிக்கு காதுகேட்கும் திறன்குறைந்தும், அத்தனைச் சிரமங்களுக்கு மத்தியில், காதுகள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டதாகவும், வாழ்க்கையை எதிர்ப்போக்கிக் கொண்டு மகாலிங்கம் வாழ்ந்துள்ளதை மவுனச்செயல்பாட்டின்படி அறியமுடிகிறது. என்று சங்கரசுப்புரமணியன் பதிவு செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. (மனிதனின் தனி நரகத்தை சொல்லும் காதுகள் - கட்டுரை - தமிழ் இந்து - 17/05/2020)

நிறைவுப்பகுதி:

தமிழ் இலக்கியங்களில் சஞ்சாரம் நாவல் புதுமையான உரைநடைப் போக்கினை முன்வைத்துள்ளது. சஞ்சாரம் நாவலில் நாடசுவர இசைக் கலைஞர்களின் வாழ்வியலை உணரமுடிகிறது. குறிப்பாக சராசரி மனிதர்கள் இசைக்கலையில் திறம்படுவதைவிட முடமானவர்கள் (மாற்றுத்திறனாளிகள்) இசையில் தேர்ந்து பொதுவெளியில் பாராட்டுக்களை பெற்று வாழ்ந்துள்ளதை சஞ்சாரம் நாவல் விளக்குகிறது.

தேனி சீருடையான் நாவல் பார்வையற்றோர் பள்ளியில் படிக்கும் பார்வையற்ற மாணவர்களின் வாழ்வியலையும், பார்வையற்ற பாண்டியின் தனித்துவமான சமூகச் சிந்தனைகளையும், குடும்ப சூழல்களையும் பார்வையற்றோர் கண்கள் மற்றும், உடல்கள் உணரும் தன்மையினை பல்வேறு நிறங்களாக, நிறங்களின் உலகம் நாவல் விளக்குகிறது. பார்வையற்றோர்க்கு ஒவ்வொரு நிறமும் ஒவ்வொரு பொருளின் தன்மையினை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பார்வையற்றோருக்கு பார்வையற்றோர் தான் உணர்வுகளை புரிந்துகொள்ளமுடும் என்பதை அழுத்தமாக நிறங்களின் உலகம் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை உணரமுடிகிறது.

கால்கள் நாவலில் வரும் மதுக்ஷரா என்ற மதுவுக்கு, போலியோவால் கால்கள் பாதிக்கப்பட்டு தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் ஏற்பட்டுள்ள இன்னல்களையும் இளமைக்கால கல்லூரி வாழ்க்கையின் அனுபவங்களையும் சமூகச் சிந்தனைகளை உள்ளவாங்கிக் கொண்டு சமூக நம்பிக்கைகளை கட்டுடைப்பதாக கால்கள் நாவல் அமைந்துள்ளது. 'சஞ்சாரம்' நாவலில் போலியோவால் கால்கள் பாதிக்கப்பட்ட அபு ஆறுமுகத்தின் வாழ்வுபோல் கால்கள் நாவலில் வரும் மதுக்ஷராவின்

வாழ்வும் இருவேறு துருவங்களில் பயனித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

'காதுகள்' நாவலில் வரும் மகாலிங்கம் செவித்திறன் பாதித்து பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆட்பட்டு, தனது குடும்பம் வறுமையில் வாழ்ந்துள்ளதையும், செவித்திறனால் மகாலிங்கம் உளவியலுக்கு உட்பட்டு வாழ்ந்துள்ளதாக காதுகள் நாவல் விளங்குகிறது.

ஏழாம் உலகம் நாவலில் பலதரப்பட்ட மனிதர்கள் பல்வேறு வகையில் முடமானவர்களின் வாழ்வினை, பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. போத்திவேலுப் பண்டரம் முடமானவர்களை வைத்து பிச்சையெடுக்கும் தொழிலை நடத்திவந்துள்ள சூழலையும், ஏழாம் உலகம் நாவலில் வரும் மனிதர்களுக்கு பல்வேறு வகையில் உறுப்புகள் பாதிக்கப்பட்டு முடமாகி கோவில் நூழைவாயின் படிக்கட்டுகள்தான் குடியிருப்பாகவும், வாழ்விடமாகவும் மாற்றுத்திறனாளிகள் வாழ்ந்துள்ளதாக ஜெயமோகன் பதிவுசெய்திருப்பது, எதார்த்தங்களாக இருந்தாலும் மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்து கதைசொல்லும் மரபாகவே அமைந்துள்ளது.

சுகாடும் சில சுந்தரிகளும் என்ற கானவிஜியின் படைப்பு ஒருவன் கால் முடமாகி நாதியற்று கடற்கரையில் வாழ்ந்து, பல வருடங்களுக்கு பின் கானாப்பாடல் மூலம் தன்னை ஒதுக்கிவிட்ட சமூகத்தை தன் பால் ஈர்த்துக் கொண்டு மக்களிடம் பாராட்டு பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

மேற்படியாக மாற்றுத்திறனாளிகள் குறித்து மாற்றுத்திறனாளி அல்லாதோர் உருவாக்குகின்ற படைப்புக்கும், மாற்றுத்திறனாளியானவர் தன்னிலைப் பற்றி படைக்கின்ற படைப்புக்கும் உள்ள சமூக முரண்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதாக இவ்வாய்வு போக்கு அமைந்துள்ளது.

பார்வை நூல்கள்

1. எஸ்.ராமாகிருஷ்ணன், சஞ்சாரம், தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை.
2. எம்.வி.வெங்கட்ராம், காதுகள், அன்னம் வெளியீடு, தஞ்சை 1992.
3. ஆர்.அபிலாசு, கால்கள், உயிர்மை பதிப்பு, சென்னை.
4. தேனிசீருடையான், நிறங்களின் உலகம், விகடன் பிரசுரம், சென்னை.
5. ஜெயமோகன், ஏழாம் உலகம், கிழக்குப் பதிப்பகம், சென்னை.
6. கானாவிஜி, சுகாடும் சில சுந்தரிகளும், நக்கீரன் வெளியீடு, சென்னை.

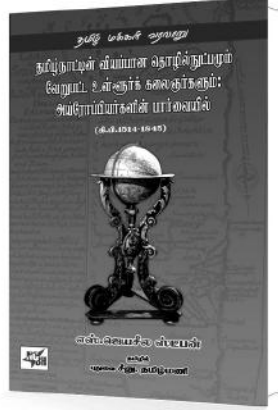
கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை காந்திகிராம நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம் திண்டுக்கல்.

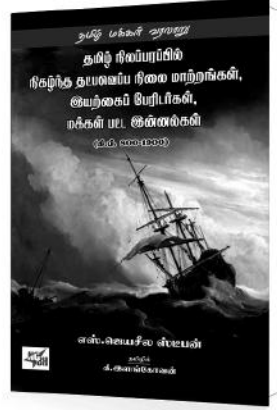
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

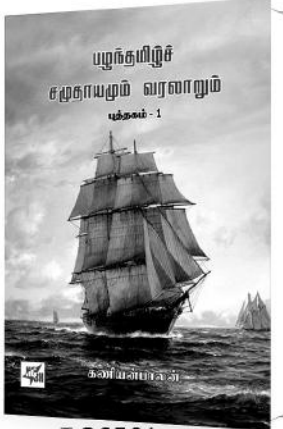
₹ 540/-

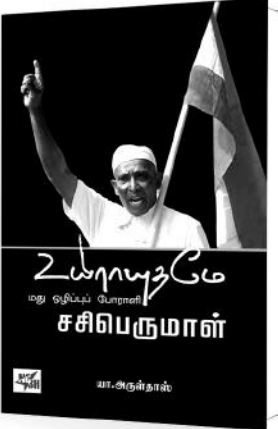
₹ 370/-

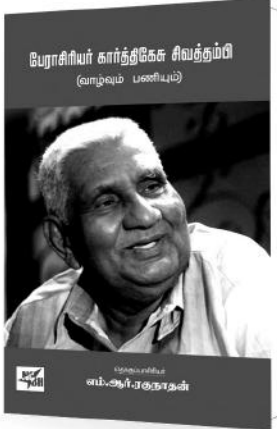
₹ 240/-

₹ 2650/-
இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்த்து

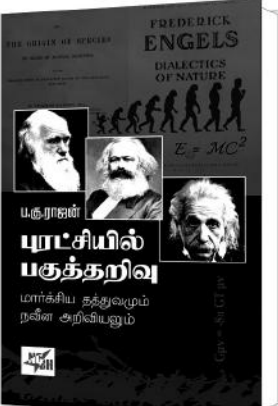
₹ 330/-

₹ 200/-

₹ 825/-

₹ 1200/-

₹ 180/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிடகோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

கட்டுரை

செவ்விலக்கியங்களில் நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள்

முனைவர் மு.யூஜின் ரோசிட்டா

தமிழர் பண்பாடு சமூக அக்கறை நிறைந்த வாழ்வியல் கொள்கைகளால் கட்டமைக்கப்பட்டது. தொல்காப்பியம் தொடங்கி, செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்ந்து, நவீன இலக்கியங்கள் முழுவதும் சமூக அக்கறையும் அறக்கருத்துக்களும் நிறைந்திருப்பதை காணலாம். இன்றைய உலகில் ஐக்கிய நாடுகளின் சபை உருவாக்கிய உலகளாவிய வளர்ச்சிக் குவித்திடும், 'நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள்' (Sustainable Development Goals SDG) அன்றே நம் தமிழ்ச் சான்றோர்களால் முன் உரைக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப் பட்டுள்ளதை இக்கட்டுரையின் முதல்பாகம் பதிவு செய்கிறது. தமிழ் செவ்விலக்கியங்களில் காணப்படும் சமூக தத்துவங்களை (Social Philosophy) மையப்படுத்துவதும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுப்பப்படும் வாழ்வியல் கேள்விகளுக்கு விடை காண முற்படுவதும். அனைவரையும் உள்ளடக்கிய பாகுபாடற்ற சமூக அக்கறை (Inclusive social concern) செவ்விலக்கிய காலங்களில் நடைமுறையில் இருந்ததை சுட்டிக்காட்டுவதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வளம் குன்றா வளர்ச்சி (Sustainable Development)

சமூகம் என்பது மக்களும் மக்களின் வாழ்வோடு தொடர்புடைய நிகழ்வுகளையும் கொண்டு அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. சமூக அக்கறையே தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடையாளமாக இருந்தமையால் வளம் குன்றாதநிலையான வளர்ச்சி இலக்குகள் குறித்து சிறப்பான அணுகுமுறை செவ்விலக்கிய காலங்களில் இருந்தமையை பின்வரும் குறிப்புகளில் இருந்து அறியலாம்

புகழ் நிலையான மொழிவளர

அறம் நிலை இய அகல் அட்டில்

சோறு வாக்கிய கொழுக்கஞ்சி

(பட்டினப்பாலை 43-45)

பசியால் வருந்தி வரும் மக்களின் பசியைப் போக்க பெரிய சமையல் கூடங்கள் கட்டி அதில் சமைத்த சோற்றை வடித்த கஞ்சி ஆறு போல பெருகி ஓடின என்ற இச்செய்தியின் மூலம் இல்லங்களின் செல்வச் செழிப்பும், வருந்தி வந்தவருக்கு உணவளித்து பசி போக்கும் அறச்செயலும் புலப்படுகிறது. வளம் குன்றா வளர்ச்சிகளில் முதல் இரண்டு குறிக்கோள்களை பசியின்மை மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு No Poverty (SDG 1) and Zero hunger (SDG 2) அன்றே போற்றப்பட்டு வந்தமைக்கு சான்றாக அமைகின்றது.

காடுகளை அழித்து மக்களுக்கான நாடாக மாற்றி அமைத்த வளம் பெருக்கிய வளவன் என்பதை 'காடு கொண்டு நாடு ஆக்கி' என்னும் பட்டினப்பாலை பாடல் 285 மூலம் அறியலாம். வளம் குன்றா வளர்ச்சிகளில் மூன்றாம் குறிக்கோளான ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு Health and well-being (SDG 3) சான்றாக அமைகின்றது. தூய்மையான நீர் மற்றும் சுகாதாரமான வாழ்க்கை Sustainable Clean water and Sanitation (SDG 6) குறித்து பல சான்றுகள் செவ்விலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. நில வளங்களை நீர் வளங்கள் பாதுகாத்தல் Life on land (SDG 15) and Life below water (SDG 14) எண்ணற்ற குறிப்புகள் சங்க கால இலக்கியங்களில் குவிந்து கிடக்கின்றன. அறம் கூறும் அவையங்களும் காவிதி மக்களும் (மதுரைக்காஞ்சி 490) அமைதி மற்றும் நீதிக்கான Peace, justice, and strong institutions (SDG 16) வலுவான அமைப்புகளாக திகழ்ந்துள்ளன.

வடமொழி பயிற்றிக் கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப (முல்லைப்பாட்டு 37-38) என்னும் வரிகள் படிப்பறிவில்லாத இளைஞர் யானைக்கு கவளம் ஊட்டும் பணியில் இருந்தனர் என்றும் வடமொழி பேசுபவர்கள் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களாக தமிழ் மண்ணில் இருந்தமைக்குச் சான்றாகுகின்றது. வளம் குன்றா வளர்ச்சி குறிக்கோள்களான வேலை மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி Decent work and economic growth (SDG 8) போற்றப்பட்டு வந்தமைக்கு சான்றாக

அமைகின்றது. மதுரைக்காஞ்சி (510) இடம்பெற்றுள்ள நான் மொழி கோசர் என்னும் குறிப்பில் இருந்து மதுரை மாநகர் நான்கு மொழி பேசக்கூடிய மக்கள் வாழ்ந்த இடம் என நிரூபணம் ஆகின்றது. இந்த நான்கு மொழி பேசுபவர்களின் வாழ்வாதார பிரச்சனைகள் மன்னனின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல பன்மொழி பேசும் பிரதிநிதிகள் மன்னர் அவையில் இருந்துள்ளனர் என்பதன் மூலம் சமமின்மையை குறைக்க Reduced inequalities (SDG 10) கவனத்துடன் செயல்பட்டமை வருகிறது.

நந் தலை வினைஞர் கலம் கொண்டு மறுக (மதுரைக்காஞ்சி 540) கூற்றின் படி பிற நாட்டு வணிகர்கள் வணிகம் ஈட்ட வந்த செய்தியும், வலிப்புணர் யாக்கை வன்கண் யவனர். படம் புகு மிலேச்சர் உழையர் ஆக (முல்லைப்பாட்டு 60-65) அரசனின் போர் பாசறையில் மெய்க் காப்பாளராக யவன தேசத்து மக்களும் ரகசிய காப்பாளர்களாக மிலேச்சியர் (பலுசிஸ்தானம்) தேசத்தவரையும் வைத்திருந்த செய்தி விளக்கப்படுகிறது.

கால்கலத் தாறசேர் பொருளுங் கண்ணாற்றார் தோபொருளு நாலிரண்டாற கூடு நலப் பொருளுங் (இன்னிலை 17) நிலத்தின் மீது செல்கின்ற வண்டி முதலியவற்றாலும் நீரின் மீது செல்கின்ற கப்பல் முதலியவற்றாலும் கூடும் சுங்கப்பொருளும் அறமில்லாதர் அடையும் பொருட்களும் குடிகளின் வருவாயில் ஆறில் ஒன்றாகக் கொள்வதால் வரும் வருவாயும் எனும் இக்குறிப்பில் இருந்து நான்கு வகை வரி விதிப்பு செவ்விலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். மேலும் அருங்கடி பெருங்காப்பின் (பட்டினப்பாலை 133) பண்டகக்காப்பு சாலை அரசாங்கத்தால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டுகிறது ஏற்றுமதி இறக்குமதி கொள்கை வகுத்து செயல்பட்டமைக்கு இவை சான்றாகின்றன.

பொறுப்பான நுகர்வு உற்பத்தி Responsible consumption and production (SDG 12) நடைபெறவும் வளங்களை பொறுப்பான முறையில் பயன்படுத்தவும் ஏற்றுமதி இறக்குமதி கட்டுப்பாடுகள், சுங்கவரி முதலியன விதிக்கப்படுகின்றன. எந்த வரி பண்டகக்காப்பு வரிவிதிப்பு சமூகத்தில் இலக்குகளை அடைவதற்கான கட்டமைப்புகள் அல்லது நிலையான அபிவிருத்திகள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றனவோ அச்சமூகத்தில் கண்டிப்பாக பொருளாதார வளர்ச்சி, தொழில் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் உள்கட்ட அமைப்பு Industry, innovation and infrastructure (SDG 9), நிலையான நகரங்கள் மற்றும் சமூகங்கள் Sustainable cities and communities (SDG 11) முதலானவளம் குன்றா வளர்ச்சிக்கான சிறந்த அடையாளங்கள் பெற்று திகழும் இதுவே வளர்ச்சி பெற்ற நாகரீகமயமான சமுதாயத்தின் அடையாளம்.

பாகுபாடற்ற சமூக அடுக்கு (Social strata with zero discrimination)

1. சிறு குடிப் பெருந்தொழுவர்; குடிசெழீஇயநால்நிலவேராடு (மதுரைக்காஞ்சி122- 123) உழவும் வணிகமும் இருவகையான தொழிற்சார்சமூகப் பிரிவுகளாக நால்வகை நிலத்தவரும் கொண்டிருந்தமை விளங்குகின்றது. தேவரே கற்றவர்; கல்லாதார் தேருங்கால் பூதமே (சிறுபஞ்சமூலம் 18) சமூகத்தில் மேலும் ஒரு அங்கமாக கற்றவர் மற்றும் கல்லாதார் என இரு பிரிவுகள் மக்களால் உணரப்பட்டமை இங்கு தெளிவாகிறது - அறிவு மடம் படுத்தலும் அறிவு நன்கு(சிறுபாண் ஆற்றுப்படை 216)பாமரன் அறிஞன் என இருவகையான அறிவுசார் சமூக பிரிவை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மனைவாழ்க்கை மாதவ மென்றிரண்டு (ஏலாதி 73) மனை வாழ்க்கை என்பது பற்றுதல் உடையது என்றும் தவவாழ்க்கை பற்றுற்று என்றும் மக்களின் வாழ்க்கை தத்துவம்சார் இருவகையானதாகத் தத்துவவாதிகளால் விளக்கப்படுகிறது.

2. சமூகம் தொழில் ரீதியாக உழவர் மற்றும் வணிகர் கல்வி ரீதியாக பாமரன் மற்றும் அறிஞன், தந்துவம் ரீதியாக மனை வாழ்க்கை மற்றும் மாதவம் என இருவகை பிரிவுகளே இருந்துள்ளன. தொடலை வளர தொடுத்தோல் அடியர் (மதுரை காஞ்சி 636) செருப்பு அணிந்த காலோடு தொடையிலே கூர்நுனியும் குறுகிய பிடியும் கொண்ட உடைவாள் ஏந்திய ஊர் பாதுகாப்பு வீரர்கள் என்ற குறிப்பும், தொடுத்தோல் அடியர் துடிபட குழீ (பட்டினப்பாலை 265) செருப்பு அணிந்த பாதங்களை உடைய கொடிய வில்லேந்திய வேடர்கள் என்னும் செவ்விலக்கியக் கால செய்திகளால், கடந்த நூற்றாண்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் செருப்பு அணிவதை தடை செய்தது எவ்வளவு பெரிய சமூகப்பிழை என்பதைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

3. ஓங்கு நடைப் பெருமூ தாளர் ஏமம் சூழ (முல்லைப்பாட்டு 50) நல்லொழுக்கமுடைய வயதில் மூத்த காவலர் எனும் குறிப்பு காவலர் பணியில் வயது முதிர்ந்த குடிமக்கள் ஈடுபட்டிருந்தமையைத் தெரியப்படுத்துகின்றது இன்று நாம் காணும் நவீன உலகின் (watchman / Security guard) செவ்விலக்கிய காலத்திலும் இருந்துள்ளனர் என்பது நோக்கத்தக்கது. வாழ்வாதாரத்திற்காக பணி செய்தாலும் அதில் சமூக அக்கறையுடன் செய்துள்ளனர் மூத்த குடிமக்கள். குறிப்பாக நல்லொழுக்கம் உடையவரே பாதுகாப்பு பணிக்குப் பொருத்தமானவர் என்பதே இதன் செய்தியாகும்.

4. நவீன காலத்தில் தீர்வு காண முடியாத சில பிரச்சனைகளான புலம் பெயர்ந்த மக்களை பாதுகாத்தல் (diaspora), உலக சந்தையில் காலூன்றுதல் (Global market). உலகமயமாக்கல் (Globalization) முதலியன தமிழர்களுக்கு புதிதன்று தொன்று தொட்டு

எதிர்நோக்கி தீர்வு கண்ட சமூகம் என்பதில் பெருமை கொள்ளலாம்.

5. ஒரு கற்றறிவாளர் பார்வையில் செவ்விலக்கியங்களை அணுகும் போது தமிழ் மரப்பானது அடைக்கலம் தேடி வந்தவர்களை வாழ வைக்கவும், அலை கடல் தாண்டி காலடி எடுத்து வைத்து வேரூன்றி வளரவும், வழிவழியாக பக்குவப்பட்டு தன்னைத்தானே செதுக்கிக் கொண்ட மரபு தமிழ் மரபு என்பதும் ஆணித்தரமாக புலப்படுகிறது.

இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் தமிழ் மொழியும் அதில் உள்ள செழுமையான அறிவு ஆதாரங்களும் அதை உருவாக்க துணையாய் நின்ற தமிழ்க்கற்றறிவாளர்கள் மற்றும் சான்றோர்கள். இவர்களுடைய கல்வியியல் மெய் மதிப்பீடுகளுமே Quality education (SDG 4) ஆகும்.

துணைநூல் பட்டியல்

1. இன்னிலை. உ.சிதம்பரப்பிள்ளை ஸ்ரீசெண்பகா பதிப்பகம் சென்னை 2021
2. கடையூர் உத்திரக் கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலை உரையாசிரியர் நா. அருள்முருகன் தமிழ் வளர்ச்சி கழகம் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் 2022
3. ஏலாதி உரையாசிரியர் ஆர்.சி.சம்பத் ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம் சென்னை 2023
4. தொல்காப்பியம் தெளிவுரை புலியூர்க் கேசிகன் கொற்றவை வெளியீடு சென்னை 2022
5. மாங்குடி மருதனார் பாடிய மதுரைக்காஞ்சி உரையாசிரியர் பா. சரவணன் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் 2022
6. இரணிய முட்டத்து பெருருளன்றார்ப் பெருங்கௌசிகளார் பாடிய மலைபடுகடம் உரையாசிரியர் பா. சரவணன் தமிழ் வளர்ச்சி துறை தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் 2022
7. காவேரிப்பூம் பட்டணத்து பொன்வாணிகர் மகனார் நம்பூதனார் பாடி முல்லைப்பாட்டு உரையாசிரியர் க.பலராமன் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் 2022
8. இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடிய சிறுபாண் ஆற்றுப்படை ஆசிரியர் ரா. முருகன் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் 2022
9. நான்மணிக்கடிகை சிறுபஞ்சமூலம் தொகுப்பு இராசகோபாலப்பிள்ளை மற்றும் கா.ராமசாமி நாயுடு ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம் சென்னை 20-21

கட்டுரையாளர், உதவிப் பேராசிரியை, கல்வியாளர் புலம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரை

கொல்லிமலை மலையாளி பழங்குடிகளின் இனவரைவியல்

முனைவர் தீ.ஹோமமாலினி

கொல்லிமலை தமிழ்நாட்டின் நடுப்பகுதியில் நாமக்கல் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு சிறிய மலைத் தொடராகும். 1000 முதல் 1300 மீட்டர் உயரம் உள்ள இம்மலைத் தொடர்ச்சி 280 சதுர கிமீ பரப்பளவைக் கொண்டது. இதன் உயர்ந்த சிகரம் 4663 அடி ஆகும். இம்மலையை வேட்டக்காரன் மலை என்று கூறுவர்.

மலையாளி பழங்குடிகள் தமிழகத்தில் சேலம், வேலூர், கடலூர், திருச்சி மாவட்டங்களில் சேர்வராயன் மலை, கொல்லிமலை, சவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை பகுதிகளில் அதிகமாக வாழ்கின்றனர். தமிழகத்தில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வாழும் பழங்குடியினர் மலையாளி ஆவர். கொல்லிமலையில் வாழும் மலையாளி பழங்குடிகள் தங்கள் வாழும் மலைப்பகுதிகளை பல்வேறு நாடுகளாக பிரித்துள்ளனர். அவை மொத்தம் 14

நாடுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பல ஊர்கள் சேர்ந்த பகுதி நாடு என்றழைக்கப்படுகிறது. அவை வாழ்வந்தி நாடு, வளப்பூர் நாடு, அரியூர் நாடு, தின்னலூர் நாடு, குண்டூர் நாடு, திருப்பலி நாடு, எடப்பலி நாடு, சித்தூர் நாடு, பெரக்கரை நாடு, பெயில் நாடு, பலாப்பாடி நாடு, புதுக்கோம்பை நாடு என்று அழைக்கின்றனர். இந்நாட்டிற்கெல்லாம் தலைமை நாடாக 'குண்டூர் நாடு' விளங்குகிறது.

ஊர் அமைப்புமுறை

இயற்கை எழிலோடும் மலைகள் சுற்றிய குடியிருப்பு பகுதிகளை பார்க்கமுடிந்தது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குறைந்தது 50இல் இருந்து 100க்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் இருந்ததை காணமுடிந்தது. மலையாளிகளின் வீடுகள் ஆரம்பத்தில் மண்ணால் ஆன குடிசை வீடுகளை பயன்படுத்தியுள்ளனர். வீட்டின் மேல்கூரைக்கு 'சீக்காம் புல்' என்ற புல் வகையை கொண்டு பயன்படுத்தியுள்ளனர். களப்பணியில் விசாரித்தபோது ஆடி மற்றும் தை மாதங்களில் இப்புல் வகைகள் வளரும் தன்மை கொண்டது என்கின்றனர். குறைந்தது 30 லிருந்து 40 வருடம் வரை வீட்டின் மேல்கூரை தாங்கும் தன்மை உடையதாக இருக்கும் என்கின்றனர். தற்பொழுது புல்லிற்கு மாற்றாக தகரம் போட்ட சீட் வகைகளையும் கூரைக்கு பயன்படுத்தி வருகின்றனர். சிலர் மாடி வீடுகளும் கட்டிக்கொள்கின்றனர். வீட்டு வாசல்கள் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு நோக்கி இருந்ததைப் பார்க்கமுடிந்தது.

காட்பெரிப்பு வேளாண்மை - உணவுமுறை

மலையாளிகள் பெரும்பாலும் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்வதால் இவர்களின் உணவுமுறையானது சமவெளிப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் உணவுமுறையை பின்பற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து சமவெளிப் பகுதியில் குடிபெயர்ந்ததால் உணவுமுறையில் பெரிதாக எந்த மாற்றமும் தெரியவில்லை. மலைப்பகுதியில் உள்ள காடுகளை அழித்து சமமாக்கி அப்பகுதியில் தினை, கேழ்வரகு, சாமை போன்ற சிறுதானிய உணவுகளை பயிரிட்டு உண்டும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தானியங்களை சேமிக்கும் கலனுக்கு 'தொம்பை' என்கின்றனர். தற்போது பணப்பயிரான மிளகு, மரவள்ளிக்கிழங்கி, அன்னாசிப்பழம், வாழை, பலா, நெல் போன்றவற்றை பயிரிடுகின்றனர்.

காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இம்மலையில் வந்தேறிய இச்சமூகமானது ஆரம்பகாலங்களில் மலையில் உள்ள காடுகளை அழித்து சமவெளியாக்கி காட்டை நாடாக்கி பயிரிடத் தொடங்கினர். அப்படி தொடங்கியபோது காட்டெரிப்பு வேளாண்மை முறையை பின்பற்றியுள்ளனர்.

மொழி

இவர்கள் சமவெளிப் பகுதியான காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்கள் என்பதால் தமிழ் மொழியையே பேசுகின்றனர்.

குடும்பமுறை மற்றும் குலங்கள்

மலையாளி பழங்குடிகள் பெரும்பாலும் விவசாயம் செய்து வாழ்ந்ததால் கூட்டுக் குடும்ப முறையில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தற்போது நவீனமயமான சூழலில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, தொழில், திருமணம், போக்குவரத்து மற்றும் இதர காரணங்களால் இடம்பெயரும் சூழலுக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதால் தற்போது தனிக்குடும்பமாக வாழ்கின்றனர்.

மலையாளிகள் தங்கள் பெயருக்குப் முன்னால் குலப்பெயரையும் பெயருக்குப் பின்னால் சாதியின் பட்டபெயரான கவுண்டன் பெயரையும் இணைத்து கொள்கின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கென்று தனித்தனியான குலங்களும் குலதெய்வங்கள் இருந்ததையும் அறியமுடிந்தது. ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் அண்ணன், தம்பிகளாக கருதப்படுவர். மற்றவர்கள் மாமன், மச்சான் உறவுகளாக கருதப்படுவார்கள். (எ.கா) ஒருவர் பிரம்பை குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றால் கீழ்க்காணும் உறவுமுறைகளில் பங்காளி மற்றும் மாமன் மச்சான் உறவுமுறை பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

பங்காளி குலம்	மாமன் மச்சான் குலம்
1. சக்கரவர்த்தி	புன்ன
2. வளஞ்சான்	குட்டியாண்டி
3. கொழுக்கட்டை	கோரக்குட்டி
4. சாவி	கன்னடையான்
5. மாதவிட்டான்	கொழஞ்சான்
6. கொந்துக்காளி	மாணிக்கம்
7. சூரியக்குலம்	சால
8. கொலப்பாண்டி	கொளவன்
9. சோத்தன்	பாச்சட்டி
10. மொசயன்	எருமையன்

வாழ்வியல் வட்டச் சடங்குகள்

வெண் பூப்பெய்தல்

பெண்கள் பூப்பெய்தியவுடன் தீட்டாகக் கருதப்பட்டு 15 நாட்கள் முதல் 30 நாட்கள் வரை தனியாக வீட்டிற்கு வெளியே ஒதுக்குப்புறமாக தாய்மாமனால் ஒரு குடிசை கட்டப்பட்டு தனியே அமர வைக்கப்படுகின்றனர். இதில் முதல் சீதனம் தாய்மாமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். தாய்மாமனால்தான் இப்பெண்ணுக்கு முதல் மரியாதை வழங்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட நாட்கள் முடிந்தபிறகு

பூப்படைந்த பெண்ணே அந்த குடிசையோலையை நெருப்பிட்டு வைத்து கொளுத்திவிட்டு நெருப்பை தாண்டி, குளித்து விட்டுதான் வீட்டுக்குள் திரும்பவேண்டும் என்பது ஐதீகம். அதேபோல் ஒவ்வொரு மாதமும் தீட்டான பெண்கள் வீட்டிலிருந்து விலகி இருக்கவேண்டும். அந்தநாள் முழுவதும் அவள் காட்டு வேலை அதாவது விவசாயத்திற்கு செல்வதோ, வீட்டுக்குள் செல்வதோ மற்ற புழங்கு பொருட்களை தொடுவதற்கு அனுமதியில்லை. அந்த குறிப்பிட்ட நாட்களில் ஆண்களே வீட்டுவேலை, விவசாய வேலை முழுவதையும் பார்த்துக் கொள்கின்றனர்.

நிச்சயதார்த்தம் (பரிசம் போடுதல்)

மலையாளி பழங்குடிகளின் நிச்சயதார்த்தம் (பரிசம் போடுதல்) நிகழ்வு என்பது பெண்களின் வீடுகளில்தான் நிகழும். பழங்குடிகளைப் பொருத்தவரை பெண் என்பவள் வீட்டின் முதலீடு போல சுருக்கமாக கூறினால் அவள் தாய் வீட்டில் இருந்து கணவன் வீட்டிற்கு செல்லும்போது தாய் வீட்டின் உழைப்பு குறைவதோடு இல்லாமல் அந்த வீட்டின் வேலைப்பளு அதிகமாக மாறும். இதற்கு மாறாக பெண் என்பவள் திருமணமாகி கணவன் வீட்டிற்கு செல்லும்போது கணவன் வீட்டில் உழைப்பதற்கு கூடுதலாக ஒருநபர் இணைகின்றார். பெண் வீட்டின் இந்த இழப்பீட்டை தவிர்ப்பதற்காகத்தான் ஆண் வீட்டார் பெண் வீட்டிற்கு பரிசப்பணம் என்கின்ற பெயரில் பெண் வீட்டிற்கு குறிப்பிட்ட பணத்தை கொடுத்து இழப்பை ஈடுசெய்கின்றனர். பணம் பரிவர்த்தனையில்லாத காலங்களில் பெண்களின் உழைப்பிற்கு ஈடாக தானியங்களை கொடுத்துள்ளனர். பணப்புழக்கம் வந்த காலங்களில் ஆண் வீட்டார் 16 ரூபாய் பெண்வீட்டாருக்கு தருவர். அதாவது பெண்ணின் திருமணமானது தாய்மாமன் ஒப்புதலோடுதான் நடைபெறும். ஆண் வீட்டார் பெண்ணின் தாய்மாமனுக்கு தரும் பணம் 'முறைசீர்' என்றும் பெண்ணின் தாய்க்கு தருகின்ற பணம் 'பால் கொடை' என்றும் அழைக்கின்றனர்.

திருமணம்

திருமணம் பெரும்பாலும் ஆண் வீட்டில்தான் நிகழும். போக்குவரத்தில்லாத காலங்களில் திருமணமானது ஒருவாரம் வரை நடைபெறுமாம். தற்போது இரண்டு நாட்களில் திருமணம் நடந்து முடிகிறது. இம்மக்கள் மலையில் குடியேறிய காலக்கட்டத்தில் கருப்பு மணி தான் பெண் கழுத்தில் கட்டப்பட்டது (களப்பணி ஆய்வில் கிடைத்த தகவல்). பிற்காலத்தில் தான் தாலி என்கின்ற நடைமுறை தோன்றி பிறகுதான் மஞ்சள் கயிறும் அதோடு தங்கத் தாலான நாமம் போட்ட 'ராமதாலி' என்கின்ற தாலியை கட்டுகின்றனர். தற்போது திருமணம் நடைபெறும் இடமாக அரப்பளீஸ்வரர் கோயில்,

மற்றும் திருமண மண்டபங்களில் நடக்கிறது. திருமணத்தை முன்னின்று நடத்துபவரும் தாலியை எடுத்து தருகின்றவர் 'ஊர்கவுண்டர்' என்கின்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர். ஊர் கவுண்டர் இல்லாமல் எந்த ஊரிலும் திருமண நிகழ்வு நடைபெறாது. திருமணம் முடிந்த மறுநாள் பன்றிக் கறியும், கள்ளுடன் கூடிய விருந்தும் கட்டாயம் நடைபெறும். (மலையாளி பழங்குடிகளின் வாழ்வில் பன்றிக்கறியும், கள்ளும் பிரிக்கமுடியாத கலாச்சாரச் கூறுகளாக உள்ளதை பார்க்கமுடிந்தது). இம்மக்களிடையே 'விதவை மறுமணம்' அனுமதிக்கப்படுகிறது.

குழந்தை பிறப்பும் காதுகுத்தல் நிகழ்வும்

பொதுவாக பெண்களின் தலைப்பிரசவம் தாய் வீட்டில்தான் நிகழும். மருத்துவ வசதியில்லா காலங்களில் ஊரில் உள்ள வயதான பெண்களே பிரசவம் பார்ப்பது வழக்கம். பிறந்த குழந்தையும், தாயையும் தீட்டாகக் கருதி வீட்டிற்கு வெளியே குடிசை போட்டு அமர்த்துவர். பிறந்த குழந்தை ஒருமாத காலம் வரை தீட்டாக கருதப்படுவர். பின் இருவரையும் குளிப்பாட்டி தீட்டு கழித்து வீட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்படுவர். பிறந்த குழந்தைக்கு தங்கள் குலத்தின் பெயரோ அல்லது குலதெய்வத்தின் பெயரோ குழந்தைக்கு பெயராக சூட்டுகின்றனர். குழந்தைகளுக்கு காதுகுத்தல் நிகழ்வு குலதெய்வ கோயில்களில்தான் நடக்கும். தாய்மாமன் மடியில் குழந்தைகளை உட்கார வைத்து மொட்டை அடித்து காது குத்துகின்றனர்.

குடும்பத் தலைமை வயன் சொத்துரிமை

மலையாளி பழங்குடிகளிடம் உள்ள நிலம் மற்றும் இதர சொத்துகளில் பெண்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது. குடும்பத் தலைமை முழுமையும் ஆண்களே நிர்வகிக்கின்றனர். குடும்பத்தில் ஆண் தலைமை இல்லாத நிலையில் மட்டுமே பெண்கள் தலைமை வகிக்கின்றனர். குடும்பத்தில் ஆண் வாரிசு-யில்லாத பட்சத்தில் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்கப்படுகிறது. அதேபோல் ஊர் தலைமை பொறுப்புகளும் ஊரின் இதர பொறுப்புகளும் எதுவும் பெண்களுக்கு வழங்கப்படமாட்டாது.

தெய்வம் திருவிழாக்கள் நடனம் இசை

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கு என்று தனித்தனியே குலதெய்வம் கோயில் உள்ளது. பெரும்பாலும் சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறை உள்ளது. இச்சிறு தெய்வங்கள் பெரும்பான்மை பெண் தெய்வங்களாகவே வழிபடுகின்றனர். இவர்களின் கோயில்கள் சிறுகற்களாலும், மரத்தாலான 'உருவமற்ற வழிபாடு'வுடன்தான் காணப்படுகிறது. கோயில் தெய்வங்களை வழிபாடு செய்ய அவரவர் குலங்களுக்குள்ளே ஒரு பூசாரியை நியமித்துக் கொள்கின்றனர். அனைவரின் பொது தெய்வமாக

பெருமானை வழிபடுகின்றனர். இத்தெய்வத்திற்கு உயிர்பலி வழங்கப்படமாட்டாது. சிலர் சைவக் கடவுளையும் வழிபடுவதாக தெரிவித்தனர். இவற்றைத் தவிர சில சிறுதெய்வங்களின் பெயர்கள் (எ.கா.) மாரியம்மன், கொங்கலாயி அம்மன், பெண்ணுகுத்தம்மன், நாச்சியம்மன், எட்டுகைசாமி, மாசி பெரியண்ணாசாமி போன்ற தெய்வங்களை வழிபட்டு வருகின்றனர். ஒரு சிலர் மட்டும் மதம் மாறி கிருத்துவ மலையாளிகளாக மாறியுள்ளனர்.

மலையாளிகள் விவசாயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடன் இருப்பதாலும் தைமாதம் அறுவடைக் காலமாக இருப்பதால் பொங்கல் திருவிழாவை வெகுவிரிமர்சையாக கொண்டாடுகின்றனர். இவ்விழாவின் போது மலையாளி ஆண்கள் சேர்வையாட்டம் நடனமாடுகின்றனர். பெண்களை இதில் கலந்து கொள்ள அனுமதிப்பதில்லை.

வாய்மொழி வழக்காறு தொன்மம்

புனித நகரமான காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தென்னிந்தியாவில் முகமதியர் ஆட்சி மேலோங்கிய போது பத்துத் தலைமுறைகளுக்கு முன் மலைப்பகுதியில் குடியேறியவர்கள். காஞ்சியினை விட்டுப் புறப்பட்ட இவர்கள் முன்னோர்கள் மூன்று உடன்பிறந்தவர்களைத் தங்களுடன் அழைத்து வந்தனர் என்று ஒரு கதை வழங்குகிறது. அம்மூவரும் மூத்தவன் சேர்வராயன் மலையிலும், இரண்டாமவன் கொல்லி மலையிலும், இளையவன் பச்சை மலையிலும் தங்கினர். சேர்வராயன் மலையினைச் சேர்ந்த மலையாளிகள் 'பெரிய மலையாளி' எனவும் இரண்டாமவன் 'கொல்லி மலையிலும்', இளையவன் 'பச்சை மலையிலும்' தங்கினர். சேர்வராயன் மலையினைச் சேர்ந்த மலையாளிகள் பெரிய மலையாளிகள் எனவும், கொல்லி மலையைச் சேர்ந்தவர்கள் சின்ன மலையாளிகள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். மலையாளிகளின் தெய்வமான 'கரிராமன்' காஞ்சியில் இருக்கப் பிடிக்காதவனாகப் புதியதொரு இடத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தான். அவனைப் பின்தொடர்ந்து வந்த பெரியண்ணன், நடுவண்ணன், சின்னண்ணன் ஆகிய மூவரும் காஞ்சியிலிருந்து தங்கள் குடும்பத்தோடு புறப்பட்டுச் சேலம் மாவட்டத்திற்கு வந்து வேறு வேறுபாதைகளில் பிரிந்து சென்றனர். பெரியண்ணன் சேர்வராயன் மலைக்கும், நடுவண்ணன் பச்சை மலைக்கும், அஞ்சூர் மலைகளுக்கும், சின்னண்ணன் மஞ்சவாடிக்கும் சென்று சேர்ந்தனர் என மற்றொரு கதை வழக்குக் கூறுகிறது.

பஞ்சாயத்து முறை

பல சிற்றூர்கள் சேர்ந்தது ஒரு நாடு ஆகும். ஒவ்வொரு ஐந்து ஊர்களும் சேர்ந்து 'ஊர்க் கவுண்டன்;' என்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும். இந்த கவுண்டர்களை இருவகையாக பிரித்து

பெரிய கவுண்டன், சின்ன கவுண்டன் என்றும் அழைக்கின்றனர். இவர்களை தவிர ஒவ்வொரு நாடுகளிலும், ஊர்களிலும் நடக்கும் பிரச்சனைகளை கண்காணிக்கவும் சரிசெய்யவும் ஊர் மக்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பட்டக்காரன், நாட்டார், காரியக்காரன், கங்காணி, மூப்பன் போன்றவர்களை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இவர்களின் வேலைகள் அந்தந்த நாடுகளில் நடக்கும் நற்செயல்கள், பிரச்சனைகள் போன்றவற்றை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குவதாகும். இப்பதவிகள் அனைத்தும் அவரவர் குலங்கள் தோன்றியவர்களுக்கு மட்டுமே முன்னுரிமை வழங்கப்படும். ஊர்சார்ந்த பிரச்சனைகள், குடும்பம் சார்ந்த பிரச்சனைகள் அனைத்திலும் இறுதித் தீர்ப்பை இப்பஞ்சாயத்து மட்டுமே முடிவுசெய்யும். ஆரம்பகாலங்களில் பஞ்சாயத்தால் வழங்கும் தண்டனைக்கு குற்றம் செய்தவர் பஞ்சாயத்துக்கு தானியம் தரவேண்டும் என்று தீர்ப்பு இருந்தது. காலமாற்றத்தில் பஞ்சாயத்தால் குற்றம் செய்தவர் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர் அபராதமாக பணமாக கட்டவேண்டும் என்று மாற்றப்பட்டது. மாறாக பணம் கொடுக்க வசதியில்லாத நபராக இருந்தால் ஊர்மக்களை கூட்டி பன்றிக் கறியுடன் கூடிய விருந்தை அளிக்கவேண்டும்.

இதர சமூகமும் உறவுமுறையும்

இவர்கள் மற்ற சாதியச் சமூகத்தாரை யாரையும் பெரிதாக தன் சமூகத்தினுள் நுழைய அனுமதிப்பதில்லை. நவீனமயமான சூழலில் தற்போது தளர்வடைந்துள்ளது. மலையாளி தற்போது கொங்கு வேளாளர்களிடம் பெண் கொடுக்கின்றனர். ஆய்வு களத்தில் கேட்டறிந்தவை, இடஒதுக்கீட்டின் காரணமாக தற்போது மலையாளி பழங்குடி பெண்கள் பலரும் படித்து வேலைக்கு செல்கின்றனர். இதனால் சிலர் சாதி மாறி கலப்புத் திருமணமும் செய்து கொள்கின்றனர். இவர்கள் தன் சமூகத்தைவிட தாழ்ந்த சாதியாக கருதும் சாதியிடம் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டால் ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி வைத்துவிடுகின்றனர்.

இறப்பு நிகழ்வு

மலையாளிகள் இறந்தவர்களை புதைக்கும் பழக்கம் கொண்டுள்ளனர். யார் இறந்தாலும் தலையை தெற்கு பக்கமாகவும் கால் வடக்கு பக்கமாகவும் வைத்து புதைக்கின்றனர். குழந்தைகள் இறந்தால் வீட்டு பகுதியின் ஒரு மூலையில் புதைக்கின்றனர். வீட்டில் இருந்து பிணத்தை தூக்கிக் கொண்டு போகும்போது முகம் வீட்டைப் பார்த்த மாதிரி எடுத்துச் செல்கின்றனர்.

கட்டுரையாளர், மாணுடவியல் ஆய்வாளர்.

மறு ஆக்க வளர்ச்சியின் கருத்துக்கூட்டல்களும் சேர்மங்களும் பொருநராற்றுப்படையை முன் வைத்து

முனைவர் சூ.ஜா.இதயராஜா

பழந்தமிழ் இலக்கிய பனுவல்களை அக்காலச் சமூகப் பின்புலத்தில் பல்வேறு கருத்தியல்களைப் பலதரப் பொருண்மையில் விளக்குபவையாகவுள்ளன. சான்றோர் செய்யுள், பண்பாட்டு, திணை இலக்கியங்கள், சங்கச்செய்யுள்கள், வாய்மொழிக் கூறுகளைக் கொண்ட அரசவைப்பாட்டு பதினெண்மேற்கணக்கு நூல்கள் எனப்பட பெயர்களில் அறிஞர்கள் அழைப்பதுண்டு. சங்கச்செய்யுள் என்றழைப்பது பிழையான சொல்வழக்கு என கைலாசபதி போன்றோர் குறிப்பிடுவர். சங்கம் எனும் சொல் சமண பௌத்த சொல்லாடல்களில் ஒன்றாகும். மூவகைச் சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது எனும் தொன்மத்தை கி.பி.7 அல்லது கி.பி.8 ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்த இறையனார் களவியல் உரை நிறுவ முற்படும் இது ஏற்புடையதாகவும் மறுப்புடையதாகவும் தமிழ் அறிஞர் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடுகள் காலந்தோறும் விவாதிக்கப்படும் பொருண்மையாக உள்ளது. சில யதார்த்தங்கள் மிகுந்த கற்பனையோடு கலந்துள்ளன என்று பேரா.நீலகண்ட சாஸ்திரியார் போன்றோர் ஒரு பக்கமும் முழுக்க வரலாற்று மதிப்பற்றது அதுவொரு கட்டுக்கதை என சிவராஜபிள்ளை போன்றோர் மறுபக்கமும் பிரதிவாதம் செய்வர்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய உருவாக்கத்திற்கும், அவைகள் நூல்களாகத் தொகுக்கப் பட்டதற்கும் ஒரு நீண்டகால இடைவெளியுண்டு. பனுவல் வாய்மொழியாக படைக்கப்பட்டதன் பின்புலக்காரணிகள் வேறு அதாவது படைக்கப்பட்டபோதுள்ள சமூகப்பொருளாதார அரசியல் பின்புலம் ஒன்றாகவும் அவைகள் தொகுக்கப்பட்டு எழுதப்பட்டபோதின் சமூகப் பொருளாதார பின்புலம் வேறொன்றாகவும் இருக்கும். அதுமட்டுமல்லாது இவை இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தின் பின்புலமும் வேறொன்றாக அமையும். கருத்துக்கள் மறைந்தும், தேய்ந்தும், புதுப்பொருள் கொண்டு கூட்டியும் மாறுபட்டும் போகலாம்.

எட்டுத்தொகைப்பாடல்களைக்காட்டிலும் பத்துப்பாட்டின் அடிகள் நீண்டவை. இவைகளிரண்டின் காலத்தொன்மைகள் குறித்தும் மாறுபட்ட சிந்தனைப் போக்குகள் நிலவுகின்றன. விரிவான வரலாற்றுக்குறிப்புகளும் நீண்ட புனைவியல் வருணனைகளும் பத்துப்பாட்டில் தான் மிகுந்து வருகின்றன. தொகைப்பாடல்களின் முதன்மைச் செய்திகளுக்கு வலுவூட்டக்கூடியதாக இவை அமையும். பரணர், மாமூலனார் பாடல்கள் வரலாற்றிற்குப் பெயர் போனவை. பத்துப்பாட்டில் புலவராற்றுப்படை என வழங்கப்படும் திருமுருகாற்றுப்படை, பண்டைத்தமிழகத்தின் மலர்களின் இருப்பை வரிசைப்படுத்திய குறிஞ்சிப்பாட்டு தவிர்த்த மீதமுள்ள எட்டு இலக்கியப் பனுவல்கள் பழந்தமிழகத்தின் வரைபடக் கட்டமைப்புகளான சமூகப்பொருளாதார, அரசியல் செய்திகளை விரித்துப்பேசுகின்றன. மக்களினத் தலைவர்கள், பெருங்கிழார்கள், சீறார் மன்னர்கள், வேளீர்கள், குறுநிலமன்னர்கள், பெருவெளி வேந்தர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட சமூகப் படிநிலைக் கருத்தியல்களை பதிவு செய்துள்ளன.

பத்துப்பாட்டு பனுவல்களில் பாடுபொருள் நீண்டதாக இருக்கும் சிவராஜபிள்ளை 'பத்துப்பாட்டு நூற்றாண்டுகளில் உண்டான இயல்பான வளர்ச்சி' என்று கூறுவதைக் கைலாசபதி தம் நூலில் குறிப்பிடுவார். வாய்மொழித் தன்மையை உள்வாங்கிய எழுத்துமொழி ஆக்கக்கூறுகளையும் உடையதாக விளங்குகின்றன. ஆற்றுப்படை இலக்கிய வரிசையில் முதலாவதாகப் பேசப்படும் பொருநராற்றுப்படை வாய்மொழி மரபினரை தமக்குள் கரைத்துக் கொண்ட நிறுவனச் சமூகத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கை தெள்ளிதின் உணர்த்துகின்றன. குறிப்பிட்ட எல்லை, வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடு போன்றவற்றிற்கு உட்படாத கூட்டுச்சமூக அமைப்பையும், பிணைப்பையும் கொண்ட இனக்குழு வழிமரபில் வாழும் பொருநர் கூட்டங்களை நிறுவனமயமாக்கும் முயற்சியில் இவ்வாற்றுப்படை இலக்கியங்கள் முன்னெடுப்பு செய்தன.

சாமானிய மக்கள் சமூகத்தில் உலவித்திரியும் பொருநர்க் கூட்டங்களை அதிகார வளையத்திற்குள் கொண்டு செல்லும் முயற்சியில் பாடப்பட்டன. பொருநர்கள் அன்றைய வாய்மொழி மரபில் மையமாக இருந்தனர். வாழ்க்கை பற்றிய, இவ்வுலகு பற்றிய காட்சிப்புலன் நோக்கர்களாக திகழ்ந்தனர். உலகம் கடந்த மனோபாவத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. வறுமை வாழ்வானாலும், வளமை வாழ்வானாலும் அவற்றைக்குறித்து யதார்த்த கண்ணோட்டமே கொண்டிருந்தனர். அவர்தம் ஆடல், பாடல், இசை மரபுகளெல்லாம் அதனையே மையமிட்டிருந்தன. அதனால் மக்கள் சமூகத்தில் அவர்கள் கொண்டாடப்பட்டனர். பொருநர் போன்ற வாய்மொழி மரபினரை தம்வசப்படுத்தினால் அரசு, சமயம் போன்ற நிறுவன மேலாண்மையின் ஆணைச்சக்கரத்தை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல ஏதுவாக இருக்கும் என்ற உள்ளூறைப் பொருண்மையில் தான் அழைக்கப்பட்டு, உபசரிக்கப்பட்டு தம் தனியுடைமை வளப்பெருமைகளை அவர்தம் ஆழ்மனதில் பதித்து மறுபுனர்நிர்மானம் செய்து மக்களிடம் அனுப்ப ஏதுவாக இருக்கும் என்ற நோக்கிலேயே இப்பனுவல்கள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கண்ணோட்டத்தில் தான் பாணர், கூத்தர், வயிரியர், கோடியர், கண்ணுளர், விறலியர், பாடினி போன்ற வாய்மொழிச் சமூகக்குழுக்களை அன்றைய நிறுவன உருவாக்கங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டன.

பொருராற்றுப்படையினைப் பாடியவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் எனக் குறிப்பிடப் படுகிறது. இவரைப்பற்றிய முழுமையான தரவுகள் இல்லை. இவர் பெண்பாற்புலவரா ஆண்பாற்புலவரா என்பதும் அறியமுடியவில்லை. தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான சேனாவரையர் தம் உரையில் இவரை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார்.

“இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக்கிளவி
பலர்க்குரிய எழுத்தின் வினையொடு முடிமே”
(தொல்.இடை-21)

இந்நூற்பாவிற் கு உரையில் “ஆர் விசுதி பன்மையோடு முடிதற்குச் சான்றாகக் குறிப்பிடுவார் பெருஞ்சேந்தனார் வந்தார் முடவனார் வந்தார், முடத்தாமக்கண்ணியார் வந்தார் எனவும் நரியார் வந்தார் எனவும் வரும்” எனக்குறிப்பிடுவார். இதன்வழி உ.வே.சா குறிப்பிடுவார் இவர்தம் இயற்பெயர் முடத்தாமக் கண்ணியாகும். இப்பனுவல் அகவல் யாப்பினால் பாடப்பட்டது. 248 அடிகளையுடையது. இந்நூல் வாய்மொழி மரபினுடைய வெகுசனப் புலத்தை எழுத்து மொழி மரபான அதிகாரப்புலத்துடன் இணைப்பதை அறியலாம். இருதளங்களிலிருந்து கருத்தியல்கள் இணைக்கப்பட்டு அதிகாரப்புலம் உருவாக்கப்படுகின்றன.

இப்பனுவலை மூன்றுவிதக் கருத்தியல் வகைப் பகுதிகளாக வகைப்படுத்தலாம்

முதல்பகுதி - சுயாதீன வாழ்கைச் செயல்பாடுகள்

இரண்டாம் பகுதி - கருத்துப்பரப்புரை செய்யும் பகுதி

மூன்றாம் பகுதி - பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான முன்னெடுப்புகள்

முதல்பகுதியானது பொருநனை விளித்துப் பேசுவதிலிருந்து காடுறை அணங்கை அமைதிப்படுத்துவது வரை (1-52) அடிகளாகும். இப்பகுதி பூர்வகுடிகள் வழி மரபினரான இனக்குழுச்சமூகத்தின் சுயாதீனச் செயல்பாடுகளை உணர்த்துகிறது. 'சுயாதீனம்' என்ற சொல்லுக்கான அர்த்தத்தை கண்டுணர்ந்து கொள்வது புரிதலுக்கு அடிப்படையாக அமையும். 'தி வோல்ட் புக் என்சைக்ளோப்பிடியா' சுயாதீனம் என்ற சொல்லிற்கு "மக்கள் முழுமையான சுயாதீனத்தைக் கொண்டிருப்பதற்கு அவர்கள் எவ்விதமாகச் சிந்திக்கிறார்கள் பேசுகிறார்கள் அல்லது செயல்படுகிறார்கள் என்பதன் பேரில் எந்தக்கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கக்கூடாது. தங்களுக்கான தெரிவுகளை அவர்கள் அறிந்தவர்களாகவும், அந்தத்தெரிவுகளில் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள உரிமையுள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்" எனக்குறிப்பிடுகிறது. மனிதபரிமாண நோக்கில்தொடக்கச் சமூகம் எவ்வித நிறுவன புறவிசை அழுத்தத்திற்கும் உட்படாத தன்னாற்றல் பெற்ற கூட்டுச்சமூக அமைப்பாகும். உணவு தேடுதல் தொடங்கி முறையான வேளாண்மைச் சமூகம் பரிணமித்த காலம் தொடர்ச்சியாக மனிதனுக்கு உணவின் அவசியம் உயிர் வாழ்வதற்கான மூச்சுக்காற்றாக வருவது இயல்பானவொன்று.

அன்றைய சமூகத்தில் அலைந்து திரியும் மனிதர்களின் போராட்ட வாழ்வில் சோற்றின் முக்கியத்துவம் பெரிதும் உணரப்பட்டது. சோறுகண்ட இடம் சொர்க்கம் என்பது ஒரு கேலிக்குரிய சொற்றொடர் அல்ல அது யதார்த்தத்தின் குறியீடு ஆகும். மக்கள் குழுவாகக் கூடுமிடங்களில் சோறு முதன்மை ஆகாரமாக விளங்கும். பொருநர்கள் கூட்டுச்சமூக வழியமைப்பைக் கொண்டவர்கள். குழுவாய் இருப்பதும், பயணிப்பதும், குழுவாகக் கூடுவதும் அவர்தம் வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகள் குழுவாகக் கூடும்போதும் மகிழ்ச்சியின் கனமாக அது விளங்கும். அது நாளடைவில் விழாக்களாக உருப்பெறும். பொருநராற்றுப்படையில் விழா எனும் பொருள்படும் 'சாறு' எனும் சொல் சோற்றை மிகுதியாக வழங்கப்படும் களமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. சோறு பொதுவுடைமைப் பொருளாகக் காட்டப்படுகிறது. இச்சோறு வழங்கப்படும் பல புலத்தை நாடி பொருநர் சமூகம் நகர்ந்துள்ளது.

"சோறுநசை உறாஅது வேறுபுலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந! (பொ.ஆ.45)

சோறு எனும்சொல் பழந்தமிழ் பனுவல்களில் பல்வேறு இடங்களில் பேசப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் உணவைக் குறிக்கும் 27 விதமான சொற்களில் ஒன்றாகச் சோறு குறிப்பிடப்படுகிறது. அடிசில், போனகம், மூரல், அமலை, அயினி, பொம்மல், மடைமிசை, உணா, புழுக்கல், வல்சி, பாளிதம், அன்னம், பதம், மிதவை, பாத்து, தூற்று, உண்டி, சொன்றி, புன்கம், சரு, அடிசனம், ஊண், கூழ், ஓதனம், புகா, சோறு என சூடாமணி நிகண்டு பட்டியலிலிருகிறது. இச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான பொருளுண்டு. அவற்றுள் சோறு எனப்படுவது ஒரு இயற்கை உணவுக்குள் இருக்கக்கூடிய உண்ணுவதற்கு உகந்த பொருள். அதாவது சமைக்கப்பட்ட உணவு எனலாம்.

"ஏற்றுக் உலையே ஆக்குக சோறே" (பு.நா.172)

சோறு என்ற சொல்லினால் பெயர்பெற்ற ஒரு சேரமன்னன் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் எனப்படுவன். ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் இப்பொருநர்க்கூட்டங்கள் சோற்றை நாடி அலைந்து திரிந்துள்ளனர். மருதநிலத்தின் கருப்பொருளான நெல் அதன் தொடக்ககால நிலங்களான குறிஞ்சியிலும், முல்லையிலும் முதன்மைப் படுத்தப்பட்ட பொருளாக இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக இனக்குழுச்சமூகத்தில் தினை, வரகு, சாமை, முதிரை போன்றவைகள் தான் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கும். அதனால் தான் வாய்மொழி மரபிலான இக்கூட்டங்கள் திணையரிசியின் பெருஞ்சோற்றையே உணவாகக் கொண்டுள்ளனர். பாலை யாழின் அமைப்பைப்பற்றி பேசும்போது பந்தலிடை தொடுக்கப்பட்டுள்ள நரம்புகளுக்கு உவமையாக திணையரிசியே ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகிறது.

"ஆய்தினை யரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல்உளர் நரம்பின்";

(பொரு.ஆ.-16-17)

இவ்வாற்றுப்படை பனுவல்களில் பாடினி, விறலி குறிப்பாக தலை தொடங்கி பாதம் நோக்கிய விதத்தில் வருணனைகள் அமையும். பெண்ணை மையப்படுத்திய உலகம் என்பதைச் சுட்டுகிறது. ஆணைக்காட்டிலும் பெண்மை பெருமதிப்பிற்குரிய பாலினமாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இவ்வருணனையில் வெளிப்படையாகவோ, மறைவாகவோ கருதப்படும் அனைத்து உறுப்புகளும் சமனிலைப்பாட்டுடன் புகழுகரைகள் அமையும். இது விலக்கப்பட்டவொன்றாகவோ, தீட்டுக்குரியதாகவோ எவ்வகைக் குறியீடும் அமையாது. பிற்கால கருத்துமுதல்வாத போக்கில் பெண் புறந்தள்ளப்பட்டவளாகவும், அவள்தம்

உறுப்புகள் தீட்டுக்குரியதாகவும் ஆக்கப்பட்டன. குறிப்பாக வைதீகத்தின் விசேட தருமங்களான வருணத்தையும், ஆசிரமத்தையும் புனிதமிழக்கும் கருத்தியலாக பெண்ணுறுப்புகளும், பெண் நோக்கிய பார்வைகளும் அமைந்தன. ஆனால் தேய்ந்து போன வாய்மொழிமரபினரான பொருநர் போன்ற சமூகக்கூட்டங்கள் பெண்மையை மையப்படுத்தியுள்ளனர். கூந்தல் தொடங்கி பாதம் வரை பெண்ணின் உறுப்புகளைப் பல்வேறு உவமைகளால் போற்றியுள்ளனர். கூந்தல்-ஆற்றுமணல், நெற்றி-பிறை, புருவம்-வில், கண்கள்-மழை, வாய்-இலவம்பூ, பற்கள்-முத்து, காது-மகரக்குழை, கழுத்து-நாணம், தோள்-மூங்கில், விரல்-காந்தள், நகம்-கிளிவாய், முலைகள்-ஈர்க்கு இடைபுகா வளமை கொப்பூழ்-நீர்ச்சுழி, நுண்ணிடை-உணரப்படா, அல்குல் - மேகலையின் பொழிவு, தொடை-யானையின் துதிக்கை, கணைக்கால்-பொருந்திய மயிர், பாதஅடி-விரைந்து ஓடிய நாயின் சிவந்த நாக்கு மொத்தத்தில் பாடினி-பெண் மயிலென்று வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடினியின் அனைத்து உறுப்பு நலன்களும் வேறுபாடின்றி பேசப்படுகின்றன. இது தாய்வழிச்சமூகத்தின் மீதி மிச்சமுள்ள எச்சங்களைத்தான் இப்பனுவல்கள் பதிவுசெய்துள்ளன.

பெண்ணின் உச்சி தொடங்கி அடிவரை போற்றும் இப்பாங்கு பின்னால் வளர்ச்சி கண்ட சமயநோக்கில் ஆண்நோக்கிய பார்வையில் மாற்றம் பெற்று பாதம் தொடங்கி உச்சி செல்லும் மாற்றுப் போக்கை பெற்றன. இது அரசஉருவாக்கத்தின் வழி போற்றப்பட்டு முழுக்க ஆண்கடவுளைப் போற்றும் தத்துவமாக மாறிப்போனது. அதன்வழி தோற்றம் பெற்றது தான் பதாதி கேசம் கேசாதிபாதம் என வகைப்படுத்தப்பட்டது. பெண்மையைப் பின்னுக்கு தள்ளி ஆணை முன்னிலைப்படுத்தியது. பேண்மை துன்பத்தின் வாயில்கள் எனவும் அது உலகியல் கடந்த பேரின்ப மறுப்பிற்கான மாயை என எதிர்நிலை மாற்றம் பெற்று ஆளுமையின் குறியீடாக ஆணை முன்னிலைப்படுத்தியது. பிற்காலத்தில் அது மேலும் வலுவடைந்து வைதீக பின்புலத்தில் இவ்வுறுப்பு நலன்கள் துதிகளின் அடிப்படையில் போற்றிப்பாடப்படும் தேவதா ரூப வர்ணனைகளாக மாறிப்போனது. ஆண்கடவுளானால் பாதம் தொடங்கி பாதாதி கேசமாகவும் பெண் கடவுளானால் கேசாதிபாத அந்தமாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. ஆணழகைப்பாடுகையில் வெளிப்படத் தெரியும் உறுப்புகள் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டன. மறைவான உறுப்புகள் மறைக்கப்பட்டன. பாதத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு தலைவரை கீழிருந்து மேல்நோக்கி அமைகின்றது. பாதத்தில் தொடக்கம் என்பது அனைத்தையும் ஒருங்கே கொணர்ந்து தனக்கு கீழ்அடிபணியும் தஞ்சமாகக் கொள்வதும் பிறவற்றின்

சுயத்தை இழக்கச் செய்வதுமான போக்கு எனலாம். அதன் விளைவாக அனைத்தையும் தனக்குக் கீழ் ஆளும் அதிகாரத்தை தாமாகவே பெற்றுவிடுகிறது. வைதீக தத்துவநோக்கில் 'சரணாகதி' என்பர். எவ்வித முயற்சியையும் கைவிட்டு உடல், மன, ஆன்ம அளவில் பரம்பொருளுடன் முழுமையாக ஒப்புவிக்கும் பக்திநெறி எனலாம். பிரமம் மட்டுமே நிலையானது என்று அதனில் சரணடைந்து அதன் புகழுரைகளை மட்டும் நீங்கா நினைவாக கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உறுதியாக நற்கதி கிட்டும் என்று கருத்தியல் கட்டுமானத்திற்கு அடிக்கல்லாய் அமைந்தது தான் மண்ணில் திருவடி புகழுரை ஆகும். ஒருமைக்குள் பன்மைத்துவத்தைப் புதைக்கின்றது.

அதிகாரம் என்ற ஒற்றை குறியீட்டின் மூலம் பன்மைத்துவ ஆற்றலை வலுவிலக்கச் செய்யும் வழிமுறையாகும். தனக்கென்று எதுவுமில்லை அனைத்தையும் அவன்பால் தாமாக முன் வந்து சரணாகதி அடைவது எனலாம். பொருநராற்றுப்படையில் காடுறை தெய்வத்திற்கு கடன் கழித்தல் பகுதி அன்றைத் தாய்வழிச் சமூகத்தின் தாய்த்தெய்வங்களின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

'காடுறை கடவுட்கண் கழிப்பிய பின்றை'

பெண் தெய்வங்களான காளி, கூளி, கொற்றவை போன்ற பெண் தெய்வங்களை அமைதிப்படுத்துவதற்கான முறைகள் காட்டப்படுகிறது. பின்நோக்கிய காலங்களில் அவைகள் ஆண் தெய்வங்களைச் சார்ந்து நிற்கும் பெண் தேவதைகளாக ஆற்றல் இழந்தன. கொல்லிப்பாவை, அணங்கு, தவ்வை, இயக்கி போன்றன எனலாம்.

இவ்வாற்றுப்படையின் மையப்பகுதியாகக் கருத்துப் பரப்புரை அமைகின்றது. கருத்துப்பரப்புரை என்பதை ஆங்கிலத்தில் 'Propaganda' என்பர். உண்மைத்தன்மை அறியாத ஒன்றை சிறிதும் அறியாதவர்களுக்கு விரித்தும் தொகுத்தும், புணைந்தும், பகுத்தும் மற்றவர்களை ஈர்க்கும் வண்ணம் ஆவலை உண்டுபண்ணி தம் கருத்தைப் பரப்பும் செயல்முறை எனலாம். இவை ஓர் உள்நோக்கத் தன்மையில் ஒரு சார்பு பார்வையை நிலைநிறுத்த இயலும். இப்பரப்புரைகள் மாற்றுக் கருத்து உண்மைகளை மறைத்தோ, புறக்கணித்தோ கூறப்படுவதும் உண்டு. அதாவது பெரும்பரப்பிற்குள் எந்தவித எதிர்ப்புமின்றி தம் கருத்தை நிலைநாட்டுவது. சுயநலத்தை பொதுநல அக்கறை மனப்பான்மையில் காட்டுவது. இதுபோன்ற ஒருபக்கச் சார்புடைய பரப்புரைகள் பிழையான கருத்தியலைக்கூட முன்னிறுத்தி மெய்ப்படக் காட்டுவதும் இயலும். சுயஉரிமை முடிவுகளை எடுக்கவிடாமல் தம் அதிகாரக் கருத்தியல் முடிவை ஏற்கச் செய்யும் இதன் வழியாக பெருவெளியான மக்கள் சமூகத்தை வாய்ப்பூட்டச் செய்யும் முறை எனலாம்.

பொருள் பெற்ற பொருநன் பெறாதவனை விளித்துப்பேசுவது (53-60) பெறாதவனின் பசியை தமக்குச் சாதகமாக்கி அழைப்பித்துப் பாடுவது (61-70) முடிவில் தன்வயப்படுத்த முயலும் நோக்கு (75-129).

நிறுவன எல்லைக்குட்பட்ட பொருநன் தம்மையொத்த நிறுவன எல்லைக்குட்படாத கூத்து, பாட்டு இசை வாழ்வியலை யதார்த்தச் செயல்பாடாகக் கொண்டு அலைந்து திரியும் பூர்வ நாடோடிக் கூட்டங்களைத் தம்வயப்படுத்தி நிறுவன எல்லைக்குள் கொண்டு சேர்க்க வினைக் கோட்பாட்டைக் கையிலெடுக்கிறான். இயற்கை நெறிக்காலத்தில் மறுமை நோக்கிய கருத்தசைவுகள் மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. மெதுவாக உள்வர்த்தொடங்கிய காலம். வினைக் கோட்பாட்டை மறுமைக்கான அடிப்படைக்காரணியாக ஊழ்வினையாகக் கொள்வார். இப்பிறவியிலும் முற்பிறவிகளிலும் ஒருவர் செய்த செயல்பாடுகளுக்கேற்ப அவர்தம் பிறவி பயன் அமையும் என்பர். இப்பிறவியில் அனுபவிக்கும் இன்பம், துன்பம் ஆகியவற்றிற்கும், இறப்பிற்குப் பின் அமையும் வாழ்வியலைத் தீர்மானிப்பதற்கு வினைகளே காரணம் என்பர். இதன் மறைபொருளை உணர்த்தும் விதமாகத்தான் பொருள்பெற்ற பொருநன் பொருள் பெற்றாதவனைக் கருதிப்பேசுகிறான். அவன் பெற்றிருந்த வறுமை அவனது தீவினையாகவும் தம்மைக்கண்டது நல்வினையாலும் பெற்றது எனக்கூறப்படுகிறது.

“அறியாமையின் நெறிதெரிந்து ஓராஅத் ஆற்றுஎதிர்ப் படுதலும் நோற்றதன் பயனே போற்றிக்கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்”

பொருள் பெறாதவனின் பசியைத் தனக்கு சாதகமாக்கி அழைப்பித்துப் பாடும் பொருள் பெற்ற பொருநனின் வழிமுறை சிந்திக்கத்தக்கது.

“ஆடுபசி உழந்தநின் இரும்பேர் ஒக்கலோடு நீடுபசி ஓரால் வேண்டின் நீடுநின்ற எழுமதி வாழி”

ஆடுபசி, நீடுபசி போன்ற சொல்லாடல்கள் பசி கொடுமையின் ஆழத்தைக் காட்டுகிறது. ஆடுபசி எனப்படுவது கொல்லுதலையுடைய பசி, நீடுபசி என்பது பலகாலமாய் வறுமையில் வாடும் பசிப்பிணியைக் குறிப்பிடுகிறது. ‘இரும்பேர் ஒக்கலோடு’ எனும் சொல் ஒட்டுமொத்த பொருநர்க்கூட்டமும் பசியால் வாடி இருப்பதைக்காட்டி, அம்மொத்த சமூகத்தை தம்மே பேரரசு வட்டத்திற்குள் கரைக்கப்படுவதை அறியலாம்.

பொருநராற்றுப்படையின் 75 முதல் 127 அடிகள் வரை உள்ள பகுதிகள் அனைத்தும் தம்வயப்படுத்தும் நோக்கைக் காட்டுகிறது. “ஒன்றிய கேளீர் போல கேள் கொளல் வேண்டி வேளாண் வாயில் வேட்பக் கூறி” “கதுமெனக் கரைந்துவம் எனக்கூஉய்”

தொடக்கத்தில் பொருநர்க்கூட்டத்தினரின் பெருணவான தினைச்சோறு இங்கு வலுவிழந்து நெற் சோறு படைக்கப்படுகிறது. பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான மருதத்தின் கருப்பொருளான நெற்சோறு படையலுடன் உண்பிக்கப்படுகிறது.

“முகிழ்ந்தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி விரல் என நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்”

இனக்குழுச் சமூகத்தில் வயிற்றுப் பசியைப் போக்கும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தின் தொடக்கப்புள்ளி பசியே எனலாம். கூட்டமாக இருந்து வாழ்வியல் நடத்தைகளைச் செலவிட்ட காலம் வரை மனிதனுக்கு உணவு பொதுவாயிருந்தது. அது உடைமைச் சமூகத்தில் பசியும் பிணியும் பிரித்து வைக்கப்பட்டது. பொதுவுடைமையான உணவு தனியுடைமையாக்கப்பட்டு உற்பத்தி உபரியாகச் சேகரிக்கப்பட்டு ஆளுவோரின் உடைமையாகிப் போனது. இது அதற்கடுத்த நிலையில் உயர்வு தாழ்வு எனும் தகுதிக்கான படிநிலைகளை உருவாக்கியது. அதன் விளைவாக ஈதல், கொடை போன்ற சமூக அறங்களாக மாற்றம் பெற்றன. கொடுப்பது ஈகை எனவும் பெறுவது இரத்தல் எனவும் வேறுபாடுகள் கற்பிக்கப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சியாகத்தான் புறநானூற்றின் 141வது பாடல் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனின் கைவண்மையைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பரணர் இருவகை ஈகைத்திறத்தை வகைப்படுத்துகிறார். ஒன்று மற்றவரின் வறுமை நோக்கிய ஈகை மற்றொன்று தம்வறுமை நோக்கிய ஈகை

“எத்துணை யாயினும் ஈத்தல் நன்று என மறுமை நோக்கிற்றோ அன்றே பிறர் வறுமை நோக்கின்று அவன் கைவண்மையே”

மேலும் தமிழ்ச்சமூகத்தின் அடுத்த அறிலக்கிய காலங்களில் அரசனுக்குரிய ஆறு அடையாளக் கருத்தியல்களில் ஒன்றாக கூழ் முன்வைக்கப்படுகிறது.

பொருநராற்றுப்படையின் இறுதிப்பகுதிகள் பேரரசு பரவலாக்கத்தின் உருவாக்கத்திற்கான முன்னெடுப்புகளைச் செய்கின்றன. கரிகாற்சோழனின் பெருமைகளை விளித்தும் விரித்தும் பேசுகிறது. இம்மன்னன் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவன். முற்காலச்சோழ மரபில் பெயர் பெற்றவன். தம் தாய் வயிற்றில் இருந்தபோதே தந்தை இளஞ் சேட்சென்னி இறந்ததால் அரசு உரிமை பெற்றான் என மிகைப்படுத்திய செய்தியும் உண்டு. சோழர் குலத்தை ஒரு குறுநில எல்லையிலிருந்து காஞ்சி முதல் காவேரி வரை நிலவெல்லை விஸ்தரிப்பிற்கு வித்திட்டவன். இவன்தம் வெண்ணிப்போர் சேர பாண்டியரை வென்று பெருவேந்தநில எல்லை விஸ்தரிப்பிற்கு கருவியாகக் காட்டப்படும். பேரரசு எனப்படுவது ஒற்றை அதிகாரக் கையிருப்பைக் கொண்ட அரசமுறை

உருவாகிய காலகட்டத்தில் சிறுநாடுகளும், பல்வேறு இனக்குழுக்களும் போர்களின் மூலம் ஒடுக்கப்பட்டு இணைக்கப்படும். இதன் எதிர்வினையாக பேரரசுகள் உருவாகும். எனவே பேரரசு என்பது பல பிரதேசங்களைக் கொண்ட பல்வேறு சமூகப் பிரிவினரைக் கொண்ட ஓர் அரசியல் அலகு எனலாம். அதிகார மையப்புள்ளி வட்டத்தின் அனைத்து விளிம்புகளையும் கட்டுப்படுத்தும். இதற்குள் வாழும் வெவ்வேறு மக்கள் வெவ்வேறு வகைகளான உரிமைகளைப் பெறுவர். மாற்று மரபுடைய மக்கள் பொதுமரபுக்குள் கொண்டு வரப்படுவர். பேரரசின் இன்றைய மாற்று வடிவங்கள்தான் காலனித்துவம், ஏகாதிபத்தியம், உலகமயமாக்கம் என விரிந்து செல்லும்.

பழந்தமிழ்க்காலம் என்பது கி.மு.600 இல் கி.பி 200 வரை உள்ள காலம் என்பர். தமிழகத்தில் அரசு உருவாக்கம் குறித்த கருத்தியல்கள் உண்டு. நகர உருவாக்கத்தின் விரிவாக்கமே அரசு உருவாக்கம் என்பர். காட்டை நாடாக்கி வேளாண் சமூகத்தின் உருவாக்கத்தின் எதிர்வினையாய் சிற்றுார்களின் தொகுப்புகளும், பேரூர்களின் பட்டியல்களும் விரிவாக்கம் பெற்றன. வேளாண்மையில் பெற்ற உபரி சிறுதொழில் வகைமைகளை உருவாக்கியது. சொத்துரிமை ஆணுக்குடையதாக்கப்பட்டது. பல தொழில்களின் வளர்ச்சி பெரு நகரங்களை உருவாக்கின. பெருநகரங்களின் சேர்மங்கள் பேரரசுகளாகத் தோற்றம் பெற்றன. அதற்குள் பலதரப்பட்ட இனமரபுகள் கரைக்கப்பட்டு தேசியமரபுகளாக்கப்பட்டன.

கிரேக்கம், ரோமம், எகிப்து, சுமேரியா, இந்தியா போன்றவைகளும் அதன் வழி வந்தவைகளே, வடஇந்தியா மகதப் பேரரசு பல இனக்குழுக்களான ஜனபதங்களைத் தமக்குள் கரைத்துக்கொண்ட நகரப் பேரரசுகள்தான். இப்பேரரசு அங்கம், அஸ்மகம், அவந்தி, சேதி, காந்தாரம், கம்போஜம், காசி, கோசலம், குரு, மகதம், மல்லம், மத்சயம், பாஞ்சாலம், சூரசேனம், வஜ்ஜி, வத்சம் என பதினாறு இனக்குழுக்களைத் தமக்குள் கரைத்துக் கொண்டது.

தமிழகத்தில் உருப்பெற்ற சோழர்களின் காலத்தை நான்கென வகுப்பர். முற்காலச்சோழர்கள், இடைநிலைச்சோழர்கள், ஏகாதிபத்திய சோழர்கள், பிற்காலச் சோழர்கள். கி.பி.11 நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் சோழர்கள் பரந்துபட்ட நிலத்தின் ஆட்சியாளர்களாக விளங்கினர். சோழப்பேரரசு தமிழகம் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த நிலையிலும் தம் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தது. முதலாம் ஆதித்தன், இராஜராஜன், இராஜேந்திரன் போன்ற மாமன்னர்கள் கோலோச்சிய காலம். இடைநிலைச் சோழர்கள் களப்பிரர் காலத்தில் நிலையில்லாமல் சிதறி காணப்பட்டனர். உறையூர் பழையறை போன்ற இடங்களில் புகழ் மங்கி ஆட்சி செய்தனர்.

நந்திவருமச்சோழன், தனஞ்சயச்சோழன் போன்றோரே பொருநராற்றுப்படையில் பாடப்பெறும் கரிகால்சோழன் முற்கால சோழமரபில் வருபவன். பெரும்புகமுடையவனாக பழந்தமிழ் பனுவல்களில் பேசப்படுபவன். இளஞ்சேட்சென்னியின் மகன் திருமாவளவன், பெருவளத்தான் எனப் பெயர்பெறுபவன்.

இம்மன்னன் சோழர் மரபை குறுநில ஆட்சியுரிமையில் இருந்து காஞ்சி தொடங்கி காவேரி வரையும் விரிவுபடுத்தியவன். இவன் தலைமையேற்று நடத்திய போர்கள் இலக்கியங்களில் சிறப்பித்துப் பேசப்படுகின்றன. வெண்ணிப்போர், வெண்ணிவாயில் போர், வாகைப்போர் போன்ற போர்கள் இவர்தம் வீரத்தை சிறப்பித்துக் கூறப்பெறும். கரிகால் வளவனது சிறப்புகள் - வெண்ணிப்போர் வெற்றி, கொடையின் சிறப்பு, சோழநாட்டின் வளமை, நிலமயக்கமும், நல்ஆட்சியும், காவிரியின் வெள்ளச்சிறப்பு, நாட்டுவளம் (151-248) போன்ற பகுதிகள் பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான முன்னெடுப்புகளைக் காட்டுகின்றன.

குறிப்பாக இம்மண்ணின் குலப்பெருமை குறித்த பதிவுகள் பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான கருத்தியல் சேர்மங்களை இணைக்கின்றன.

“உருவப்பல்தேர் இளையோன் சிறுவன் முருகற் சீற்றத்து உருக்கெழு குரிசில் தாய் வயிற்றிலிருந்து தாயம் எய்தி”

குடிமரபு குறித்து கைலாசபதி “ஒருவனுடைய சிறப்புமிகு குடிவழி அவனுக்கு ஒரு கவர்ச்சியைத் தருவது ஒரு இன்றிமையாத செயலாகலாம். வீரன் ஒருவன் வீரத்தாலும் துணிவாலும் மட்டுமின்றி அவனுடைய குடிவழியாலும் அவன் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபடுகிறான். அவனுடை தொடர்புகள் தெய்வீகமானவையோ மனிதத்தன்மையுடையவையோ அவனுடைய முன்னோர்கள் பெரியோராவர். அவர்களிடமிருந்து வீரன் ஒருவன் அறிவுற்றதையும் உணர்ச்சியையும் பெறுகிறான்.” எனக்குறிப்பிடுவது இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. கரிகாற்சோழனின் குலமரபை பேசிய முடத்தாமக்கண்ணியார் பொருநன் வழியாக அவன்தன் அரசரிமையை மரபுவழிப்பட்டது என ஒற்றை அதிகாரத்தை வென்று தன் பிறப்போடு இணைக்கிறார். மேலும் கரிகாலனின் வீரத்தை மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டது எனக் கட்டமைக்க குறிஞ்சி தெய்வமான முருகனோடுப் பொருத்திப்பார்கிறார். பல்வேறு தனித்தன்மையுடைய இனக்குழுக்களை ஒன்றிணைத்து தமக்குள் கரைத்துப் பேரரசின் உருவாக்கத்திற்கான சேர்மங்கள் எனலாம். கட்டாயத்தினாலோ வலிந்தோ இணைக்கப்பட்ட இத் தொல்குடி சமூகத்தினரிடம் எதிர்ப்புணர்வு வெளிப்படாதவாறு

அவர்களை மனதளவில் மட்டுப்படுத்த இதுபோன்ற கருத்திணைவுகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன.

பேரரசு உருவாக்கத்தின் காரணிகளில் முக்கியமானதொன்று போர் செய்தலாகும். பல்வேறு பண்பாட்டுத் தளங்களையுடைய இனமரபுகளை தனக்குள் கொண்டு வரவும், மையஅதிகாரத்தை விளிம்பு வரை கொண்டு செல்லவும் போர்கள் வழியாக இருக்கின்றன. போர் என்பது பல்வேறு நாடுகளின் படைகளுக்கிடையில் நடைபெறும் ஒழுங்கமைந்த வன்முறைகளை வெளிப்படுத்தும் பிணக்கு எனலாம் என்று கார்ல்வொன் குளோவிட்ஸ் குறிப்பிடுவார். “போர் என்பது வேறு வழிமுறைகளில் நடக்கும் தொடர்ச்சியான அரசியல் ஊடு தொடர்பு” எனக்குறிப்பிடுவார். ஜான்ஃசன் ‘History of war Fare’ என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவார்.” போர் என்பது ஒர் உலகளாவிய தோற்றப்பாடு என்று அதை நடத்தும் சமூகத்தைப் பொறுத்து அதன் வடிவமும் வீச்செல்லையும் வரையறுக்கப்படுகின்றன.” போர் எனும் சொல் ‘பொரு’ அல்லது ‘பொருவுதல்’ எனும் அடிச்சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகும்.

பழந்தமிழில் நாடு பிடிக்கும் போர்களில் தகடூர்ப் போர், தலையாலங்கானத்துப் போர், திருக்கோவிலூர்போர், வாகைப்பறந்தலைப் போர், வெண்ணிப் போர், காந்த;ர்சாலைப் போர் போன்ற போர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான கருத்தியல்களைக் கட்டமைத்தவுடன் அவற்றை நடப்பிக்கும் கருவிகளாகப் போர்கள் அமைந்தன. போரைப் புகழ்ந்து பாடிய எழுத்து மரபுடைய புலவர்கள் வெற்றி பெறும் மன்னனைப் புனைந்து பாடப்பட்ட பல புகழரைப்பாடல்கள் பிரதேசங்களை ஒன்றிணைப்பதற்கான கருத்தியல் கூட்டச்சேர்மங்களே. கரிகால் சோழன் நிகழ்த்திய வெண்ணிப்போரும் இத்தன்மைத்தே. பெருஞ்சேரலாதனையும் பாண்டிய மன்னவியும், பதினொரு வேளிரையும் வென்றது சோழப்பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான தோற்றுவாய்களே. வேளீர் என்போர் இனக்குழு மரபில் வந்தவர்களே புறநானூற்றில் ‘பண்கெழு வேந்தரும் வேளிரும்’ எனப்பிரித்துக்காட்டும். பேரரசு உருவாக்கத்தில் இவ்வேளீர் மரபுகள் கரைக்கப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டன. மன்னனின் தாள்நிழல் வணக்கம் செய்ய வைப்பது சரணாகதி அடைவதற்கான வழிமுறைகளே. கரிகாலன் திருவடிகளை தொழுதால் பெறப்படும் கொடைகள் பற்றி நீண்ட பட்டியல்களே தரப்படுகிறது.

அலைகுடிகளை நிரந்தரக்குடிகளாக்க உருப்பெறச் செய்வதற்கான சன்மானங்கள் அழுக்காடை நீக்குதல், பொற்காலத்தில் உண்ணக்கட்டாயப் படுத்தல், கள்ளும், ஊணும் மிகுதியாகப் பெறல்

‘தண்பனை தழீஇய தளரா இருக்கை நன்பல் ஊர நாட்டோடு’

நியூ செஞ்சூரியன்

உங்கள் நூல்தம்

இவ்வரியில் இடம்பெறும் ‘தளரா இருக்கை’ நிரந்தரக்குடியிருப்புகளை உருவாக்குவதற்கான வழிமுறைகள். கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் உச்சம்தொட்ட சோழப்பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான முன்னெடுப்புகள் தான் இப்பொருநராற்றுப்படையின் கருத்தியல் கட்டுமான உருவாக்கங்கள், நில அளவைகள் (மாமாவின் வயின்வயின் நெல்) மருதநில உருவாக்கம் (அறைக்கரும்பின் அரிநெல்லின்) போன்ற வரிகள் பிரதிபலிக்கின்றன. இவ்வாற்றுப்படையில் பேசப்படும் திணை மயக்கங்கள் பரந்துபட்ட நில இணைப்பைக்காட்டுகிறது. கருப்பொருள்களின் இடப்பெயர்வு, பண்டமாற்றம் போன்ற இதனைச்சுட்டுகின்றன. “தன் வைப்பின் நால்நாடுகுழீஇ” மண்மருங்கினான் மறுஇன்றி ஒரு குடையான் ஒன்று கூற”

இப்பனுவலில் இறுதியாகப் பேசப்படும் காவிரியின் பெருமைகள் மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கான நம்பகத்தன்மையை உருவாக்க இயற்கையே திரிந்தாலும் காவிரிநீர் குறையா. அதன் வளர்ச்சியாக மருதநில உருவாக்கமும், அதன் எதிர்வினையாக உபரி உற்பத்தியையும் சுட்டி சோழரின் ஒற்றை அதிகாரக் குறியீட்டை பதிக்க முனைந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

கட்டுரையாளர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தூய சுவேரியர் கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

REAL IMPACT SOLUTIONS, CHENNAI

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

தாய்ப்பாலில் கிருமிகள் இருக்குமா?

மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்

மனித உடல் முழுவதும் கிருமிகள் ராஜ்யம்தான்!

உயிரினங்கள் எல்லாம் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்துதான் வாழுகின்றன. உயிரியல்படி அவைகளின் குறிக்கோள் இவ்வுலகில் உயிர் பிழைத்து வாழ வேண்டும்: தன் இனம் பெருக வேண்டும் என்பது மட்டுமே. ஒரு செல் உயிரினத்தில் இருந்து அனைத்தும் இந்த விதிக்கு உட்பட்டவைகள்தான்.

இப்போது மனிதனையும் அவனைச் சார்ந்து இருக்கும் கிருமிகளின் உலகத்தையும் பார்ப்போம். எப்போதும் மனிதனின் உடல் முழுதும், வெளிப்புறத்திலும், உடலுக்குள்ளும் நுண்கிருமிகள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். வாய், மூக்கு, காது, ஆசனவாய் போன்ற வெளி உலகுடன் தொடர்புடைய பகுதிகளில் அதிகமாகவும், மற்ற தோல் பகுதிகளில் சற்றுக் குறைவாகவும் இருக்கின்றன. துல்லியமாகச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் தோராயமாக மனிதனின் மலக்குடலுக்குள் மட்டும் 100 டிரில்லியன் அல்லது நூறு லட்சம் கோடி நுண்ணுயிரிகள் இருப்பதாக ஆய்வுகள் சொல்லுகின்றன.

நம் உடலின் உள்ளும் வெளியிலும் இருந்து கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் நம்மை ஆட்டுவிக்கும் இந்த நுண்ணுயிரிகளில் சிலவகைகள் மனிதனைச் சார்ந்து, அவனுடனே இருந்து தீங்கு எதுவும் விளைவிக்காத சாதுக்கள். சில வகைகள் உடலுடன் ஒட்டிக்கொண்டே இருந்துகொண்டு, எப்போது மனித உடலின் எதிர்ப்பு சக்தி குறைகிறதோ அந்த நேரத்தில் உள்ளே நுழைந்து நோய்களை உண்டுபண்ணும் சந்தர்ப்ப வாதிகள். சிலவகைகள் மனிதனுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி உண்டுபண்ணி அவனைக் காப்பாற்ற உதவும் மெய்க்காப்பாளர்கள். சிலவகைகள் எப்போதுமே மனித உடலில் நோய்களை உண்டு பண்ணும் எதிரிகள். ஆக மனித உடலே கிருமிகளின் கூட்டங்கள் நிறைந்த ஒரு நுண்ணுயிர்க் காட்சி சாலை என்றே சொல்லலாம்.

தாய்ப்பாலிலும் கிருமிகளா?

தாய்ப்பாலில் கிருமிகள் அறவே இருக்காது என்றுதான் 19ம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதி வரையிலும் அறிவியல் உலகம் நினைத்துக் கொண்டிருந்தது. 19ம் நூற்றாண்டின் கடைசியிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் நடந்த ஆய்வுகளில் தாய்ப்பாலிலும் கிருமிகள் இருப்பதை உறுதி செய்தன. இவைகள் குழந்தைகளுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்றும், உடல் சுத்தம் இல்லாத தாய்மார்களின் தாய்ப்பாலில்தான் இம்மாதிரியான கிருமிகள் இருப்பதாகவும் அக்கால கட்டத்தில் நம்பப்பட்டது.

2003 ம் ஆண்டில் நடந்த ஆய்வில் மிகவும் ஆரோக்கியமாக இருந்த தாய்மார்களின் தாய்ப்பாலை எடுத்து சோதனைச்சாலைகளில் ஆராய்ந்த போது அவர்களின் குடலில் உள்ள லாக்டோபேசில்லஸ் என்ற பாக்டீரியா தாய்ப்பாலிலும் இருப்பதைக் கண்டார்கள். ஆக உடல் சுத்தத்திற்கும் பாலில் காணப்படும் கிருமிகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதைக் கண்டு கொண்டார்கள். தொடர்ந்து நடந்த நுண்ணறிவியல் வளர்ச்சியின் பயனாக கிருமிகளை அடையாளம் காணவும், இனம் பிரித்து வளர்க்கவும், பெருக்கவும் தெரிந்ததால் தாய்ப்பாலில் இயல்பாகவே கிருமிகள் இருப்பது தெரிய வந்தது.

கிருமிகள் எப்படித் தாய்ப்பாலுக்குள் வந்தன?

தாயின் பிரசவக் காலத்தின் கடைசி வாரங்களில் தாயின் குடலில் உள்ள லாக்டோபேசில்லஸ் போன்ற நன்மை பயக்கும் கிருமிகள் எல்லாம் உள்ள நிணநீர் குழாய்களின் வழியாக தாயின் மார்பகம் வந்து பால் சுரப்பிகளில் வந்து தங்கிக் கொள்கின்றன. குழந்தை பிறந்து பால் குடிக்க ஆரம்பித்தவுடன் புது வயலில் விதை விதைப்பது போல குழந்தையின் குடலுக்குள் தாய்ப்பால் மூலம் இக்கிருமிகள் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. மேலும் தாயின் தோலின்மேல் ஒட்டியிருக்கும் நன்மை பயக்கும்

கிருமிகளும் பால் குடிக்கும்போதே குழந்தைக்குப் போய்விடுகின்றன. பிறந்தவுடன் கிருமிகள் அறவே இல்லாத குழந்தையின் குடலுக்குள் 24 மணி நேரத்துக்குள் தாயின் உடலில் உள்ள நன்மை பயக்கும் கிருமிகள் அனைத்தும் தாயால் பகிரப்பட்டு விடுகின்றன.

நன்மை பயக்கும் கிருமிகளில் பலவகையான பாக்டீரியாக்கள் (லாக்டோபேசில்லஸ், ஸ்ட்ரெப்டோகாக்கஸ், ஃபைபிடோபாக்டீரியம்), வைரல்கள், பூஞ்சைகள், யீஸ்டுகள் உள்ளன. ஆக இந்த நுண்ணுயிரிகளின் உலகம்தான் தாய்ப்பால். தாய் தன் குழந்தையைக் காப்பாற்றி இவ்வுலகில் வாழவைக்க, இயற்கையில் நடக்கும் அற்புதம்!

தாய்ப்பாலில் கிருமிகள் ஏன்?

தாயின் உடலில் இருக்கும் அத்தனை வகையான கிருமிகளும் தாய்ப்பால் மூலம் குழந்தைக்குப் போய்ச் சேருகிறது. இந்த 'மெய்க்காப்பாளர்கள்' கிருமிகள்தான் குழந்தையின் உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைத் தூண்டி விடுகிறது. இவை எப்படி குழந்தையைப் பாதுகாக்கும் என்று உங்களுக்கு சந்தேகமாக இருக்கலாம். அனைத்தும் குழந்தையின் குடலுக்குள் சென்று அங்கே உள்ள எதிர்ப்பு சக்தி

மண்டலத்தைத் தூண்டிக்கொண்டே இருப்பதால் வெளி உலகில் உள்ள நோய் உண்டுபண்ணும் கிருமிகளுக்கு எதிர்ப்பு சக்தி உண்டாகி விடுகிறது. தாய்க்கு உள்ள எதிர்ப்பு சக்தி உண்டாக்கும் அனைத்து நன்மை பயக்கும் கிருமிகளும் அப்படியே சேய்க்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு விடுகிறது. பாலூட்டிகளின் தொகுப்பில், மற்ற மிருகங்களின் பாலவிடவும், மனித இனத்தின், தாய்ப்பாலின் அமைப்பு மிகவும் சிக்கலானது. தோராயமாக 200க்கும் மேற்பட்ட சர்க்கரைச் சத்தின் மூலக்கூறுகள் குழந்தையின் குடலுக்குள் சென்று நன்மை உண்டாக்கும் கிருமிகளுக்கு எல்லாம் உணவாகப் பயன்பட்டு அவைகள் பல்கிப் பெருகுவதற்கான சூழலை அமைத்துக் கொடுக்கிறது.

'டிசைனர் மில்க்'

பரிணாம வளர்ச்சியில் மனிதன் காட்டு விலங்குகளைப் பழக்கி வீட்டு விலங்குகளாக்கி தன் உதவிக்கும், உழைப்புக்கும், உணவுக்கும் உபயோகப்படுத்தினான். அதன் தொடர்ச்சியாகத் தற்போது மாட்டுப்பாலை மாற்றித் தாய்ப்பாலுக்கு இணையானதாக ஆக்குவதற்கு முயன்று வருகிறோம். சில நேரங்களில் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலைகள் வருவதால் குழந்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டி மிருகத்தின் பாலை நாட வேண்டியுள்ளது.

உயிரியல் தொழில்நுட்பம் மூலம் மிருகங்களில் மரபணு மாற்றங்களை உண்டுபண்ணி அவைகளின் பாலின் குணங்களை மாற்றி தாய்ப்பாலுக்கு சமமாக மாற்ற முயற்சிக்கிறோம். பாலில் உள்ள கொழுப்புச் சத்தை குறைக்கவோ, நீக்கவோ, அல்லது அதன் மூலக்கூறுகளை மாற்றவோ செய்யலாம். கார்போஹைட்ரேட் சத்தில் உள்ள லாக்டோஸ், மற்றும் புரோட்டீன் சத்துக்களில் மாற்றம் செய்து அதனால் வரும் ஒவ்வாமையைக் குறைக்கலாம். மொத்தத்தில் அச்சு அசலாக தாய்ப்பால் போலவே ஒரு 'டிசைனர் மில்க்' தயாரிக்க முற்படுகிறோம்.

குழந்தையின் வளர்ச்சியும் தன்மையும் அறிந்து ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஏற்றவாறு தாய்ப்பாலில் உள்ள சத்துக்கள் அனைத்தும் இயற்கையால் வடிவமைக்கப்படுகிறது. குறைமாதக் குழந்தையைப் பெற்ற தாயின் பாலில் உள்ள சத்துக்கும் நிறைமாதக் குழந்தையைப் பெற்ற தாயின் பாலில் உள்ள சத்துக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள். குறைமாதக் குழந்தை விரைவில் வளரும் நோக்கில் அங்கே சத்துக்கள் அதிகம். தாய்க்கு முதலில் சுரக்கும் சீம்பாலுக்கும் பின்னர் வரும் ரெகுலர் தாய்ப்பாலுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள். இயற்கையோடு போட்டியிட்டு இன்று வரையில் நம்மால் தாய்ப்பாலை அப்படியே வடிவமைக்க முடியவில்லை என்பதுதான் உண்மை!

கட்டுரையாளர் குழந்தை நல மருத்துவர்.

56-வது நூலக வார விழாவை முன்னிட்டு வேலூர் மாவட்ட மைய நூலக வளாகத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட ஆட்சியர் திரு. பெ.குமாரவேல் பாண்டியன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். உடன் மாவட்ட நூலக அலுவலர் திரு.பழனி, நூலக அலுவலகக் கண்காணிப்பாளர் திரு. சிவகுமார், நல் நூலகர் திரு.கணேசன் மற்றும் என்சிபிஎச் வேலூர் கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்ரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியம்: மலையரசி சீனிவாசன் படைப்புகளை முன்வைத்து...

இரா.காமராசு

சிங்கப்பூர் என்பது இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகளில் உருவான நாடு. சிங்கப்பூர் எனும் சிறிய மீன்பிடிக்கிராமமாக, சுமார் ஆயிரத்துக்கும் குறைவான மக்கள் வசிப்பிடமாக இருந்த தீவு. இயற்கையாக அமைந்த நிலவியல் தன்மையால், துறைமுகம் ஆகும் வாய்ப்பினால் உலகின் கவனத்தைப் பெற்றது. ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் சர் ஸ்டாம்போர்டு ராபின்ஸ் 29.01.1819ல் அங்கு காலடி வைத்தார். இன்றைய சிங்கப்பூர் எனும் கனவு நகரத்துக்கு அடித்தளமிட்டவர் அவரே. ஆங்கிலக் காலனியாக இருந்து, இரண்டாம் உலகப்போரில் ஜப்பான் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகி(1942 - 45). பின் மலேசியாவிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு 1965ல் நவீன சிங்கப்பூர் உதயமானது.

சீனர்கள், மலேசியர்கள், இந்தியர்கள் (தமிழர்கள்) ஆகிய மூன்று இனமக்கள் இங்கு பெரும்பான்மையாக வாழ்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் காலனியக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு கட்டாயமாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்கள், தர்மக் கப்பல்களில் கூலிகளாக சென்றவர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூரிலும் கால்பதித்தனர்.

சிங்கப்பூரின் உருவாக்கத்தில், அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளில் பணி செய்த தமிழர்களின்

உழைப்பு கணிசமானது. இப்படிப் 'பொருள்வயின் பிரிந்தத்' தமிழர்கள் மலேசியா - சிங்கப்பூரிலேயே குடியமர்ந்தனர். குடியுரிமை, வாக்குரிமை, வாழ்வுரிமை பெற்றனர்.

தொடக்கத்தில் உழைப்பாளிகளாக, கல்வியறிவற்றவர்களாக இருந்தவர்கள் பின்னர் தங்களை நிலைப்படுத்திக் கொண்டு சமுதாய விழுமியங்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

மலேசியாவில் சிங்கை நேசன் எனும் இதழ் ஜூன் 27, 1887ல் தோன்றியது. 1929ல் பெரியார் ஈ.வே. ரா. அகில மலையாத் தமிழ் மாநாட்டில் பங்கேற்க மலேசியா, சிங்கப்பூர் பயணம் மேற்கொள்கிறார். 1934 ல் தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணி 'தமிழ்முரசு' இதழைத் தொடங்குகிறார். 1952ல் எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி தமிழ் நேசன் ஆசிரியர் குழுவில் பங்கேற்று மலேசியா செல்கிறார். ஐந்தாண்டுகள் அங்கு வசிக்கிறார். 1959-ல் லீக்குவான்யூ சிங்கப்பூரின் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்கிறார். இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் சிங்கப்பூரின் மொழி, இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

சிங்கப்பூரின் (1965க்குப் பின்) தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. தொடக்கத்தில் மரபுக்கவிதை ஆதிக்கம் அதிகம்

இருந்தது. பின்னர் புதுக்கவிதைக் களம் கண்டது. என்றாலும், 'சிறுகதை' எனும் வடிவமே பரவலான கவனிப்பைப் பெற்றது. தொடர்ந்து குறுநாவல், நாவல், நாடகம், கட்டுரை, திறனாய்வு, குழந்தை இலக்கியம் போன்றவை வளரத் தொடங்கின.

இன்றைய சிங்கப்பூர் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டோர் பலர். சிங்கை மா. இளங்கண்ணன், நா. கோவிந்தசாமி, கண்ணபிரான், மு. தங்கராசன், பொன். சுந்தர்ராசு, மா. இராஜாக்கண்ணு, பி.கிருஷ்ணன் (புதுமைதாசன்), சிவகாமி, இராஜதுரை, மாணிக்கம், கா. சங்கையா, கோ.வே. சண்முகம், கமலாதேவி அரவிந்தன், மாதங்கி, ஸ்ரீலட்சுமி, ஜெயந்தி சங்கர், சித்ரா ரமேஷ், பிரேமா மகாலிங்கம், சூரியரத்னா, ரம்யா, அழகு நிலா, சீதாலட்சுமி, மலையரசி சீனிவாசன், ரமாசுரேஷ், இன்பா என்று பலரைச் சுட்ட இயலும்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் தொடக்கத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் எழுதினர். தற்போது, சிங்கப்பூரிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து வருபவர்கள் எழுதத் தொடங்கி உள்ளனர். மேலும் பணி நிமித்தம் குடியேறி வாழ்பவர்களும் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்து வருகின்றனர். எனவே மலையரசித் தமிழ் இலக்கியத்தைவிட சிங்கப்பூரில் தமிழ் நவீனப்பட்டுள்ளது எனலாம். குறிப்பாகத் தொழில் நுட்பம் பயின்றோர், இணைய வெளியில் தொழில் புரிவோர் இலக்கியப் படைப்பில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

இன்றைய சிங்கப்பூர் வாழ்வை, மனித உறவுகளை, பல் இன, மொழிச்சூழலை பெருநகர நிலைமைகளை சந்தை நுகர்வை, இயந்திர, தொழில்நுட்பப்பரவலை, மரபு நேர்ச்சிகளை பதிவு செய்யும் முயற்சிகளே சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியமாக அமையும்.

மலையரசி சீனிவாசன், சிங்கப்பூரிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து வருபவர். பெரியார் பெருந்தொண்டர், பகுத்தறிவுச் செம்மல், சொற்கொண்டல் மீ.முருகு சீனிவாசனின் மகள். இவரது துணைவர் வீ. கலைச்செல்வன் அவர்களும் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர். மலையரசி சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத்திலும் செயல்பட்டு வருகிறார். இளமை முதலே தமிழ் மொழி, இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். தமிழ் இலக்கிய வாசிப்பும், மொழிப்பயிற்சியும் இவரின் பலம். பிறமொழி கலப்பின்றிப் பேசும், எழுதும் திறன் படைத்தவர். தன் கதைகளுக்காகப் பரிசுகளையும் பெற்றவர்.

இவரின் பதின் மூன்று சிறுகதைகளின் தொகுப்பு 'முகிழ்'. வழக்கமாக பாட்டிகள் அல்லது அம்மாக்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்வார்கள். ஆனால் சிறுவயதில் மலையரசி நாள்தோறும் அம்மாவிடம் கதை சொல்கிறார். அம்மா குஞ்சம்மாள் அந்தக் கதைகளைக் கேட்கிறார். பாராட்டுகிறார்.

அந்த ஊக்கம்தான் தன்னை எழுதத்தூண்டியதாக என்னுரையில் சொல்கிறார்.

'மாண்டரின் ஆரஞ்சு' எனும் கதை இளம் பருவத்து தோழிகளின் அன்பை நினைவூட்டுகிறது. 'சின் யன் ஹவ் ல' என மாண்டரின் ஆரஞ்சுடன் வாழ்த்துவது சீனர்களின் பண்பாடு. அதிஷ்டம், இன்பம், ஆரோக்கியம், செல்வம் ஆகிய வளமைகளின் குறியீடு மாண்டரின் ஆரஞ்சின் நிறம் என்பது அவர்களின் நம்பிக்கை. அஞ்சலியும் அவளின் சீனத் தோழியும் தங்களின் படிப்பு சார்ந்த 'ஓப்படைப்பு' க்காக அஞ்சலியின் சித்தி குணசந்தரியை 'நேர்காணல்' செய்கிறார்கள். பண்டிகை குறித்து தகவல்களைக் கோரிப் பதிவு செய்கிறார்கள். ஒரு கட்டத்தில் குணசந்தரி முகம் வாடி சோர்வடைகிறார். காரணம் சீனப்புத்தாண்டும், மாண்டரின் ஆரஞ்சும் அவரின் இளம் பருத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. தன் எதிர் வீட்டில் இருந்த சீனச்சிறுமியுடன் சிநேகம் கொண்டு, எதிர்பாராமல் பிரிந்த துக்கம் சொல்கிறார். கடைசியில் தன் தோழி வந்திருந்தச் சிறுமியின் பெரியம்மா, உறவு எனத் தெரிந்து ஆனந்த அதிர்ச்சி அடைகிறார். பல்லாண்டுகள் கழித்து முதிர்்பருவத்தில் 'ரெட்டச்சட', 'முயல் குட்டி' என்ற குழந்தைகளின் செல்லப் பெயர்களோடு இணைகிறார்கள். இளம் பருவத்து நினைவு மீட்பாகவும், உறவு மீட்பாகவும் அமைகிறது இக்கதை.

"எங்களைப் பிரிப்பது போல தரையில் விழுந்த ஸ்கிப்பிங் கயிறு நடுவில் ஒரு கோடாகிக்கிடந்தது" என இளம் பருவ நினைவைச் சுட்டுவதும், "கையில் இரண்டு மாண்டரின் ஆரஞ்சுடன் 'ரெட்டச்சட' என்று எதிரே நின்றாள் முயல்குட்டி" என எதிர்பாராச் சந்திப்பைப் பதிவு செய்வதும் அருமை.

மலையரசியின் கதைகளில் குழந்தைகள் முக்கியமாக இடம் பெறுகிறார்கள். அன்பு, நேர்மை, பாசம், நெகிழ்ச்சி ஆகியவற்றின் சேர்மானத்தில் குழந்தைமையை உயிர்ப்பூட்டுகிறார் இவர். 'ண்ஞ். ணா!' சிறுகதை பெற்றோருக்குப் படிப்பினை தரும், கதை. சத்யன் - பத்மாவுக்கு இரு பிள்ளைகள். முதலில் நந்தன். அடுத்து நந்தினி. தனிக்காட்டு ராசாவாக பெற்றோரின் ஏக அன்பில் திளைக்கிறான் நந்தன். குட்டிப் பாப்பா நந்தினி பிறந்ததும் கவனம் அவன் மீது பெற்றோருக்குச் செல்கிறது. படுக்கை, உணவு, விளையாட்டுப் பொருள், நேரம் எல்லாம் பங்கு போடப்படுகிறது. நந்தன் அதிர்ச்சியாகிறான். தங்கை மீது பொறாமை, கோபம்.... நாளடைவில் வெறுப்பாகிறது. தங்கை சிறு விபத்தில் திக்குவாய் ஆகிறாள். அவளுக்கு பிறந்தநாள் வருகிறது. புத்தாடையும், விளையாட்டுப் பொம்மைகளும் கிடைக்கிறது. உடன் கடைக்குப் போன நந்தன் தனக்கு 'சூப்பர் ஹீரோ ஸ்பைடர் மேன்' பொம்மை கேட்டு அடம் பிடிக்கிறான். பெற்றோர் மறுக்கிறார்கள். உன் பிறந்தநாளுக்கு வாங்கலாம் என்கிறார்கள். முகம் சும்பி

கோபத்துடன் ஒதுங்கி விடுகிறான். கடையிலிருந்து திரும்பும் போது தங்கை நந்தினி சிலந்தி மனிதன் (ஸ்பைடர் மேன்) பொம்மையுடன் அண்ணனிடம் செல்கிறான்.

சீ... போ... எனக் கடுப்புடன் கத்துகிறான். அவள் அவனிடம் பொம்மையைத் திணிக்கிறாள்.

“நந்... தினி... வாய் திக்கியது.

“அண்ணா! திக்காமல் நந்தினி.” எனக் கதை முடிகிறது. இப்படி இளம் சிறார் உள்ளத்தை உளவியலுடன் படைத்துக் காட்டுகிறார்.

இந்தத் தொகுப்பின் பெயர் தாங்கிய ‘முகிழ்’ கதையும் பிள்ளை நேசம் பற்றியதுதான். முகிழ் தன் ஐந்தாவது பிறந்த நாளுக்கு பெற்றோருடன் கடைத் தொகுதிக்குச் சென்று எண்பத்து ஒன்பது வெள்ளிக்கு ஒற்றைக்கொம்பு குதிரைப் பொம்மை வாங்கி வருகிறான். அந்தப் பொம்மையை ‘கொம்பண்ணா’

எனக் கொண்டாடுகிறான். அக்கம் பக்கத்துப் பிள்ளைகளெல்லாம் ‘அதிசயமாய்’ பார்த்து அவளைத் தோழி பிடித்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். திடீரென ஒரு நாள் முகிழின் கையில் பொம்மை இல்லை. வாங்கும் போதே ‘அதிக விலை இது வேண்டாம்’ எனத் தடுத்த அம்மா நச்சரிக்கிறாள். முகிழ் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை. அவளின் எதிர் வீட்டில் அவள் வயதில் ‘கிம்லீ’ இருக்கிறாள். அவள் அப்பா வண்டி ஓட்டுநர். அம்மா இரவு விடுதி வேலையாள். அப்பாவும் வேறு கல்யாணம் செய்து சென்று விடுகிறார். ஏழ்மைமிக்க வாழ்க்கை. ‘கிம்லீ’ முகிழ்க்கு இதமான தோழி ஆகிறாள். அப்பா வந்ததும் முகிழ் பொம்மையை தொலைத்ததை அம்மா சுட்டிக் காட்டுகிறாள். நிலைமையை யூகித்த அப்பா இரவு முகிழிடம் படுக்கையில் கேட்கிறார் “ஏம்பா... கொம்பண்ணாவை கொடுத்திட்டே இன்னிக்கு கிம்லீக்கு பொறந்தநாளுப்பா” மிக இயல்பாகச் சொல்லிச் செல்கிறாள்.

இதுதான் குழந்தைகள் உலகம். விலை உயர்ந்த பொம்மை; தனக்குப் பெருமை தந்த பொம்மை; தான் விரும்பியப் பொம்மை. ஒரு கணத்தில் பிறந்த நாளைக் கொண்டாட வழியற்ற தன் சினத் தோழிக்கு அளித்து விடுகிறாள். முகிழ் ஓர் குறியீடு தான். இந்த மொட்டுக்கள் சமூகத்தின் விதைகளாகப் பரவ வேண்டும் தானே?

‘மெழுகுவர்த்தி எரிகின்றது’ சிறுகதையும் குழந்தைகள் உலகையே பேசுகின்றது. பெற்றோரில் ஒருவர் இல்லாத ஒரு பெற்றோர் குழந்தைகளின் மனநிலை விவரிக்க முடியாதது. கணவன், மனைவி ஆகிய ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒருவர் மீது ஒருவர் வெறுப்பு, வன்மம், விலக்கு நேர்கிறபோது மிகவும் பாதிக்கப்படுவது குழந்தைகள் தான். அவர்களுக்கு அப்பாவும், அம்மாவும் முக்கியம். சமூகத்தில் இத்தகு ஒரு பெற்றோர் குழந்தைகளின் நிலையும் இரக்கத்துக்குரியதுதான் என்பதை இக்கதை மென்மையாகச் சுட்டுகிறது.

புலம்பெயர் வாழ்வில் பழைய வாழ்வு குறித்த ஏக்கம் கலை வெளிப்பாடாக அமைவது தவிர்க்க இயலாதது. ‘நினைவுச்சின்னம்’ அத்தகைய கதை. தஞ்சை அரண்மனையில் ஒரு காலத்தில் சமையல் செய்தவரின் பரம்பரையில் வந்த நடேசன் சிங்கப்பூருக்கு 1948 வாக்கில் வந்து, நடைபாதை கடை தொடங்கி, பெரிய ஹோட்டல் வரை உயர்கிறார். எட்டு வயதில் அப்பாவுடன் வந்த ‘பெரிய தம்பி’ யின் பிள்ளைகள் இன்று வசதியாக வாழ்கிறார்கள். இவருக்கு தன் அப்பாவும், தானும் உழைத்து உருவாக்கிய கடையைப் பிரிய மனமில்லை. பூட்டிக்கிடக்கும் அதனை அவ்வப்போது நடந்து சென்று பார்த்து வருவதை வழக்கமாகக் கொள்கிறார். ஒருநாள் தாத்தாவுடன் பேரனும் செல்கிறான். கடைக்குள் எட்டிப் பார்க்கிறான். கண்ணாடிப் பேழைக்குள் ஓர் மர அகப்பை முகப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அது என்ன எனக் கேட்கிறான். ‘உன் கொள்ளு தாத்தாவோட பொக்கிஷம்’ என்கிறார் தாத்தா. இவ்வளவுதான் கதை. மூன்று தலைமுறை வாழ்வை, வலியை, வளர்ச்சியை, மாற்றத்தை எளிமையாக விளக்கிவிடுகிறது. கிண்டாசாலை, சீராகூன்சாலை, ஜாலான் புஜார், ‘கருப்புக்கரை வேட்டி கட்டிய உயரமாக பாகவதர் போன்ற’ (கோ. சாரங்கபாணி) எல்லாம் மிக அருமையாக இக்கதையில் பதிவாகி வரலாற்றுத் துளிகளாகின்றன.

மேற்படிகதை முதல் தலைமுறையில் வந்து சிங்கப்பூரில் குடியமர்ந்துவிட்டவர்களைப் பதிவு செய்கிறது. ‘பால் பொங்கியது’ கதையோ, தற்போது வருவாய் ஈட்ட உழைப்பாளிகளாக சிங்கப்பூரில் பணி செய்பவர்கள் பற்றியதாக அமைகிறது. ஒரு அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் வீட்டுக்கு வண்ணம் தீட்டும் தொழிலாளிகள்... பொங்கல் தருணமது. ஒரு வீட்டில் உள்ள தமிழ்த் தாய்க்கு ஈரம். அவர்களிடம் பேச்சு கொடுக்கிறார். ‘மனைவி’ பிள்ளைகளோட பொங்கல் கொண்டாடி நாலு வருஷத்துக்கு மேலாகிறது’ என்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்பவர்கள் எல்லாருக்கும் பொங்கல் சூடாக சுவையாகத் தருகிறார். அதில் மியான்மர், சீனர்களும் அடக்கம். மறுநாள் காலை அந்தத் தொழிலாளிகள் பைகளுடன் வந்து ‘பொங்கல் வாழ்த்துக்கள் அக்கா’ என்கிறார்கள். இந்த அன்பு, பாசம், நெகிழ்ச்சி எனும் பேருணர்வைத் தானே கதை இலக்கியங்கள் கடத்த வேண்டும். அழகிய கதை,

‘மனமே... நில்’ பருமனான வளரிளம் பருவக் குழந்தையைப் பற்றிய எள்ளல் மிக்கப் பதிவு. ஒப்பிடுவது கூடாது. கல்வியானாலும் உடலானாலும் அவரவர் இயல்பில் விட வேண்டும். மன அழுத்தங்கள் தற்கொலைக்கே தூண்டும் எனும் கருத்துக்களை அழகாக எடுத்துச் சொல்கிறது.

‘மனதாளும் நினைவுகள்’ முதியோர் காதலை மிக நுட்பமாகச் சொல்கிறது. கள்ளங் கபடமற்ற உண்மை அன்புக்கு ஈடு இவ்வலகில் ஏதும் இல்லை தானே?

‘நீரில் எரியும் தீக்குச்சிகள்’ சிறுகதை பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளான சிறுவனை முன்னிறுத்தி Good touch, Bad touch என்பதை இரு பாலருக்கும் சொல்லித்தர வேண்டும், பெண் பிள்ளைகள் போலவே ஆண் பிள்ளைகளும் ‘பிணம் தின்னும் கழுக்குகள் மாதிரியான’ ஆண்களால் பாதிக்கப்படுவதை இரண்டு தலைமுறைகளின் சாட்சியமாகத் தருகிறது.

‘தாத்தா’ தலைமுறை இடைவெளிச் சிக்கல்களையும் முதியோரை மதிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் சுட்டுகிறது. “மரண தண்டனை பெற்ற குற்றவாளிக்குக் கூட கருணைமனு இருக்கு. அதைப் போலத்தான் கேட்கிறோம்” என அப்பா, தன் பிள்ளையிடம் பேரப்பிள்ளைகளோடு ‘காலம் கழிக்கக்’ கோருவது நெகிழ்வின் உச்சம்.

‘பொம்மை’ சிறுகதையும் கூட பெற்றோர், பிள்ளை வளர்ப்பு, குறைபாடு உள்ள குழந்தை ஆகியவற்றை உணர்த்தும் விதத்திலேயே உள்ளது.

ரஞ்சிதமே..., விருந்தாளி ஆகிய இரு கதைகள் உயிர் நேயம் வலியுறுத்துகின்றன. பசுமாடும், வினோதப் பறவையும் மனிதர்களோடு இரண்டறக் கலந்து விடுகின்றன. தன்னை இழத்தல் உயிர்களிடத்தில் சாத்தியம் என்பதை உணரும் தருணமாக இக்கதை நிகழ்வுகள் அமைகின்றன.

இக்கதைகள் சிங்கப்பூரின் நிலவியலில் முகிழ்த்தவை. இன்றைய சிங்கப்பூர் தமிழர்களின் வாழ்வியலை எதிரொலிப்பவை. குழந்தைகள், பிள்ளை வளர்ப்பு, குடும்பம், முதுமை, ஒரு பெற்றோர் குழந்தைகள், புலப்பெயர் வாழ்வு, நினைவேக்கம், இளம் பிராய நினைவுகள், நோய்க்கூறு குறைபாடுகள், உடல் - உள்ள பலவீனங்கள், விலங்கு - பறவைகள் மீதான அக்கறை... என எல்லாக் கதைகளுமே கருத்துக்கோப்போடு அமைகின்றன. கதைகளின் கருவையொட்டியே தலைப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு எனும் சிறுகதை இலக்கண வரையறையோடே அமைந்துள்ளன.

பெரும்பகுதியும் பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல், எழுத்து நடையில் கதைகள் அமைந்துள்ளது.

கடைத்தொகுதி, நகரும் படிக்கட்டு, மின்ஏணி, நெகிழி, பணிப்பெண், வீடமைப்பு, மருத்துவப் பரிசோதனை, கழிவறை, காடிபேட்டை.... எனச் சொற்களும் தொடர்களும் இனிய தமிழில் அமைவது சுட்டத்தக்கது.

அஞ்சலி, நந்தன், நந்தினி, குணசுந்தரி, நடேசன், பத்மா, சத்யன், முகிழ், அகிலன், ரஞ்சிதம், மரகதம், ஆதிரை, அழகேசன், நறுமலர், பனிமலர், ஆனந்தி.... இப்படி அமைந்த கதாமாந்தர்களின் பெயர்களையும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

பல் இன, பன்மொழிச் சூழலில் எழுதப்படும் கதைகள் தம் மொழியின் இயல்பான அமைப்பில் அமைவது தவிர்க்க இயலாதது. புனைவுக்கு மொழி சிக்கலைத் தரும் என்றாலும், இவ்விலக்கியங்கள் இலக்கு நோக்கி எழுதப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

மலையரசி சீனிவாசன் சமூக நோக்கும் மொழிப்பற்றும் மிக்கவர். “இலக்கியம் என்பது நாகரிகத்தைப் புகட்ட வேண்டும். மக்களிடம் உயரிய குணங்களைப் புகுத்துவதாக இருக்க வேண்டும்” என்ற தந்தை பெரியாரின் கருத்துக்களுக்குக் கலை வடிவம் தந்துள்ளார். சிங்கப்பூரின் இன்றைய தன்மைகளை கழிந்த ஐம்பதாண்டு வாழ்வனுபவத்தில் காட்சிச் சித்திரமாக்கி உள்ளார். இன்னும் இயல்பான படைப்புத் தளம் இவருக்குக் கைவரும் என்பதற்கு இத்தொகுப்பு கட்டியங் கூறுகிறது.

சிங்கப்பூர் தமிழ்த் இலக்கியத்தின் இன்றைய முகத்தை இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் வழி அறிய முடியும்.

புலம் பெயர்ந்த குடியமர்வு தளங்களில் மொழியை, இலக்கியத்தைப் பண்பாட்டைக் காத்திட இதழ்களும், அமைப்புகளும் பெரும்பங்காற்றுகின்றன. அந்த வகையில் சிங்கப்பூரில் கவிதை, சிறுகதை, மொழிப் பயிற்சி, பேச்சுக் கலை ஆகியவற்றுக்கு கலை இலக்கிய அமைப்புகள் சிறப்பாக பல முன்னெடுப்புகளை எடுத்து வருகின்றன. கவிதை, கவிதை ரசனை, திறனாய்வு, கவிதைப் போட்டி, கவிதை வெளியீடு ஆகியவற்றை மாதக் கூட்டங்களுடன் ‘கவிமாலை’ செய்து வருகிறது. சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கழகம் ‘கதைக்களம்’ எனும் ஏற்பாட்டையும், எழுத்தாளர்கள் சந்திப்பு, திறனாய்வு, அறிமுகம், கதைத்தொகுப்பு, வெளியீடு ஆகியவற்றையும் சிறுகதைகள் சார்ந்து செய்து வருகின்றது.

04. 05. 2013 முதல் ‘கதைக்களம்’ நடைபெற்று வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு தொடக்கவரி கொடுக்கப்பட்டு கதைப் போட்டிகள் நிகழ்கின்றன. முதலில் 250 சொற்களுக்குள் இருந்த வரையறை,

பின்னர் 500 சொற்களில் கதை எழுதும் கலையாக பரிணமித்து உள்ளது.

மலேசியத் தமிழ் நேசனில் எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி பணி செய்த போது சிறுகதைப் போட்டிகளும், கதைப் பயிற்சிகளும் நடைபெற்று உள்ளன. தொடர்ந்து மலேசியாவிலும், சிங்கப்பூரிலும் பல்வேறு நிலைகளில் கதைப் பயிற்சிக் களங்கள் நடைபெற்றன. இதன் வளர்ச்சி நிலையாகத்தான் சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கியத்தில் 'கதை' எனும் வகைமை சிறப்பாக உயர்நிலைப் பெற்றது. மேலும் இதன் தொடர்ச்சியாக இன்று பல நாவல்கள் சிங்கப்பூரிலிருந்து படைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

'கதைக்களம்' கண்ட கதைகளின் தொகுப்பாக மலையரசி சீனிவாசனின் 'கலர் பென்சில்' அமைகிறது. ஐம்பது கதைகள் இத்தொகுப்பில் அமைந்து உள்ளன. எல்லாமே 'குறுங்கதைகள்.' தமிழ்நாட்டில் ஒரு பக்கக் கதைகள், நிமிடக் கதைகள் என்பது போல கதைக்களத்தின் கதைகள் அமைகின்றன.

மலையரசி சிங்கப்பூரில் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்பவர். அந்த வாழ்பனுவலங்களில் வழியாக கழிந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் சிங்கப்பூர் வாழ்வியலை இக்கதைகளில் பதிவு செய்கிறார். ஒவ்வொரு கதையும் ஏதேனும் ஒரு கருத்தை நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

குழந்தைகள், பறவைகள், விலங்குகள், பொம்மைகள் போன்ற உயிருள்ள உயிரற்றக் கருப்பொருட்கள் கதைகளின் மையமாகிறது. குடும்பம், திருமணம், கணவன், மனைவி உறவு, பெற்றோர் - பிள்ளை உறவு நிலை, நம்பிக்கைகள், முதுமை, நோய் நிலை, கல்வி நிலைமை, தொழிற்களம் போன்ற பலவும் கதைகளின் நுவல் பொருளாகின்றன.

எளிய, இனிய, தனித்துவ மொழிநடை இவருக்கு வாய்த்திருக்கிறது. படம் பிடிப்பது போல சிங்கப்பூர் சாலைகள், அடுக்குமாடிக் குடியிருப்புகள், பல்லங்காடிகள், காட்சி தருகின்றன. குழந்தைகளுக்கு வளரும் பருவத்தில் பெற்றோருடன் இருக்கும் சூழல் முக்கியம். வேறு எந்த வசதியும், ஏற்பாடும் பெற்றோர் தரும் பாசத்தை, பாதுகாப்பை, நெருக்கத்தைத் தர இயலாது. தமிழ்நாட்டில் இளம் பருவத்தினரை உண்டு உறைவிடப் பள்ளிகள் காவு கொள்கின்றன. அதுபோல சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் தாய் தந்தை இருவரும் பணிக்குச் செல்லும் சூழல், குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையம் செயல்படும் நிலை. இச்சூழலில் ஏங்கித் தவிங்கும் பிள்ளைகளின் தகிப்பை 'கிலுகிலுப்பை' சுட்டுகிறது.

அதேபோல பிள்ளைகள் வளரும் பருவத்தில் நற்பண்புகள் பேணி வளர்க்கப்பட வேண்டும். தங்கை தொலைந்த பத்து வெள்ளி, அது தெரியாமல் அண்ணன் கீழே கண்டெடுத்ததாகக் கருதி, பாசமிகு தங்கைக்கு சதுரங்க நோட்டு வாங்கி விடுகிறான். தங்கை அம்மா பொருள் வாங்க கொடுத்த பத்து வெள்ளி

தொலைந்ததைச் சொல்லி அழுகிறான். அண்ணன் மெல்லாமல் விழுங்காமல் தன் தவறுக்கு வெட்கி தலை குனிகிறான். 'அண்ணன் இருக்கிறேன்', கதை இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது.

வலைப்பூ தொடங்கி சமையல் குறிப்புகளை அரங்கேற்றும் 'அப்பத்தா', வழக்கறிஞர்களான வீட்டில் சமைக்க மனைவி மறுக்க, கணவன் ஈடுபட, மகளோ பீட்சாவுக்கு மாறிவிடுவதைச் சொல்லும் 'அப்பா சுட்ட தோசை', ஈமச் சடங்கில் உதவிக்குச் செல்லும் பெண் பற்றிய பதிவைச் சொல்லும் கதை, அதிர்ஷ்ட சீட்டு ஏமாற்றம், முடித்திருத்தம் செய்யும் 5 வெள்ளி, தன் ஆசை மனைவியின் 'கல்யாணச் சேலையை' ஒளித்துப் பாதுகாத்தும் கணவர், மன்னிப்பதா? மன்னிப்பு கேட்பதா - குறுந்தொகை, நாய்ப்பழக்கும் வேலைக்கு சென்று தோழிக்கு உதவும் 'நடைபழகு' என்று பல தளங்களில் வாழ்க்கையை அதன் சிறு சிறு துளிகளை இக்கதைகள் பந்தி வைக்கின்றன.

அழகாகக் கோலமிடும் பாட்டி முதுமையில் மறதி நோய்க்கு ஆளான நிலையில் அவருக்கு கலர் பென்சில்களால் வண்ணம் தீட்ட கையைப் பிடித்து உதவுவதும், அதில் அவரைப் பரவசப்படுத்தும் 'கலர் பென்சிலாக' மலர்ந்துள்ளது.

இடது கைப்பழக்கம் உள்ள மருமகளைத் திட்டி, துன்புறுத்தும் மாமனாருக்கு விபத்தில் சிக்கி வலது கை முறிந்து போகிறது. அப்போது வரும் தன் கூட்டாளியிடம் 'இப்ப எல்லாத்துக்கும் இந்தக்கைதான்' என இடது கையைக் காட்டுகிறார். மூடப்பழக்கத்தை மிக நளிளமாக உணர வைக்கிறது 'இது புதுசு.' இப்படி எல்லா கதைகளுமே சமூகம் சார்ந்து, மனித உறவுகளை, மனித உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கின்றன.

மலையரசி சீனிவாசன் சிறுகதைகள் குறுங்கதைகள் இன்றைய சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய நோக்கையும் போக்கையும் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

பயன்பட்ட நூல்கள் :

1. திண்ணப்பன்.சுப, ஆண்டியப்பன்.நா, அருணாசலம்.சுப., சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு: ஓர் அறிமுகம், சிங்கப்பூர் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகம் 2011. சிங்கப்பூர்.
2. பரமசிவானந்தம்.அ.மு., தமிழன் கண்ட மலேயா, தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம், சென்னை - 10.
3. மலையரசி சீனிவாசன், முகிழ், ஆம்பல் பதிப்பகம், சென்னை.2023.
4. மலையரசி சீனிவாசன், கலர் பென்சில், ஆம்பல் பதிப்பகம், சென்னை. 2023.

கட்டுரையாளர், பேராசிரியர், தலைவர், நாட்டுப்புறவியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

நூல் அறிமுகம்

வாரலிக்களி ன் யோராட்ட வரலாறு

நிகழ் அய்க்கண்

1945 - 52 காலகட்டத்தில் மகாராஷ்ட்ரா மாநிலம் தானே மாவட்டத்திலுள்ள தலசேரி மற்றும் தஹானு தாலுகாக்களில் வசித்துவரும் வாரலி பழங்குடியினர்களால் முதன்முதலில் ஒரு ஒடுக்குமுறை அரசுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக நடத்திய போராட்டங்கள் வெற்றியடைந்தது. வாரலிக்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட இத்தகைய புகழ்பெற்ற போராட்டங்களுக்கு பின்பற்றப்பட்ட வழிமுறைகளைப்பற்றிய வாய்மொழி வரலாற்றினை, மூத்த, தற்போதைய விவசாயத்தொண்டர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட பேட்டிகளைத் தொகுத்து இந்நூலானது எழுதப்பட்டுள்ளது.

சீனாவில் விவசாயிகள் தலைமையினாலான புரட்சியால் ஊக்கம் பெற்றிருந்த ஷாம்ராவ் பாருலேகரும், அவரது மனைவி கோதாவரி பாருலேகரும் கட்சியின் அனுமதி பெற்று மும்பையிலிருந்து கல்யாணுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். வாரலி பழங்குடியினர்களின் போராட்டமானது, அப்போதைய மகாராஷ்ட்ரா மாநில விவசாயிகள் சங்கத்தின் செயலாளரான ஷாம்ராவ் பாருலேகர் மற்றும் அகில இந்திய விவசாயிகள் சங்கத்தின் முதல் பெண் தலைவரான கோதாவரி பாருலேகரும்

பொறுப்பேற்றிருந்தபோது 1944 இல் தானே மாவட்டத்தின் தஹானு, தலசேரி தாலுக்காக்களில் நடந்ததாகும்.

1940-50 காலகட்டமானது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் சில புகழ்பெற்ற விவசாயப்போராட்டங்களின் காலமாக இருந்தது. தெலுங்கானா, தெபாகா, புன்னபுரா - வயலார், கணமுக்தி பரிஷத், சுர்மா பள்ளத்தாக்கு, வார்லி பழங்குடியினர் இயக்கம் நடத்திய போராட்டங்களானது கம்யூனிச இயக்கத்தில், செல்வாக்கு செலுத்தியது மட்டுமல்ல, தத்துவார்த்த ஆதிக்கத்துக்கும், கட்சியின் விரிவாக்கத்துக்கும் அடித்தளத்தை அமைத்துக்கொடுத்தன.

தானே மாவட்டமானது, பிரிட்டிஷார் வருவதற்கு முன்னால், போர்த்துகீசியர்கள், முகலாயர்கள், மராத்தாக்கள் என, பல்வகை நிலவருவாய்க் கட்டமைப்புகள் மூலம் மாவட்டத்தை ஆண்டு வந்திருக்கின்றனர். இம்மாவட்டமானது, குன்பிகளும், விவசாயிகளும் இருக்கும் கடற்கரைப்பகுதி மற்றும் வார்லிக்களும், பிற பழங்குடி மக்களும் வசிக்கும் மலைப்பிரதேசங்கள் என இரண்டுபிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. விவசாய உற்பத்திச்சந்தையில் வியாபாரிகள் தவறாக எடைபோடுவதற்கு எதிராக 1944ல் முதன்முதலாக விவசாயிகள் போராட்டம் தொடங்கியது. பின்னர், அப்போராட்டமே மகாராஷ்டிரா விவசாயிகள் சங்கம் அமைப்பதற்கு இட்டுச்சென்றது.

1945, ஜனவரி மாதம் கல்யாணில் விவசாயிகள் சங்கத்தின் முதல் மாநாடு நடைபெற இருந்தது அம்மாநாட்டில் மலைக்கிராமங்களிலுள்ள வார்லிக்கள் கலந்துகொள்ள ஷாம்ராவ் பாருலேகர் அழைப்பு விடுத்தார். அம்மாநாட்டில், தஹானு விலும், தலசேரி தாலுக்காக்களில் நிலவிய அடிமைத்தனம்; கொத்தடிமைத்தனத்தினை ஒழிக்கக்கோரிய ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதனைத்தொடர்ந்து, நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டலை எதிர்த்து எழுச்சி பெறவும், தம்மை அணிதிரட்டிக்கொள்ளவுமான துணியை செங்கொடியானது வார்லிக்களுக்கு அளித்தது.

1945-46 காலகட்டத்தில், வார்லி பழங்குடியின மக்கள் நிலப்பிரபுக்களுக்களின் நிலத்தில் உழைக்கக் கட்டாயப்படுத்தும் 'கண்ட்' மற்றும், 'வெத்பிகார்' என்கிற கட்டாய உழைப்பு முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்தனர். கட்டாய உழைப்பிற்கு ஆளான ஒரு வார்லி பழங்குடியினர் நிலத்தை உழுவதற்கும், பிற வேலைகளுக்கும் விலங்குகளுக்குப் பதிலாக ஈடுபடுத்தப்பட்டு வந்தனர். அதுமட்டுமல்லாது, அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒருமுறைதான் உணவு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. லேவாதேவிக்காரர்களும் தன் பங்கிற்கு வேலை செய்ய மறுக்கும் வார்லி

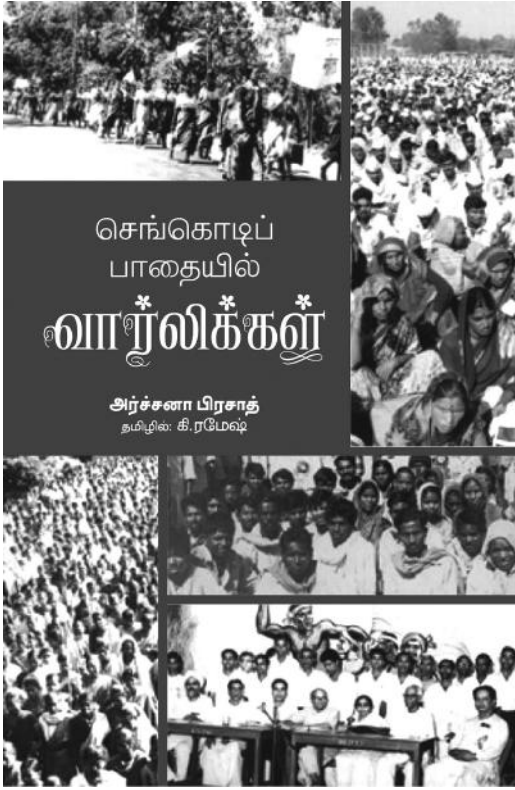
மக்களை தலைகீழாகத் தொங்கவிட்டிருக்கின்றனர். வார்லிகள் இத்தண்டனையை அனுபவித்தது மட்டுமல்லாது, தங்களது உற்பத்தியில் ஒரு பங்கையும் இவர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டியிருந்தது. இத்தகைய கொடுமைகளுக்கு எதிராக வார்லிக்களுடன் இணைந்து விவசாய சங்கத்தினர் போராட்டம் நடத்தி வெற்றி கண்டனர்.

1945ல் புல் அறுப்பதற்கு குறைந்தபட்சக்கூலியை உறுதி செய்வதற்காக நிலப்பிரபுக்களுக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கும் எதிராக தஹானு, தலசேரி பகுதியில் வார்லி மக்களால் ஒற்றுமையுடன் வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனையொட்டி, இரவு நேரத்தில் தாளவாடாவில் திரண்டிருந்த வார்லி மக்கள் மீது நடத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச்சூட்டினால் அம்மக்களில் ஐவர் உயிரிழந்தனர்.

இதற்கடுத்து, நிலப்பிரபுக்களின் ஆணாதிக்க அதிகாரத்திற்கும், பாலியல் ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராக வார்லிப்பெண்கள், திருமண அடிமைக்கு எதிராக, விடுதலைப் (லக்னகாடி இயக்கம்) போராட்டம் நடத்தினர். அதாவது, ஒரு வார்லி தன் திருமணத்திற்காக தனது நிலப்பிரபுவிடம் கடன் பெற்றிருந்தால் அவரும், அவரது மனைவியும் அக்கடனை அடைக்க நிலப்பிரபுவிடம் வேலைசெய்ய வேண்டும். மேலும் அப்பெண் தனது கணவனுடன் வாழச்செல்வதற்கு முன், சில நாட்கள் நிலப்பிரபுவிடம் வாழவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. விவசாயச்சங்கத்தின் இக்கொடுமைக்கெதிரானப் போராட்டங்கள் மூலம் 15,000 க்கும் மேலான அடிமைகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். இப்போராட்டங்கள் யாவும் வார்லி எழுச்சியின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

1946-1953 கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட்ட காலத்தில், ஷாம்ராவும், கோதாவரி பாருலேகரும் தலமறைவில் இருந்தபோதும் அல்லது சிறையிலிருந்த காலத்திலும், வார்லிக்கள் விவசாயச்சங்கத்துடன் ரகசியமாகத் தொடர்பு கொண்டு அச்சங்கத்தின் ஆலோசனையின் பெயரில் பல்வேறு யுத்திகளைக் கையாண்டு பல்வேறு போராட்டங்களைத் திறம்பட நடத்தினர். ஏற்கனவே, புகழ்மிக்க வார்லி போராட்டங்கள் அம்மக்களுக்கு அமைத்துக்கொடுத்த அடித்தளமானது அம்மக்கள் தாமே முன்னின்று பல தீவிரமான போராட்டங்களை நடத்துவதற்கு ஏதுவான தளத்தை அமைத்துக்கொடுத்தது.

தலைமறைவு உத்தியென்பது, எங்கும் எதிலும் சமரசம் செய்து கொள்ளாதபடி ஸ்தாபனத்தில் கடுமையான ஒழுங்கு பேணப்படவேண்டும். அதற்கு அனைத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயிகள் சங்கம் உறுப்பினர்களும் ரகசியத்தைப்பேணுவதுடன், ஸ்தாபனத்தை விரிவுபடுத்தவும் செய்தனர். இதேபோல், நெருக்கடிநிலை காலத்தின்போதும்

செங்கொடிப் பாதையில் வாழ்லிக்கள்
அர்ச்சனா பிரசாத் | கி. ரமேஷ்
வெளியீடு | பாரதி புத்தகாலயம்,
பக்: 184 | விலை: ரூ 180/-

கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு, அப்பகுதியிலுள்ள தலைமைக்கு வழிகாட்டவோ அல்லது போராட்டத்தினை எப்படி நடத்தவேண்டும் என்றும் கூறி வந்தனர். வாழ்லிக்களின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்களின் ஒரு முக்கியமான தாக்கம் என்னவென்றால் அப்பிரதேசத்தில் அரசியல் தலைமையில் பெண்களின் வளர்ச்சியேயாகும். பெண் தொழிலாளர்கள் அனைத்து வேலை நிறுத்தங்களிலும் முன்னணியில் நின்றதுடன், அரசின் ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளையும் எதிர்த்து நின்றனர்.

1955 மே மாதத்தில் அகில இந்திய விவசாயிகள் சங்கத்தின் 13 வது மாநாடு தஹானுவில் நடைபெற்றது. அம்மாநாட்டில் 'உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம்' மற்றும் 'உழுபவர்களே ஆட்சி செய்ய வேண்டும்' என்கிற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தினை முன்வைத்து, 1960 களில் வாழ்லிக்கள் தம்மைத் திரட்டிக்கொண்டு குத்தகைச்சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்காகப் போராடினர். இப்போராட்டத்தின் விளைவாக 1957 ஆம் ஆண்டு குத்தகைதாரர் சட்டம் (குல் கய்தா) அரசால் இயற்றப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1975 இல் நில உச்சவரம்புச் சட்டமும் அமல்படுத்தப்பட்டது. இவ்விரு சட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டாலுங்கூட, சமகாலத்தில் கூட நில உரிமையைப் பாதுகாப்பதும்,

நில உரிமைக்காகப் போராடுவதென்பதும் வார்லி விவசாயிகளுக்கு பெரிய விஷயமாக மாறியுள்ளது.

1971 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 1-31 வரை தலசேரி, தஹானு, பால்கர் பகுதியிலுள்ள வார்லி தொண்டர்கள் வன நிலத்துக்கான சத்தியாகிரகப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இப்போராட்டத்தின் காரணமாக, 1973-74 வாக்கில் அரசானது பழங்குடியினர்களுக்கு 17,000 ஏக்கர் நிலத்தை வினியோகித்தது. அதன்பின், 1970 களின் இறுதியிலும், 1980 களிலும் வாடி (தேயிலை மற்றும் பழத்தோட்டங்கள்) தொழிலாளர்களின் நியாயமான தொடர்போராட்டம் நடைபெற்றது. விவசாயச்சங்கத்தின் உதவியுடன் நடைபெற்ற வாடித்தொழிலாளர்களின் போராட்டம் என்பது தமது ஒற்றுமையையும், தலைமைப்பண்பையும் வெளிப்படுத்திய ஒரு வீரமிக்கப் போராட்டமாகும்.

வார்லி போராட்டங்களினால், தொடர்ந்துவரும் அம்சங்களில் ஒன்று, "மக்கள் வர்க்க ஒடுக்குமுறையைத் தமது சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து உணர்ந்துகொண்டு, அதனைப்பல்வகையான, ஆக்கப்பூர்வமான வழிகளில் எதிர்த்தனர்" என்பதாகும். பல வார்லி தோழர்கள் வர்க்கப்போராட்டம் என்ற கோட்பாட்டுடன் தம்மை அடையாளப்படுத்திக்கொண்டதுடன், அந்த நோக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல பல்வேறு உத்திகளை வகுத்துச் செயல்பட்டனர்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, விவசாயிகள் சங்கத்தின் அடித்தளத்தை, தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள், மாணவர்கள், பெண்களிடையே பரவலாக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதானது பலனளித்துள்ளது. மேலே கூறப்பட்டுள்ள உரையாடல்கள் யாவும் வர்க்கப்போராட்டம், என்ற இலக்கை நோக்கி வார்லி தலைமையையும், விவசாயிகள் சங்கமும் பயன்படுத்திய பல்வகை வழிமுறைகளை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. வாழ்லிக்கள் காட்டிய எதிர்ப்பு, அணிதிரட்டல் முறைகள், வர்க்கப் போராட்டம் யாவும் வெவ்வேறு உள்ளூர் பின்னணிகளில் வெவ்வேறு வகையாகத்தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என்பதைக்காட்டின.

வாழ்லிக்களின் தத்துவார்த்தப் பயிற்சியானது 1950 களின் முற்பகுதியில் தஹானு தாலுகாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு முகாமில் தொடங்கியது. வாழ்லிக்களுக்கு மார்க்சிய வரலாற்று அணுகுமுறையின் அடிப்படையாக இருக்கும் பகுத்தறிவு, அறிவியல் பார்வையிலிருந்து ஆய்வு செய்யும் சில நோக்குநிலைகள் பயிற்சியாக அளிக்கப்பட்டன. இதுதவிர, பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படைக்கூறுகள் மற்றும் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதமும், உலகெங்கிலுமுள்ள சோசலிசம், சோசலிச இயக்கங்கள் பற்றியும் கற்பிக்கப்பட்டது. இதிலிருந்து, வாழ்லிக்களுக்கு தமது

சொந்த ஓடுக்குமுறை பற்றிய விழிப்புணர்விலிருந்து, மார்க்சியம் ஒரு சமத்துவமான கோட்பாடு என்பதை உணரவைத்தது.

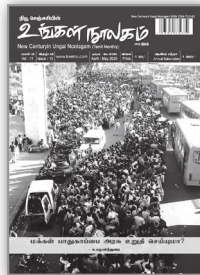
விவசாயிகள் சங்கத்தின் தொடர்ச்சியான பணி அதன் தொண்டர்கள் பலருக்கு தேர்தல் வெற்றியினையும் பெற்றுத்தந்தது. 1952, 1957, 1962, பொதுத் தேர்தல்கள், மற்றும் நடைபெற்ற உள்ளாட்சித்தேர்தல்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் நிறுத்தப்பட்டவர்கள் அப்பகுதியில் கணிசமான வெற்றியை பெற்று வந்திருக்கின்றனர். தேர்தல் வெற்றியின் வழியாக வார்லி மக்கள் அரசியல் தலைமையை வளர்த்தெடுத்துக்கொண்டனர். விவசாயிகள் சங்கம் தஹானுவிலும், தலசேரியிலும் 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உயிர்ப்புடன் இருப்பதற்கு, ஒன்று, செங்கொடியின் பங்கு மற்றும் தனித்தன்மை குறித்த விழிப்புணர்வு. இரண்டு, அமைப்பைக் கட்டுவதில் தேர்தல் மற்றும் தேர்தலல்லாத போராட்டங்களின் மூலமாக அரசியல் வெளியை உருவாக்கும் நடைமுறை. மூன்று, வார்லி தலைமையின் துல்லியமான விழிப்புணர்வும், தத்துவார்த்தப் பயிற்சியுமே காரணமாகும்.

பொருளாதார சீர்திருத்தக் காலத்திற்குப் பிறகு, வார்லிக்கள் தங்களது நில உரிமையை இழந்து வருகிறார்கள். அவர்களிடையே கல்வியறிவு குறைந்தும் வேலையின்மை பெருகியும் வருகிறது. இதனால் இடம் பெயர்வுக்கு ஆளாவதால் அரசியல் பணிக்கு போதுமான நேரமில்லாமலாகிவிடுகிறது. இதனிடையே, மதவாதம் வேறானறி, அம்மக்களை தினசரிப்பிரச்சினைகளில் கவனத்தை குவிக்கச்செய்து, விவசாய சங்கத்திடமிருந்து பிரித்துவிடுகிறார்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ் போன்ற அமைப்புக்கள் பழங்குடி பகுதிக்குள் ஊடுருவி வகுப்பு வாத குவிப்பை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

அமைப்புரீதியாக புதிய சவால்களை எதிர்கொள்ளுவதற்குத் தகவமைத்துக்கொள்வதன் மூலந்தான் இத்தகைய சவால்களை எதிர்கொள்ள முடியும் என்பது நன்கு புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. உலகளவிலும் தஹானுவிலும் மார்க்சியம் வலுவாகவே உள்ளது. ஆனால், அதனை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க நாம் போராடவேண்டிய தேவையுள்ளது.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்மேக்!

டிசம்பர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

7971	8810	7686	7685	2707
8959	8808	7688	7689	7773
1901	125	964	7680	6859
2708	7682	7687	7681	6860
8809	7683	7684	4049	3975

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட..
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 45.00
ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00,
ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

மக்களாட்சி பயிலும் பயிலரங்கம்

க.பழனித்துரை

சென்ற அக்டோபர் 2ஆம் தேதி நடந்த கிராம சபையில், ஒரு விவசாயி கேள்வி கேட்டார் என்பதற்காக அந்த கிராமப் பஞ்சாயத்தின் செயலர் காலால் எட்டி உதைத்தார் என்ற செய்தி ஒரு வாரம் சமூக ஊடகங்களில் ஒரு பெரு விவாதம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அது நீதிமன்றம் வரை சென்றது. அந்த பஞ்சாயத்து ஊழியரைக் கண்டிக்காதவர் எவரும் இல்லை. அந்த நிகழ்வு பத்திரிக்கைச் செய்தியாக மட்டும் இல்லாமல், மாத வாரப் பத்திரிக்கைகளிலும் இடம் பெற்றது. இந்த நிகழ்வு நடந்தது காந்தி பிறந்த தினத்தன்று. அகிம்சா மூர்த்தியின் பிறந்த நாளில் நடக்கும் கிராமசபை அவருக்குச் சிறப்புச் செய்யும் வகையில் கண்ணியத்தோடும், நேர்மையோடும், உண்மையோடும் செயல்படுவதற்குப் பதில் அவர் கோட்பாடான அகிம்சைக்கு எதிர் திசையில் அந்த கிராமசபையை நடத்தியது மக்களாட்சியை களங்கப்படுத்திய செயல். அதைச் செய்தது ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்து ஊழியர். ஒரு ஊழியர் இந்தச் செயலை செய்கிறார் என்றால் அவர் அதை அவர் செய்ய

நிச்சயமாக ஊழியராக இருந்தால் அதைச் செய்திருக்க முடியாது. அவரின் பின்புலம் அவரை அப்படிச் செய்ய வைத்திருக்கிறது என்பதுதான் நிதர்சனமான உண்மை. அதில் பங்குபெற்ற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அந்த கிராமசபையின் தலைவராக இருந்து கிராமசபையை நடத்திய பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அந்த நிகழ்வில் பங்கேற்ற வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் அனைவருக்கும் அது ஒரு தலைகுனிவான நிகழ்வு. அவர்கள் அனைவரையும் வெட்கித் தலை குனிய வைத்துவிட்டது. அந்த ஊழியர் அந்த விவசாயியை தாக்கியதைவிட அங்கு வந்திருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர், அந்த மன்றத்தை தலைமை தாங்கி நடத்திய பஞ்சாயத்துத் தலைவர், அதில் பங்கேற்றிருந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் முன்னிலையில் நடந்து கொண்டது, அவர்களையெல்லாம் இந்த ஊழியர் எந்த அளவுக்கு சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டார் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. அது மட்டுமல்ல ஒட்டுமொத்த அரசாங்க இயந்திரத்தை, சட்டம் ஒழுங்கை, கேலிக்கூத்தாக்கிவிட்டது. இந்த நிகழ்வை

பொதுக்கருத்தாளர்கள்தான் சமூக ஊடகத்தின் வழியாக விவாதித்தனர். ஒரு சில பத்திரிக்கைகள் ஆர்வம் காட்டி செய்தி வெளியிட்டன. அரசியல் கட்சிகளோ, அரசாங்கமோ, அதிகாரிகளோ யாரும் இதைப் பெரிதாகக் கண்டு கொள்ளவில்லை என்பதுதான் நிதர்சனமான உண்மை. அரசுத் தரப்பிலிருந்து எந்த கடும் நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதுதான் நாம் சந்திக்கும் அடுத்த சோகம். இதைவிட மிக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது அவர் நீதிமன்றத்தில் முன் ஜாமீன் வாங்கியது. இது அக்டோபர் மாத நிகழ்வு.

இந்த மாதம் (அதாவது நவம்பர் மாதம்) நடந்த கிராமசபையில் தகவல் உரிமைச் சட்ட ஆர்வலர் ஒருவர் கேள்வி கேட்டார் என்பதற்காக அவரை ஒரு கூட்டமே அடித்து வெளியே அனுப்பி விட்டனர். அந்த நிகழ்வும் சமூக ஊடகங்களில் இடம் பிடித்து மக்களாட்சி மீது நம்பிக்கை கொண்டோரை கொந்தளிக்கச் செய்தது. தொழில் நுட்பம் வளர்ந்திருந்த காரணத்தால் நிகழ்வுகள் ஒளிப்படமாக எடுத்து புலனத்தில் பதிவிட்டு விடுகின்றனர். உடனே அது சமூக ஊடகங்களில் பரப்பப்பட்டு மக்களைச் சென்றடைந்து விடுகின்றது. இதற்கு உணர்வு மிக்கவர்கள் உடனே எதிர்வினை ஆற்றுகின்றனர். ஒரு வகையில் இந்த சமூக ஊடகங்கள் ஆதாரங்களோடு செய்திகளை வெளியிட்டு மக்களுக்கு செய்திகளைத் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் ஆதாரம், சாட்சி தேட வேண்டியது கிடையாது. அது ஒளிப்படமாக புலத்தில் இருக்கின்றது.

இந்தச் செய்திகள் பொது விவாதத்தில் இருக்கும் போது ஒரு நண்பர் எனக்கு தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு “இந்த நிகழ்வு என்பது எதோ அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு இருக்காதீர்கள். பெரும்பான்மை பஞ்சாயத்துக்களில் இதே சூழல் நிலவுவதால்தான் பொதுமக்கள் கிராமசபைக்குச் செல்வதில்லை. அப்படியே சாதாரண மக்கள் சென்றாலும் வருகைப்பதிவு கையேட்டில் அவர்கள் கையொப்பமிட்டுவிட்டு அவர்கள் தரும் ரொட்டியோ அல்லது வடையோ எதைத் தந்தாலும் வாங்கிக் கொண்டு, தேநீரையும் அருந்திவிட்டு செல்கின்றனர். பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு இது ஒரு அரசமைப்புச் சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மக்களின் மாமன்றம் என்பதைவிட இதுவும் ஒரு சடங்கு என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர். எனவேதான் இதில் பங்குபெற்று மாற்றங்களை தங்கள் வீடுகளிலும், கிராமத்திலும் கொண்டுவந்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையை பொதுமக்கள் இழந்துவிட்டனர்.

தமிழகத்தில் 50 சதவிகித உள்ளாட்சிப் பதவிகளை பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைவர்களாக

வருகின்ற பெண்களுக்கு எந்தவித புரிதலும் திறனும் இல்லாது பஞ்சாயத்துச் செயலரைச் சார்ந்து நிற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதைவிட மிக முக்கியமாக அவர்களின் கணவன்மார்களோ அல்லது குடும்பத்தில் உள்ள ஆண் உறுப்பினர்களோ அந்தப் பதவியை தங்கள் வயமாக்கிச் செயல்படுவது ஒரு சிறுமைத்தனம். அதைப்பற்றி எந்த உயர் அதிகாரியும் கண்டு கொள்வதில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் தலைவர்களை கையெழுத்துப் போடவும், நாற்காலியில் உட்கார வைக்கவும் உருவாக்கப்பட்ட பொம்மைகள்போல் ஆக்கி விட்டனர். பஞ்சாயத்துச் செயலருடன் இணைந்து பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை பெண் தலைவர்களின் குடும்ப ஆண் உறுப்பினர்களும் சரி, பட்டியலினத்து தலைவர்களை கையில் வைத்து நடத்தும் ஆதிக்க சாதியினரும் சரி பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் நிகழும் ஊழல்களை சென்று யாரும் கேட்கப்போனால் வன்முறை வரும் என்று எண்ணித்தான் கிராமசபை உறுப்பினர்கள் கிராமசபை கூட்டத்திற்குச் செல்வதில்லை.

இன்றைய பஞ்சாயத்துச் செயலர்கள் தங்களின் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் அனைவரும் ஓர் அரசு அதிகாரிகள்போல் செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்டனர். அடுத்து ஒரு மூன்று ஆண்டு காலம் பஞ்சாயத்துக்கு தேர்தல் இல்லாத இருந்த நிலையில், தலைவர் செய்ய வேண்டிய அனைத்துப் பணிகளையும் இவர்கள்தான் கவனித்து வந்தார்கள். இதன் விளைவாக பஞ்சாயத்து செயலர்கள் தங்கள் ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டனர். அடுத்து இவர்களை கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் கிராமப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களிடம் இருந்தது. அதை அரசாங்கம் எடுத்து வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரிடம் தமிழக அரசு தந்துவிட்டது.

இதன் விளைவாக இந்த பஞ்சாயத்துச் செயலர்கள் தாங்கள் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலருக்குக் கடமைப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கு நாம் பதில் கூறினால் போதும் என்ற மனநிலைக்கு வந்துவிட்டனர். கிராம உள்ளாட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு புதிதாக வந்த தலைவர்களுக்கு தங்களுக்கு இருக்கும் பொறுப்போ கடமைகளோ, அதிகாரங்களோ எதுவும் தெரியவில்லை என்பது பஞ்சாயத்துச் செயலர்களுக்குத் தெரிந்த காரணத்தால் தாங்கள்தான் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை வழிநடத்துகின்றோம் என்ற மனநிலைக்கு வந்துவிட்டனர். இதுதான் இன்று பஞ்சாயத்துக்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினை. அது மட்டுமல்ல எதற்காக இந்த உள்ளாட்சி அரசாங்கமாக வந்ததோ, அந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேறாது நம் அரசியலும், அதிகார வர்க்கமும் செய்து கொண்டுள்ளன. இதை உடைக்க வேண்டிய கடமை பொறுப்பு ஊடகங்களுக்கு உண்டு. ஆனால் அதை நம் ஊடகங்கள் செய்யத் தவறிவிட்டது. எனவே இதற்கான தீர்வுகாண சிந்தியுங்கள்” என்று கூறி முடித்தார்.

அவர் கூறியதில் எனக்கு பெரிய அளவில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் இந்த நிலையில் செயல்படும் பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்பதில்தான் எனக்கு கருத்து வேறுபாடு அவருடன் உண்டு. நான் பார்க்கும் பஞ்சாயத்துக்கள், நான் சந்திக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய சாதனைகள் என்பது மகத்தானவைகள். எழுநூறு பேர், ஆயிரம்பேர் கூடுகின்ற கிராமசபையை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். அப்படி அதிக எண்ணிக்கையில் கூடுகின்ற கிராமசபை எண்ணிக்கை அதிகம் என்று நான் கூற மாட்டேன். எங்கு நல்ல தலைமை உருவாகின்றதோ அங்கு மாற்றங்கள் வருவதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. எங்கு மக்கள் பொறுப்புடன் நல்லவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, பணத்தையும், விருந்தையும் புறக்கணித்து செயல்படுகின்றார்களோ அங்கு நல்ல தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுகின்றார்கள்.

அதற்கு மேல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைவர்களாக வந்தவர்கள் தங்கள் திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள முயன்று பயிற்சியில் பங்கேற்று திறனை வளர்த்துக்கொண்டு மகத்தான செயல்களைச் செய்து சாதனை படைக்கின்றனர். அரசாங்கம் நிறைய நிதி செலவு செய்து பயிற்சியளிக்கின்றது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு. புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலைவர்களாக வந்தவர்கள் அனைவருக்கும் மண்டல ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் பஞ்சாயத்து ராஜ் பயிற்சி மையத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அத்துடன் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை முறையாக நடத்திட ஒன்பது புத்தகங்களை வழங்கி அவைகளைப் படித்து நிர்வாகத்தினை செம்மையாக நடத்துங்கள் என்று பயிற்சி முடிந்தபின் அறிவுரை கூறி அனுப்புகின்றனர். அந்தப் புத்தகங்களை யாரும் படித்துப் பார்ப்பது இல்லை என்பது நான் சந்திக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுடன் உரையாடும்போது தெரிந்து கொண்டேன். அவர்கள் ஆர்வமாக என்னிடம் கேள்வி கேட்கும்போது, நான் ஒரு குறிப்பிட்ட புத்தகத்தைக் கூறி அதைப் படித்தீர்களா என்று கேட்பேன். யாரும் படித்தேன் என்று கூறியது கிடையாது. அது மட்டுமல்ல, அந்தப் புத்தகத்தை படிக்க எங்களுக்கு நேரமே இல்லை என்று கூறிச் சமாளிப்பார்கள்.

முன்மாதிரியாக விளங்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு பெங்களூருவில் சமீபத்தில் ஒரு சிறப்புப் பயிற்சி நடைபெற்றது. அங்கு சென்று அவர்களுக்கு நான் வகுப்பெடுத்தேன். அப்போது அங்கு அந்தப் பயிற்சியில் பங்கு பெற்ற தலைவர்களிடம் தமிழக அரசின் ஊரக வளர்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் தந்த ஒன்பது புத்தகத்தையும் படித்தவர்கள் யார் என்று கேட்டபோது ஒருவர் கூட நான் படித்தேன் என்று கூறவில்லை. ஏன் படிக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு "அந்தப் புத்தகங்கள் நாங்கள் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும் அளவில்

எளிமையாக தயாரிக்கப்படவில்லை. அவ்வளவும் ஒரு அரசு ஆணை எந்த மொழியில் இருக்கிறதோ அந்த மொழியில்தான் புத்தகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளது ஆகையால் எங்களால் படிக்க முடியவில்லை" என்று தெரிவித்தனர். அவர்கள் கூறிய பதிலையும் ஒரு நிலையில் புறந்தள்ள முடியாது.

எப்படிப் படிக்காமல் நீங்கள் எல்லாம் முன் மாதிரி தலைவர்களாக வந்தீர்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் எதோ ஒரு கடப்பாட்டுடன் சாதிக்க வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் செயல்பட எளிய நடையில் எழுதிய புத்தகங்கள் ஒரு சிலவற்றைப் படித்துள்ளோம். நாங்கள் லஞ்ச லாவண்யத்திற்கு ஆட்படாமல் இருப்பதால் எங்கள் பஞ்சாயத்துக்களில் பஞ்சாயத்துச் செயலர் எங்களை ஆட்சி செய்ய முடியாது. நாங்கள் இடுகின்ற பணிகளைத்தான் அவர் செய்தாக வேண்டும். அப்படித்தான் அவர்களை நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம்" என்றனர். அவர்களிடம் அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் நடந்த கிராமசபை நிகழ்வுகள் எதைக் குறிப்பிடுகின்றன என்று வினவினேன். அத்துடன் வேங்கைவாசலில் தலித்துகளுக்கு நடந்த மோசமான நிகழ்வைப் பற்றியும் கேட்டேன். நான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இந்த நிகழ்வுகள் ஒட்டுமொத்த உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கே அவமானம் என்ற உரத்த குரலில் அனைவரும் கூறினர். "அதற்குக் காரணம் அந்த கிராமத்தில் தலைமை இல்லாததுதான்" என்றனர். "தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டதால் நம்மை தலைவர்களாக கருதக்கூடாது, அந்தக் கிராமத்தில் நடைபெறும் மாற்றங்களுக்கு வித்திடுபவர்களாக இருக்க வேண்டும், மக்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கக்கூடிய கிராமங்கள் குறைவே" என்றனர். "பஞ்சாயத்துக்கள் தனியாக அந்தரத்தில் இயங்கவில்லை, அது ஒரு சமூக பொருளாதாரச் சூழலின் பின்புலத்தில்தான் இயங்கி வருகின்றது. இந்தச் செயல்பாடுகளை சரி செய்யத் தேவையான திறமைகளை தலைவர்கள் வளர்த்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அதைத்தான் நாம் முயன்று பயிற்சியின் மூலம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைய சூழலில் அப்படிப்பட்ட தலைமைத்துவப் பயிற்சி அனைவருக்கும் கிடைப்பதில்லை" என்றனர்.

"இதற்கான உண்மையான காரணம் என்ன என்று உங்களுக்குப் புரிகிறதா" என்றேன். "எங்களுக்கு அவ்வளவாகப் புரியவில்லை" என்றனர். இவை அத்தனைக்கும் ஒரு காரணம் மக்களை அரசாங்கம் மேய்க்கக் கற்றுக் கொண்டது. மக்களிடம் எந்த அரசும் உங்களுக்கு என்ன தேவை என்று கேட்பது இல்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அனைவரும், அவர்கள் டெல்லியில் இருந்தாலும் சரி, சென்னையிலும் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று

யோசித்து முடிவெடுத்து நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர். அரசு கூறுவதை மக்கள் கேட்க வேண்டும், அரசு மக்களிடம் சிந்தனை இருக்கிறது, திறன் இருக்கிறது, ஆற்றல் இருக்கின்றது, அவர்களுக்கும் வாழ்க்கை பற்றி கனவு இருக்கிறது என்று சிந்திப்பது இல்லை. மத்திய அரசாங்கம் தான் உருவாக்கியது ஒரு உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை. மாநில அரசாங்கம் தான் உருவாக்குகிறது ஒரு தன்னாட்சி பெற்ற உள்ளாட்சி அரசாங்கம் இயங்குவதற்கான வழிமுறைகளை. ஆனால் இவைகளை உருவாக்கிவிட்டு அவைகள் முறையாக நடைபெற வழிவகை செய்யாததன் விளைவு உருவாக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை குரங்கு கையில் கொடுக்கப்பட்ட பூமாலைபோல் ஆக்கி வைத்திருக்கின்றனர்.

உள்ளாட்சி அரசாங்கம்தான் பொதுமக்களுக்கு மக்களாட்சி பற்றி பயிற்சியளிக்கும் ஒரு பயிற்சிக்கூடம். அது கிராமசபையாக இருந்தாலும், ஊராட்சி மன்றக் கூட்டமாக இருந்தாலும், நிலைக் குழுக்களாக இருந்தாலும் அனைத்தும் நடத்துவதற்கு ஒரு முறைமை உண்டு. அந்த முறைமை யாருக்கும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கூட்டங்களில் உட்கார்வது, பேசுவது, விவாதிப்பது, விவாதத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மொழி அனைத்தும் எழுத்து வடிவத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் எவரும் இவைகள் பற்றி விளங்கிக் கொள்ளவில்லை.

மக்களாட்சியில் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது, ஒருவரையொருவர் மதித்து நடத்துதல், அடுத்து சுதந்திரமாக யாரையும் புண்படாது கருத்துக்களை அனைவரும் புரியும் வகையில் எடுத்து வைப்பது. அனைவர் கருத்தையும் மதிப்பது. எதிர்க்கருத்துக்களை மதித்து வாங்குவது, என பல நியதிகளும் நடைமுறை ஒழுக்கங்களும் உள்ளன. இவைகளெல்லாம் பாராளுமன்றத்திற்கும் சட்டமன்றத்திற்கும் செல்பவர்களுக்கே கற்றுக் கொடுக்கவில்லை என்பது நாம் பார்க்கும் அடுத்த எதார்த்தம்.

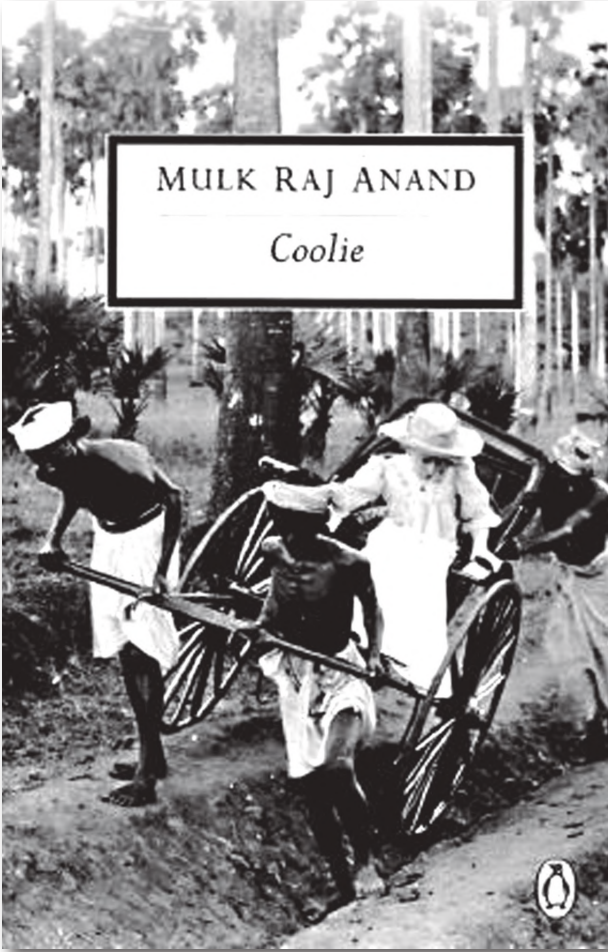
ஆனால் இவைகளெல்லாம் உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கு மேலோட்டமாக கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமசபைகளும் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் கூடிக் கலையும் மன்றங்கள் அல்ல. அங்குதான் கேள்விகள் கேட்க உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்றத்திலும், சட்டமன்றத்திலும் கேள்வி கேட்பதுபோல் கிராமசபையில் கேள்விகள் கேட்க சாதாரண மனிதர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். கேள்விகள் கேட்கும்போது பொறுமையாக அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் தலைவர் பதிலளிக்க வேண்டும். கேள்வி கேட்பதிலும் ஒரு வரையறை உண்டு பதில் கூறுவதற்கும் ஒரு வரையறை உண்டு. அதேபோல் வாழ்வியல் பற்றிய அடிப்படை செய்திகளை பரிமாறும் இடம்தான் கிராமசபை. அங்கு ஒரு

ஆரோக்யமான விவாதத்தை முன்னெடுத்து விவாத ஜனநாயகத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த உன்னதமான மாமன்றத்தை இன்று வடை டக்குள் சுருக்கி, கையெழுத்து வாங்கும் மன்றமாகவும், மனுக்கள் வாங்கும் மன்றமாகவும் மாற்றியதுதான் சோகத்திலும் சோகம். அதைவிட கொடியது, கேள்வி கேட்பவர்களை அடிப்பது உதைப்பது என்பது ஒரு துன்பியல் நிகழ்வு.

இதற்கு மிக முக்கியக்காரணம் இன்றுவரை கிராமசபை பற்றிய விழிப்புணர்வு கேரளத்தில் உருவாக்கியதுபோல் எங்கும் நிகழவில்லை. அங்கு மத்திய அரசின் நிதி உதவியில் கிராமம் கிராமமாக உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அந்தப் பணியினை மேற்கொண்டார். நம் தமிழகத்தில் எந்தச் செய்தியும் மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பது நல்லது என்று எண்ணும் மனோபாவம்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் உள்ளது, அலுவலர்களுக்கும் உள்ளது. காரணம் ஊழல் என்பது நிதர்சனமாகிவிட்ட நிலையில், கேள்வி கேட்பதை எப்படி அவர்கள் ஆரோக்யமாக எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆகையால் பொதுமக்கள் குடிமக்களாக கேள்வி கேட்காமல் இந்த ஊழலை ஒழிக்க முடியாது. குடிமக்களுக்கு கேள்வி கேட்டு உண்மையை வெளியில் கொண்டுவரும் உரிமைகள் மட்டும் அல்ல அது பொறுப்பும்கூட. குடிமக்கள் இதற்குப் போராடாமல் இந்த ஊழலை ஒழிக்க இயலாது. இந்த அதிகாரப் பரவல் என்பது, விளிம்பு நிலை மக்களுக்கானது. அவர்களுடைய மேம்பாட்டை நிர்ணயிப்பது அவர்கள்தான். அந்த அடிப்படையில் தான் பெண்களுக்கும், தலித்துக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் செயல்பட ஒரு போராட்டம் தேவையாக இருக்கிறது. காரணம் இன்றைய ஊழல் மயப்பட சூழலில் ஆளுகையும் நிர்வாகமும் நடைபெறுவதால். இன்றைய கிராமசபையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் பல டாக்டர் பி.ஆர்.அம்பேத்கார் அன்று கிராமத்தைப் பற்றி கூறிய கூற்றை இன்றும் நம் கிராமங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன என்றுதான் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கான முன்னெடுப்பை மாநில அரசு செய்யவில்லை என்றால் சாதியக் கொடுமைகளும் வன்முறையும், ஆதிக்கமும் நிறைந்ததாகவே கிராமங்கள் இருக்கும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. இந்த அவப்பெயர் வராமல் இருக்க இன்றைய அவசியத் தேவை கிராமசபை பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்து ராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

The Portrayal of Human Relationships in Mulk Raj Anand's *Coolie*

Dr. Kaliyaperumal R

Mulk Raj Anand is one among the great novelist in Pre-Independence India. He is an essayist, a short story writer, novelist and critic. Anand was born in 1905 in Peshawar. The present study of the novel *Coolie* is based on human relationships among individuals. The study of relationship of rulers and the ruled is another form of the master-servant relationship in the novel. The relationship is degrading as it makes the rulers proud and arrogant and the ruled lose all sense of self-respect and degenerate into cringing sycophants.

Keywords: British rule, sycophants, sufferer, oppression, subjugation,.....,

Introduction

Mulk Raj Anand is one among the great novelist in Pre-Independence India. He is an essayist, a short story writer, novelist and critic. Anand was born in 1905 in Peshawar. He had witnessed great socio-political upheavals and during 1930's the struggle for independence was at

its peak. He saw the tragic massacre of Jallianwala Bagh incident and Civil Disobedient Movement. He underwent rigorous imprisonment for he denounced and condemned British tyranny. He hated imperialism and raised voice against it through his writings.

Anand is a great novelist but not without drawbacks and blemishes. He does not occupy the highest place in spite of his outstanding achievement and great contribution both in the field of novel and short story. His writings have certain backwards which withhold Anand from being a sovereign monarch of the kingdom of Indian writing in English.

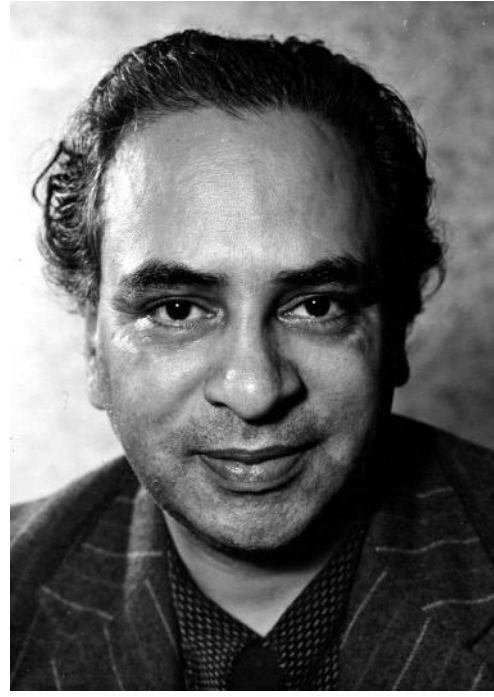
Anand, through his novel has tried to connect Munoo with the rest of the world--with the other servants in the town of Sham Nagar, with Prem Babu, the doctor, and with the other children by means of his monkey-dance. He is well aware of the need of love. He has no feeling of caste but he thinks of two classes of mankind, capitalist and

the poor. Munoo is well aware of this reality and realised this truth is suffering. Mathini states that "The novelist gives us a harrowing account of the suffering of Munoo and other coolies in the grain market. They are treated as vagabonds and are entirely at the mercy of the forces of Capitalism represented by the traders. Munoo is not alone, he is only one out of the countless victims of such exploitation" (275). Though he may lose his faith in the infinite after seeing the innocent man Prabha suffer without any fault of his, but he never loses faith in this man. His faith in man to man relationship in the novel adds to the theme of human centrality. He realizes the presence of a few loving and kind hearted individuals to whom he extends his full co-operation.

The novel Coolie is based on human relationships. The study of relationship of rulers and the ruled it is a like master-servant relationship. It is degrading as relationship creates the rulers egotism and proud and the ruled mislay all sense of self-esteem and degenerate into cringing sycophants. In British Raj, the cop is the symbol of British cruelty who beats Munoo as he works on the railway station as a coolie and the English Inspector of police who caned and flogged Prabha for no fault of his. Munoo is slapped by an English man because he has dared to look at his face. The coolies are being badly ill-treated and exploited by Jimmie Thomas and he, therefore, is the cause of degrading relationship.

The unhealthy relationship develop between the British and Indians because of misunderstanding from both sides. The former wants to rule over the latter in uncompromising and destructive ways applying on its evil forces on them. This unnatural relationship transforms Indians into cringing and sycophant people with no sense of self-respect Sir. Todarmal and Nathoo Ram cringe and flatter their bosses. This relationship is best understood during the visit of Mr. England to Nathoo Ram's house, the sub-accountant. Anand has very prudently described the whole proceeding of the Sahib's visit:

The carpets are lifted and dusted, a rag is passed over the clutter of household goods, and sackcloth curtains go up in the neighbouring houses to guard female decorum from the intrusion of foreign eyes. Mr. England arrives dressed up for the occasion in a warm navy-blue suit, with Nathoo Ram on the one side and

Premchand, the Babu's doctor brother, on the other, and with Data Ram the Chaprasi, in full regalia following behind (56).

His mistrust is brought to light "as he sinks it's a throne-like chair, he faces the clay image of the elephant god, Ganesha, garlanded with a chain of faded flowers and thought it a sinister image something horrible, one of the heathen idols which he had been taught to hate in the Wesleyan chapel he had attended with his mother." (57)

Mr. England is invited to tea in Nathoo Ram's house in connection with winning his favour. Mr England disappoints Babu for he does not accept his dishes except having a cup of tea. So, the hope to please the Sahib and get his recommendation letter prepared by him meet with sheer disappointment. Munoo, who has all along been in a state of excitement at the arrival of the sahib is asked to fetch tea for him but he stumbles on the way, and hence the precious china falls to pieces on the floor.

The whole episode makes it quite clear that British government and its officers are not interested in the matter of Indian's promotion in the services. Anand's conviction comes to light through the British plunderage the country's natural resources and also degraded the Indians'. The attitude of the British towards the Indian people is always unfavorable. It has made the

Indian people sycophants, cringing and a device of plunderage in the hands of their masters. They are crushing people made for degrading the Indian characters. They have lost their sense of self-respect and dignity.

Nathoo Ram, Days Ram, Todarmals have been dehumanized in the services of British government and they have lost all sense of fellow feeling. The English officials have no mercy for Munoo and he is abused and beaten by the police and ill-treated by Jimmie Thomas, the foreman of the factory. On the other hand, Premchand, a medical practitioner does not lower before Mr. England. Prem Babu is the single character in the novel who alone conducts himself with dignity and treats Munoo with love and affection. Cowasjee writes that "Anand censures all such relationships, for they are inhuman, unhealthy and meanly submissive." (169). Monisha describes "Hindu observes and maintains her notions of purity. Munoo suffers from the notions of purity. Munoo suffers from the notions of 'pollution' and 'touch' like Bakha though he is not from low caste" (49).

Cowasjee employs "Anand is all praises for the relationship between two poor people. He says that it develops a healthy relationship between one poor person and the other. It is an admitted fact that Coolie takes us into a world in which comradeship of man for men exists only among the very poor people. With nothing to hope for, their common humanity is all they process. The relationship between Prabha (at heart till a coolie) Munoo and other factory employees (as hillmen) is humane. On other end of the scale we have Ganpat (the frustrated son of a once well-to-do broker), the Todarmals and the police more a symbol of British oppression than of British justice. Theirs is a world of hysteria, one devoid of restraint and self-respect" (168-69).

This is best illustrated when Prabha goes bankrupt and is beleaguered by creditors. They yell, shout abuses, fight among themselves for what little might be had from auctioning the poverty, and then together fall upon their victim as birds that turn on a wounded member of the flock to destroyed it. The police summoned. Cowasjee says "In Anand's novels (as indeed in the novels of many socialist writers) the police appear as merciless corrupt and sadistic. The long hand of the low makes a quick job of

justice, and Anand portrays it with a savage realism" (168). Monisha says "coolies give easily understandable demonstration of the crushed humanity throughout the world. They do laboratories work still they get abuses and good thrashing. They have skeletal bodies which show their poor condition under white reign. Even the mothers with new born babies are denied their right to suckle their babies" (50).

The relationship between the poor is humane on one side and the relationship between the poor themselves is inhumane on the other side. As it is an admitted fact that Munoo's parents were the victims of feudal exploitation and Munoo himself is ill-treated by his and aunt uncle who are themselves poor. Working in the house of Nathoo Ram, Munoo is abused, humiliated and beaten also. He is also hurt by the other servants in the neighbourhood while working in his service. Cowasjee says that:

Though Anand's sympathies are with the poor, it would be simplification to presume that all virtue is embodied. What Munoo suffers at the hands of his master is no more than what he suffers at the hands of fellow workers has down-downtrodden as a himself, who are capable of cruelty and callousness born out of a savage struggle for survival. (168)

There is a very intimate friendship between Munoo and Hari, the elephant driver also befriends Munoo. Munoo comes close to Prabha and the latter sympathises with the former. The utter sense of humanity is a seen in Prabha's character who takes all care of Munoo. Mohan is the other rickshaw puller who befriends Munoo during sojourn in Simla and he tries his best to help him when he falls sick. The friendship between Munoo and Ratan grows while they are working in the Cotton Mill in Bombay. Ratan helps him and old Hari in the hour of misfortunes. Munoo and the Ratan's friendship grows as two Punjabis develop their friendships. Cowasjee states that,

Ratan's heartiness, courage, strength, and debauchery make a pleasant change from the suffering and apathy of the rest of the coolies, but he fails to hold our interest and seems out of place in his milieu. Anand has tried to show in him the ideal worker who braves his master for what he considers to be his rights; he is also used to show the comradeship that prevails among the very poor. (169)

Hari's cottage is blown away by the rains, it is Ratan who comes to their rescue in his hour of need and he calls the entire family, over to his place. Ratan also saves Hari, Munoo and other labourers from the abusing Jimmie Thomas, the foreman of the Cotton Mill. He argues with him for the cause of Hari and Munoo and he is therefore dismissed on the charge of creating trouble in the factory. Thus we meet the poor not only with the sense of competition between themselves but also the greater sense of comradeship and humanity between them.

The friendship between Ratan and Munoo is quite unique. There is no wrong intention in his heart to misguide him while taking him to the house of ill-repute. He takes him to the parlour of a harlot seeking some fun due to being tired of arduous services in the factory. This is the part of his intimacy to visit the red light area. The conditions of their lives solidified the connection in a way that was unparalleled, as brotherhood was the only recompense for the hardship of life in the factory and in the homes where they resided, labored and had their being. It is a fact that relationship grows between equals- the poor to the poor, and it is well examined in the novel. The poor have nothing. So, they are sometimes fierce and violent. But if they have something they share willingly with those who have none. They feel contented to share their sorrow and happiness. This is the emblem of real and ideal friendship which is brought to light as a message in the novel.

The novel also explores the relationship between children but Anand does not glorify the characteristics of the children. K.R.Srinivas Iyengar expresses "Coolie is a satisfied work. He pays a rich tribute to Anand for having chosen to paint, in his works, the predicament and plight of the bottom dogs in Indian society and for having done it spontaneously without any self-conscious display of Proletarianism" (340). As Anand often writes about the young people, but he does not idealise them.

Anand clearly shows that children, in spite of their comparative innocence feel the prejudices done by parents. Shiela, daughter of Nathoo Ram, shoves Munoo when he wants to mix with the children. She says that he is a worker and he not play towards Munoo. Therefore, in Sheila's voice, we see her mother's voice. Sheila does not express the love like Catherine who loves Heathcliff, an

orphan boy in her family. Munoo not does not understand the limitation between the high and low so, he is not easily discouraged. The other boy servants who worked in the neighbourhood quarrel with Munoo and beat him. Munoo is the leader of the village boys and after him, Jay Singh, the son of the landlord is his rival for leadership. These are some relationships between the children discussed in the novel.

Conclusion

Through his work Coolie, Anand examines various types of human relationships and aims to see the man freed from societal constructs. He has studied human nature extensively and found that there are two distinct classes in society: oppressors and oppressed. However, these two classes are bound together by their relationships with one another. They have some qualities and some shortcomings. It is a fact that the British oppress Indians and it is equally true that the capitalist India also oppresses the poor. So, this is human nature to rule over the weak. So The central theme of Anand's novel is based on the pursuit of equal justice in society, emphasizing the importance of human relationships and centrality.

References:

- Mulk Raj Anand, Coolie, New Delhi, Penguin Books, 1945.
- Naik M.K, "Mulkraj Anand: Critical Essays on Indian writing in English".1981.
- Cowasjee, Saros. Coolie. New Delhi: Rama Brothers, 2014. p 168-169.
- Mathini. A. "Silent Suffering and Unheard Agony in Mulk Raj Anand's Coolie", 6th International Conference on Emerging Trends in Engineering, Technology, Science and Management. 07th Oct. 2017. pp-275.
- Monisha, J. "Study of Weaker Section in in Mulk Raj Anand's Coolie", Research Journal of English Language and Literature, Vol. 5. Issue 4. 2017. pp 47-52.
- Iyengar, Srinivasa. K.R. Indian Writing in English. New Delhi: Sterling Publishers, 2001.

Assistant professor of English, Annai Khadeeja Arts and Science , College for Women Kandianivayal, Pudukottai Dist.